

Izhaja ob 4. zjutraj.

Stane mesečno Din 25 —; za ino-
remstvo Din 40 — neobvezno.

Oglasi po tarifu.

Uredništvo:

Ljubljana, Knafova ulica šte. 5/L
Telefon šte. 72, ponoči tudi
šte. 34.

JUTRO

Dnevnik za gospodarstvo, prosveto in politiko

Upravnišče: Ljubljana, Prešernova
ulica št. 54. — Telefon št. 96

Iseratni oddelki: Ljubljana, Prešernova
ulica št. 4. — Telefon št. 408

Podružnici: Maribor, Baravska ulica
št. 1. — Celje, Aleksandrova cesta.

Račun pri poštnem ček. zavodu: Ljubljana
št. 11.843. — Praha číslo 78.180.
Wien, Nr. 105.341.

Ljubljana, 24. julija.

Francoski narod je v najkritičnejših časih svoje zgodovine skoro vedno pokazal v zadnjem trenutku najgloblje razumevanje za tragiko trenutka in doprinesel dokaz, da je življenja vredno in sposoben. Spomniti se nam ni treba težkih dni po začetku velike revolucije koncem osemnajstega stoletja. Zadostuje, da pogledamo za ducat let nazaj. Francija, kjer je bil parlamentarizem, demokracija in strankarstvo z vsemi svojimi vrtilinami in napakami na vrhuncu, se je v usodnem trenutku spame-tovala in sestavila se je vlada strankarskega premirja in nacionalne sprave, v kateri so bili zastopani vsi vidni predstavitelji vseh pomembnih strank francoske republike. Komunistov tedaj ni bilo in se torej niso mogli udeležiti vlade. Monarhistična desnica je bila parlamentarno brezpomembna, ni pa zaostajala v poštrevnovalnem patriotizmu.

Tudi v težki, negotovi finančni borbi, ki jo zdaj vodi zmagovita Francija, se je na koncu koncev izkazalo, da so se zmogli tisti, ki so si naleti peroti mrtvaških gavranov in začeli obetavljati kot obilni plen francosko republiko. Nevesela parlamentarna igra, ki je v dno duše žalostila prijatelje Francije, je, kakor vse kaže, končana. Nova Poincaréjeva vlada morda nima vseh tistih zaželenih lastnosti, ki so potrebne za usodni zgodovinski čas Francije, priznati pa je treba, da jih ima v obilni meri. V Poincaréjevem ministrstvu je združena ne samo cela republikanska desnica, marveč tudi ves centrum in tudi republikanska „meščanska“ levica obeh zbornic. Manika sicer bivši finančni minister v Briandovem kabinetu Caillaux, ki je nedvomno ena izmed prvih političnih glav Francije. Vendar so Caillaux in njegovi prijatelji prevlekljati patrioti, da bi iz osebne osvetoželjnosti delali težave Poincaréjevemu koncentracijskemu ministrstvu. Velika in skoro neverjetna pridobitev, ki se je posrečila Poincaréju, pa je, da je vstopil v njegovo vlado poleg Brianda in Painlevéja tudi Edvard Herriot, vodja levčarskega kartela in glavni ideolog socialističnih radikalov. Brez njega ne bi imela nova vlada prave parlamentarne opore. Poincaré je mnogo pridobil s Herriotom. Herriot sam pa je s svojim vstopom v nacionalno-koncentracijsko ministrstvo glavnega političnega nasprotnika dokazal, da mu je domovina iznad vsega, in je s tem opral vse, deloma upravičene očitke glede svojega komaj preteklega, a s to poštrevnovalno gesto docela popravljenega vedenja.

Francoski narod, ki se ga zadnje čase niso več prtjele deklamacije o parlamentarizmu in demokraciji, je z vso energijo zapovedal svojim političnim voditeljem nacionalno slovo in spravo. Ta miselnost se je nedvomno jasno izražala pri sleherni priložnosti zadnjih dni. Francoski narod se sme danes odahnuti. Ta njegova, nadvse upravičena zahteva, se je izpolnila s sestavo Poincaréjeve koncentracijske nacionalne vlade. Kdor si bo še zdaj upal zasledovati čisto strankarske cilje spričo narodne nesreče, ki je s padcem franka zadela celo Francijo, ta se mora pripraviti na hud obračun pri volitvah.

Poincaré je izpolnil notranjopolitični pogoj za sanacijo francoskih financ. Večina Francije je danes združena v eni fronti. Ostaja pa še ogromna, morda odločilna neznanka, na kak način misli izbojevati Poincaréjeva vlada finančno bitko v mednarodnem svetu. Da je že sestav današnjega francoskega kabineta precejšen adut v rokah Francije, dokazuje porast francoske devize na vseh denarnih trgih sveta.

O finančnih načrtih Poincaréjeve vlade nam še ni ničesar znanega. To vprašanje se razjasni šele v tork. Poincaré je pristal rešitve Francije z zgolj francoskimi močmi. Danes pa je to težko. To je priznal sam Poincaré, ki se je baje že izjavil za načrt izvedenec. Ta načrt pa predvideva ratifikacijo londonske in washingtonske pogodbe in redno plačevanje notranjih dolgovnih obveznosti. Francoski domači dolg znaša okoli tristo milijard, zunanji pa se tudi suče v astronomski višini. Ali se da taka situacija še rešiti rednim potom?

Če je sploh kdo v Franciji zmožen za to orjaško delo, je to sedanja Poincaréjeva vlada narodne sloge.

Žrtve vročine v Ameriki

New York, 24. julija. s. Vročina zadnjih dni in viharji, ki so sledili vročini, so zahtevali več človeških žrtv. Iz Bostona poročajo o 60, iz Newarka o 27 in iz New Yorka o 50 mrtvih. Mesto Newark porabi dnevno 65 milijonov galonov vode, t. j. 292 milijonov litrov.

Nemška krizarka v Jokohami

London, 24. julija. (brž.) Kakor piše „Daily Telegraph“, je dospela nemška krizarka „Hamburg“ v Jokohamo, kjer je prebivalstvo prisrčno sprejelo.

Značilne avdijence na Bledu

Voja Marinković pri kralju. — Pogajanja z davidovičevci se nadaljujejo. — Radičevci se na vso moč upirajo. — Napetost situacije radi nikičevcev.

Bled, 24. jul. Kralj je sprejel včeraj v dolgi avdijenci bivšega ministra dr. Vojo Marinkovića. Danes se je posl. Marinković zopet vrnil v Beograd.

Beograd, 24. julija p. Avdijenca posl. Voje Marinkovića na Bledu je vzbudila občo pozornost ter se smatra kot dokaz, da so pogajanja med davidovičevci in radikali že daleč uspela. Radičevci so mučno presenečeni, ker se z vso energijo upirajo pristopu davidovičevcev v koalicijo RR. Po njihovem mnenju bi bil vstop davidovičevcev le prvi korak za ustvaritev povsem nove kombinacije, ki bi bila v glavnem napršena proti radičevcem in onim grupam, ki ne priznavajo narodnega edinstva. Radičevci zaenkrat računajo z odporom ožje Davidović-Veljkovičeve skupine ter smatrajo, da se bo Davidovičeva stranka prej razbila nego pride do sporazuma z radikali. Na drugi strani se priznava, da so težkoče vstopa davidovičevcev radi notranjih nesoglasij znatne, a da bodo sigurno premagane. Ako hočejo radičevci ostati v vladi, morajo pristati na koalicijo z davidovičevci. Ta koalicija pa pomeni njih popolno politično degradacijo in konec vsakega njihovega vplva, ker bi tako spopolnjena vlada ne bila več od-

visna od njihovih glasov.

Beograd, 24. julija. p. Razmerje med radikali in radičevci postaja radi nikičevcev vsak dan bolj napeto. Današnja „Samouprava“ pravi, da radikali zelo cenijo zadržanje dr. Nikića in da ne morejo dopustiti, da Stepan Radič samovoljno razpolaga s položajem tega gospoda v vladi.

Stepan Radič je danes poslal v Beograd dr. Krnjevića z novimi sporočili. Dr. Krnjević je tekom dneva parkrat skušal priti do ministrskega predsednika, pa se mu je, kakor vse kaže, g. Uzunović nalašč izogibal. Dr. Krnjević je bil zelo dolgo v radičevskem klubu. Napram novinarjem je bil zelo rezerviran. Dejal je: da se Radič nocoj odpele v Osijek in ne v Split, kakor so pričakovali. V tork ali sredo namerava priti v Beograd, da bi rešil zadevo dr. Nikića. Pristaši Stepana Radiča trdijo, da ne morejo več trpeti absurde okolnosti, da sede skupaj z dr. Nikičem v vladi, dočim vodi ta politik proti njim med narodom najhujšo borbo. Zatrjuje se, da vendarle tudi tokrat še ne pride do vladne krize. Radič čaka občinski volitev in bo šele potem določil svojo nadaljno taktiko.

Redukcija draginskih doklad in letošnja žetev

Pravi vzrok redukcije. — Poplave niso mogle zmanjšati dobre letine. — Splošno ogorčenje radi vladnih ukrepov.

Beograd, 24. julija p. Včerajšnji sklep vlade o redukciji draginskih doklad tvorijo tudi še danes predmet ogorčenih komentarjev ne samo med prizadetimi državljanom uslužbenstvom, temveč tudi v vseh treh političnih krogih. Ukrep vlade se splošno označuje kot naravnost usodepoln in kot nemoralen.

Nesreča poplave je bila vladi le povod, pravi vzrok je pa ta, da se je izkazal, kar so govorniki opozicije, svojačasno že v proračunski debati dokazovali, proračun radičevsko-radikalnega režima za fiktiven. Mesto da vlada z redukcijami ministrstev, komisij, dispoziციjskih fondov, z energično reorganizacijo državne uprave prihrani na pameten in potreben način ogromne svote, tira svoje uslužbence v novo bedo.

Glede poplav je v ostalem treba reči tudi še to-le: Nedvomno je škoda, ki jo je trpelo prebivalstvo prizadetih krajev ogromna in država je dolžna z vsemi sredstvi priteči na pomoč. Škoda pa je predvsem na raznih napravah, poslopih itd., ni pa v toliki meri na letošnji letini. Ugotoviti se mora, da je bilo poplavljenih maksimalno eden od sto celokupne obdelane zemlje v Jugoslaviji, a še v poplavljenih krajih je velik del zlasti pšenice pravočasno rešen. V ostalem pa je letina baš v glavnih žitnih krajih države letos nad vse izborna. Pšenica je obročila kakor že 14 let ne, tudi kuruza ni

zaostala. Računa se, da bo celokupna produkcija na glavnih poljskih pridelkih letos za 20 do 25% boljša nego lani. Tudi sadje je v južnih krajih izredno lepo obrodilo ter so zlasti slive v Bosni in Sumadiji uspele. Izgovori vlade na poudenjsko katastrofo so torej prazni in morejo le kompromitirati pomožno akcijo za prebivalstvo poplavljenih krajev.

Iz vladnih krogov se govori, da gre pri redukciji draginskih doklad le za začasen ukrep. Tudi to je mogoče. Gre za tralno mero. S tako pripuljivimi sredstvi kakor je znižanje draginskih doklad se pa fiktivni proračun sanirati ne da.

Radikali so v ostalem vsled ukrepa vlade precej preplašeni, ker jih ogorčeno zapuša zlasti v Srbiji uradništvo, ki je bilo dosedaj stebel njihovih organizacij. Radičevci, ki so pri svojem predlogu računali z najnižimi instinkti svojih mas, so se istočasno prevarili. Oni smatrajo kmeta za tako omejenega, da ne bo spoznal, kam vodi politika upropačenja državne uprave — a so se prevarili. Iz vseh krajev dobivajo radikali in radičevci poročila, da jim bo ukrep njihove vlade silno škodil. Radikali skušajo prevladati vsako krivdo na radičevce, češ da so oni duševni očeti najnovjšega brezumnja, kar je sicer res. A nič manjša ni zato krivda radikalov.

Pred razpustom vseh jugoslovenskih kulturnih društev v Italiji?

«Kaj Vam bodo lastne kulturne organizacije, saj imate fašistovski!»

Trst, 24. julija. t. Tržaški prefekt je razpustil v sv. Križu pri Trstu mladinsko društvo „Kovčiči“ in godbeno društvo „Lira“. V posebnem odloku, ki ga je društvo dostavil, jima prefekt očita protidržavnost in prevratnost ter naglašja, da v Juljski Krajini nimajo jugoslovenska društva nikakega razloga za obstoj, ker itak delujejo že po vseh va-

seh fašistovska mladinska društva, v katera mora vstopiti tudi jugoslovenska mladina.

Pričakovati je torej, da bo v kratkem času doletela enaka usoda vsa jugoslovenska društva v Juljski Krajini in naša šola odrasla mladina bo kratkoma izročena kulturnemu propadanju.

Anketni odbor odgođen

Beograd, 24. julija. r. Anketni odbor za preiskavo korupcijskih afer je prekinil svoje delo in se bo ponovno sestel 3. avgusta. Opozicija je nastopila proti tej odgoditvi ter je zahtevala, naj se pospeši proučitev afer Rade Pašića. Glede na benčinsko afero s trgovcem Rajkovićem iz Gruža se govori, da so neki inozemski poslaniki skušali intervenirati, ker gre pri tem tudi za nekega Leipzigerja, ki biva v Bukarešti in je italijanski državljan. Baje je v afero zapleten tudi rumunski kapital, ker sta benčin in olje rumunskega izvora.

Protest proti imenovanju Cena bega za albanskega poslanika

Beograd, 24. julija p. Samostojni demokratski poslanec Gilgorije Božović je naslovil danes povodom imenovanja Cena bega za albanskega poslanika v Beogradu na zunanje ministra interpelacijo, v kateri pravi, da je to imenovanje napravilo v naši javnosti zlasti v Južni Srbiji, zelo slab vtis. Cena beg je jugoslovenski državljan, ki da se mora zagovarjati pred našimi sodišči radi raznih kaznivih dejanj. Interpelacija pravi, da bo imenovanje Cena bega za poslanika Albanije naravnost degradiralo celokupen diplomatski zbor. Zahteva od zunanjega ministra, naj najde poti, da se država izogne tej tako neprijetni blamaži.

Projekt o likvidaciji agrarnih odnošajev v Dalmaciji

Beograd, 24. julija p. V finančnem ministstvu je bilo danes več posvetoivanj med ministrstvom za finance in za agrarno reformo ter z raznimi strokovnjaki, kakor z ravnateljem proračunskega oddelka Jovanovićem in strokovnjakom za agrarna vprašanja dr. Novakom. Na teh konferencah so razpravljali o vprašanju likvidacije agrarnih odnošajev v Dalmaciji. Redigiranih je bilo tudi nekaj členov tozadevnega projekta. Finančni efekt zakona o agrarni reformi, ki ga je zvečer sprejela vlada je velik in se zato išče kritje za izdatke tega zakonskega osnutka. Dalmatinski radikali trde, da ta zakonski predlog ne bo prodril v radikalnem klubu, ker je preveč boljševiski. Radičevci trde, da so v tej stvari že zelo mnogo popustili.

Redukcija materijalnih izdatkov

Beograd, 24. julija. r. Ministrski predsednik Uzunović je poslal vsem ministrstvom okrožnico, v kateri zahteva, da se mora v vsakem ministrstvu pristediti vsaj 10 odst. proračunanih materijalnih izdatkov. Uvidnosti in energiji posameznih ministrov je pripušeno, na kak način naj dosežejo to 10 odst. redukcijo vseh materijalnih izdatkov.

Cetrta Poincaréjeva vlada na delu

Vlada se posvetuje o svojih finančnih načrtih. — Senat odobrava novi kabinet. — Zakaj se je Herriot odločil za sodelovanje. — Izboljšanje franka.

Pariz, 24. julija (s-brž.) Ministrski predsednik Poincaré je oficijelno sporočil predsedniku zbornice Peretu, da se bo vlada predstavila parlamentu v tork 27. t. m.

V političnih krogih zatrjujejo, da namerava Poincaré takoj po vladni izjavi predložiti parlamentu svoj finančni načrt ter brez interpelacijske debate predlagati glasovanje o predloženem načrtu na podlagi novo uvedenega nujnega postopanja.

Popoldne se je vršil v poslopih finančnega ministrstva prvi ministrski svet nove vlade, ki se bo posvetovala tudi jutri in v ponedeljek o finančnem vprašanju.

Kakor se izve, namerava min. predsednik Poincaré predlagati celo vrsto novih posrednih davkov. Nadalje bo zahteval pooblastilo za predujme pri Francoski banki. Ti predujmi se bodo krili s še neplačanimi davki za tekoče leto.

Senat je z odobravanjem vzel na znanje sestavo Poincaréjevega kabineta narodne sloge.

Herriot je poslal predsedniku radikalnosocialistične stranke Cazalu pismo, v katerem mu sporoča razloge za svoj vstop v Poincaréjev kabinet ter se opravičuje, ker je prevzel prosvetno ministrstvo, ne da bi se predhodno posvetoval s predsedstvom svoje parlamentarne frakcije. Herriot smatra, da je bila njegova dolžnost, pomagati ideji nacionalne sloge do zmage. Storil je

svoj korak na lastno odgovornost, vendar pa podvrže svoj sklep strankini sodbi. Na seji radikalno-socialistične stranke, ki se je vršila pod Cazalovim predsedstvom, je bil Herriotov korak predmet živahne razprave. Pinard je popolnoma odobral Herriotov korak, dočim sta Malvy in Durant izjavila, da je treba soditi o tej zadevi z veliko rezervno. Franklin-Bouillon, ki je dosedaj zastopal idejo koncentracije, je ostro kritiziral sestavo Poincaréjeve vlade ter je nastopil zlasti proti ministru Tadiu. Končno je bilo Herriotovo pismo vzeto na znanje.

Socialistična frakcija je soglasno sprejela dnevni red, v katerem izjavlja, da so v novi vladi ljudje, ki imajo naravnost diametralno si nasprotujoča nazorja o finančnih vprašanjih. Socialisti izjavljajo, da bodo proti vsem predlogom, ki ne bodo v skladu z delavskimi interesi. V zbornici se je ustanovila frakcija poslancev brez premoženja. Frakcija predseduje Chaussey.

Berlin, 24. julija. s. Izboljšanje francoskega franka traja dalje. V Londonu se je plačalo ob 11.30 za funt sterling 199 frankov napram 205 in pol franka na včerajšnji londonski zaključni borzi. Tudi belgijski frank se je izboljšal.

Pariz, 24. julija. s. General Guillaumat je bil z dekretom vojnega ministra zopet imenovan za poveljnika porenske armade. Guillaumat je bil v zadnjem Briandovem kabinetu vojni minister.

Poljska zahteva stalen sedež v Ženevi

Zunanji minister Zaleski o upravičenosti poljske zahteve. — Poljska odklanja varnostno pogodbo z Rusijo.

Varšava, 24. julija. d. Tudi v zunanjem odboru senata je imel zunanji minister Zaleski govor, v katerem je še nekaj dodal izjavam, ki jih je imel v zunanjem odboru sejma. Očitno pod vtisom pisave desničarskega in levčarskega časopisa, ki mu njegove opazke o članstvu Poljske v Svetu Društva narodov niso bile dovolj odločne, je Zaleski znova naglašal zahtevo Poljske po stalnem sedežu. To je storil tako krepko, da so nasprotniki locarnske politike in Društva narodov, namreč desničarji, začeli upati, da bo Poljska sledila zgledu Brazilije in izstopila iz Sveta, ako ne bodo v njem stalnega sedeža.

Minister Zaleski je s tem v zadovoljnost narodnjim odklonil misel, o kateri so merodajni krogi v Varšavi že dalj časa razmišljali, da je Poljski več na trajnosti njenega zastopstva v Svetu, namreč na možnosti zopetne izvolitve za nestalno članico, kot na obliki stalnega sedeža. Minister je dejal, da sedanja oblika načrta komisije za reformo Sveta Društva narodov ne daje jamstva za trajno zastopstvo. Poljska se ni nikdar odrekla stalnemu sedežu, čigar dosega je stvar poljske politike. Ako njene zahteve ne bodo upoštevane, se bo v Društvo narodov mnogo poostroilo in ne bo mogoče nadaljnjega razvoja več optimistično presoati. Poljska zahteva je tem bolj upravičena, ker prisojajo locarnske

pogodbe, za katere je Poljska mnogo žrtvovala, da so bile sklenjene. Svetu posebno ulogo, ki je zelo važna za Poljsko. Gre namreč za določitev v porenskem paktu, ali gre pri morebitnem napadu na kršitev pogodbe in v nemško-poljski pogodbi o razsodišču za sklep glede ukrepov za sporazum, ako se je poravnava izjavila. Poljski se mora na vsak način zagotoviti udeležba pri instancah, določenih v Društvo narodov in predvidenih v locarnskih pogodbah.

Razen izjav ministra Zaleskega o zahtevi Poljske po sedežu v Svetu Društva narodov so vzbudile veliko pozornost tudi njegove opazke o vzhodnem varnostnem paktu. V tem pogledu se je postavil na isto stališče kakor grof Skrzynski, namreč da odklanja Poljska posebno pogodbo z Rusijo o nenapadljivosti, češ, da je odveč. Pač pa smatra za umestno skupno pogodbo, ki naj bi se nanašala na več držav. Poljska bi torej pristala na tak garancijski pakt, ki bi obsegal vse ali vsaj večino ruskih sosedov.

Varšava, 24. julija (brž.) Ministrski predsednik Bartel je sprejel predlog ministra za zunanje zadeve in za vojsko, po katerem naj se ukinejo mesta vojaških atašeev v Berlinu, Moskvi, Rimu, Londonu, Tokiu in Revalu. S tem žrtvuje Poljska pokazati svojo miroljubno politiko.

Demonstracije proti ameriškim bogatašem v Parizu

Pariz, 24. julija. s. Na boulevardu je prišlo snodi pred neko potovalno agencijo zopet do protiameriških demonstracij. Mužica je bila razburjena radi breztačnega vedenja nekaterih Američanov, ki so nalepli na šipe avtomobila bankovce po 100 frankov. Demonstranti so hoteli napasti avtomobil. Le vsled takojšnje intervencije policije so se preprečili spopadi.

New York, 24. julija. s. Čeprav javljajo iz Pariza o demonstracijah proti Američanom, objavljajo tukajšnji listi te vesti brez vsakega komentarja. Današnja „Washington Post“ pa poroča, da je senator Reed izjavil, da so te demonstracije docela neupravičene ter nesmiselne. On bo predlagal, naj ameriški turisti bojkotirajo Francijo, ako bi se ponavljale protiameriške demonstracije.

Belgijska finančna kriza

Bruselj, 24. julija (brž.) Ministrski svet je nadaljeval danes razpravo o korakih, ki naj se store, da se zboljša finančni položaj Belgije. Sklenilo se je, da se popolnoma ukine izvoz vseh življenjskih potrebščin. Omejitji se ima tudi poraba električnega toka. S kraljevim dekretom naj se prepove prodaja belga kruha.

Zanimiva avdijenca v Pragi

Praga, 24. julija. (brž.) Predsednik Masaryk je prvič sprejel v avdijenci tukajšnjega sovjetskega zastopnika.

Angleško-madžarska trgovinska pogodba

London, 24. julija. (brž.) Zunanji minister Chamberlain in madžarski delegat baron Zichy sta podpisala angleško-madžarsko trgovinsko pogodbo.

Dr. Luther potuje v Ameriko

Berlin, 24. julija. (brž.) Bivši državni kancler dr. Luther je nastopil danes potovanje v Južno Ameriko.

Rudarska stavka v Angliji

London, 24. julija s. Kakor poroča „Daily Mail“, so lastniki rudnikov v Nottinghamshire in v Derbyshire izdelali nove delovne pogoje, pod katerimi bi prihodnje dni zopet otvorili svoje rudnike. V novih pogojih se primerjajo mezde za sedem in pol ure in osem ur dnevnega dela. Mezde za sedem in pol urno delo so za nekaj manjše kot one pred stavko. Kakor poroča „Daily Telegraph“, je v Warwickshire 3000 delavcev zopet pričelo delati. Voditelji zveze rudarjev so se vrnili s pariške konference, vendar pa odklanjajo novinarjem vsako izjavo.

London, 24. julija (brž.) V ponedeljek se bo v obeh zbornicah zopet razpravljalo o rudarski stavki. Po vestih iz Moskve je bil tajnik rudarske zveze Cook izvoljen za člana vrhovnega odbora sovjetov (?)

Španski prestolonaslednik bolan

Pariz, 24. julija. s. „Chicago Tribune“ poroča, da je zdravstveno stanje španskega prestolonaslednika zelo resno. Zdravnik prestolonaslednika Marano je v ječi, ker je obdolžen, da je sodeloval pri komplotu proti Primu de Riveri. Kraljevska rodbina skuša doseči njegovo časno osvoboditev.

Kulturni boj v Mehiki

Mehiko, 24. julija. s. V vladnih krogih demantirajo vest, da je vojaštvo dobilo nalog, naj bo pripravljeno dne 1. avgusta, ko bo stopil v veljavo nov cerkveni zakon.

Cobham v Indiji

Kalkuta, 24. julija. (brž.) Angleški letalec Allan Cobham je na svojem poletu v Avstralijo srečno pristal na tukajšnjem letališču.

Ameriški parniki za Nemčijo

New York, 24. julija (brž.) Občni zbor broderskega društva United American Line je sklenil, prodati tri parnike nemški družbi Hamburg - Amerika - Linie.

Odgoditev bolgarskega posojila

Finančna komisija Društva narodov je imela dne 21. julija v Londonu svojo prvo sejo, katere smoter je bil, da dovolji na temelju bolgarskega posojila, ki pride še tekom tega leta v podpis, bolgarski vladi določeni predjem. Društvo narodov je o priliki svojega junjskega zasedanja, na priporočilo finančne komisije Društva narodov, prevzelo odgovornost za posojilo in sklenilo, da na septemborskem zasedanju izvede definitivne priprave za realizacijo posojila. Radi izrednih finančnih težav, v katerih se nahaja Bolgarija in radi pomanjkanja denarja, ki onemogočuje državi nakupiti žito, tako vsaj se poroča iz Londona, je Svet Društva narodov naročil, naj se finančna komisija sestane že v juliju, da stori potrebne korake, kako bi mogla Bolgarija dobiti predjema v višini do 400.000 funtov sterlingov.

Toda finančna komisija je počakala na odločitev reparacijske komisije, preden je mogla sama skleniti o posojilu. Reparacijska komisija se je isti dan v Parizu bavila z zadevo, to je o garancijah, ki jih mora dati Bolgarija v slučaju, da se ji posojilo odobri, posojilo, ki naj ji omogoči nastanitev beguncev.

Na ta poročila je sledila danes vest, da je finančna komisija na svojem tokovnem zasedanju odgodila zadevo glede predjemov za bolgarsko posojilo. Motivi odgoditve se doslej niso objavili, trdi pa se, da so politične narave in da prihaja poglavitna ovira od strani Male antante.

Predvsem je opozoriti, da je smatrati odgoditev samo za začasno. Bolgarija je diplomatsko jako dobro pripravila akcijo glede posojila in zelo zainteresirala merodajna mesta za svoje načrte, to tem lažje, ker se ni dobila v povojni dobi nikakega inozemskega finančnega posojila, ki bi ji omogočil, oziroma olajšal gospodarsko ozdravljenje. Vladi Cankova, oziroma Ljapčeva se je posrečilo obvladati notranje nemire ter zanesljivo, ki jih je sofijska propaganda vedno označevala kot delo komunističnih agitatorjev in zarotnikov; tako pomirjenje pa napravi na zapadu vedno dober vtis. Pomoč, ki jo je Društvo narodov v tako izdatni meri nudila Grčiji po malozišnem porazu, da oskrbi stošičke nesrečnih beguncev, je bila za Bolgarsko dober precedens, še prav posebno pa, ker je znala Bolgarija uveriti inozemsko javnost, da so komitaski krivali posledica materialne nesigurnosti beguncev in da bi se z njih razmetitvijo in naselitvijo napravil tudi konec obmejnih spopadov. Logika je pri tem zelo enostavna in Bolgari so dobili zagotovilo, da se jim begunsko posojilo odobri, in sicer v tako visoki vsoti, da se bo mogel namen realizirati prav širokopotezno.

Ta dejstva ostanejo kljub odgoditvi finančnega odbora Društva narodov in ne more biti dvoma, da se posojilo organizira in realizira kljub odgoditvi glede predjemov. Z zadoščenjem pa moramo sprejeti komentar — ako je seveda točen — da je Mala antanta povzročila odgoditev. Ne morda, da bi bili načelno proti posojilu; nasprotno. Marveč zato, ker želimo da bodi posojilo zares osnova za likvidacijo komitaskih akcij. To pa se da po naziranjih bolgarskih sosedov, ki točno poznajo odnose med komitaskimi akcijskimi centralami in sofijsko vlado, doseči le na osnovi zanesljive, dobro poučene in odločne kontrole. Doseči tako kontrolo in garancijo za pravilno porabo posojila, to je in mora biti poglavitna briga bolgarskih sosedov v zadevi begunskega posojila. Če je odgoditev predjema na posojilo že plod takega prizadevanja, moramo biti z njim samo zadovoljni, želeč seveda predvsem končnega uspeha.

Revizija ustave na Poljskem

Pilsudski je srečno izvedel prvi del svojega programa, revizijo ustave, ki daje predsedniku republike, oziroma ministrskemu svetu mnogo večjo oblast nego jo je imel po dosednji ustavi. Revizija ustave se je dosegla popolnoma legalnim putem, kakor ga predpisujejo ustavne določbe; državni sejem je sklenil ustavno reformo in jo sprejel s kvalificirano dveh tretjin navzočih poslancev.

Uspeh Pilsudskega je na prvi pogled nekoliko iznenadljiv, zlasti če se pomisli, da so nekatere stranke levice, tako n. pr. predstavniki slovanskih manjšin, glasovali proti vladnim predlogom. Vlada je tedaj mogla prodreti s svojim načrtom le, ker je tudi centrum in celo del desnice glasoval zani.

Potreba po reviziji ustave se je namreč v Poljski priznavala splošno. Ne le Pilsudski s svojimi ožjimi pristaši, marveč prav tako tudi politične stranke, v prvi vrsti baš stranke centroma in desnice, so zahtevali spremembo ustavnih določb, in sicer prav v isti smeri, kakor je storila Bartelova vlada po intencijah Pilsudskega, to je povečati oblast predsednika republike, oziroma sploh vlade kot izvršilnega organa države.

Vladni reformni projekt, ki ga je naposled sejem sprejel v tretjem čitanju, se je omejil na ojačanje predsednikove oblasti. Vse štiri glavne stranke, ki so tvorile večino Witosove vlade, krščanski narodnjaki, nacionalni demokrati, krščanski socialci in ljudska stranka (Piast) so predložile sejmju načrte za revizijo ustave in ti štirje predlogi so vsi zahtevali ojačanje predsednikove oblasti, kakor Pilsudski, tako da razlike med vladnim projektom in temi

predlogi nikakor niso bile velike. Vzpričo tega ipak ni bilo pretežno, združiti večino glasov za vladno formulo.

Revidirana ustava daje predsedniku republike, deloma njemu samemu, deloma skupno z ministrskim svetom, zelo veliko oblast. Razpusti more sejem in razpisati nove volitve; vladati more brez sejma ter dekretirati zakone in celo proračun, ako tega ne stori sejem v določenem roku in vpliva lahko na sklepe sejma s tem, da je dobil pravico veta zoper veljavnost zakonskega sklepa, kar sili parlament, da znova razpravlja in sklepa o njem. To so vsekar zelo dalekosežne reforme, ki bodo odslej tvorile osnovo politiki močne roke, kakor jo hoče imeti Pilsudski. Poljska politična javnost je prepričana, da je državna ustava po osvobođenju preveč skrbela za čim širšo svobodo posameznika, da pa je premalo gledala na koncentracijo moči v rokah izvršilnih državnih organov in da morejo v tem pogledu samo spremembe nekaterih ustavnih določb obvarovati Poljsko

Odgovor državnih nameščencev režimu RR

Državni nameščenci v znak protesta proti cinizmu in barbarstvu režima izstopajo iz vseh kulturnih in drugih javnih organizacij.

Ljubljana, 24. julija.

Nocoj se je vršilo v restavraciji pri Mraku javno protestno zborovanje delegatov društev, včlanjenih v Osrednji zvezi javnih nameščencev in vpokojencev proti sklepu ministrskega sveta o redukciji doklad uradnikov in splošno državnim nastavljenem. Zborovanja se je udeležilo po svojih delegatih 28 društev.

Otvoril je zbor predsednik Osrednje zveze g. Lileg s pozdravom na navzoče odposlance ter novinarje, zahvaljujoč se slednjim za pomoč, ki jo vrše s tiskom branec interese javnih nameščencev. Nato je podal obširen referat, ki so ga delegati enodušno odobrili.

V tu- in inozemstvu se govori, je izjavjal govornik, da v Jugoslaviji ni ničesar nemogočega. Državna računovodstva so že dobila brzojavke z ukrepom.

da se s 1. avgustom odrgajo od plače uradnikom določeni zneski

ki naj služijo za pokritje škode vsled poplavl raznim milijonarjem in židom. Takrat, ko se je izvedelo za namero ministrskega sveta, je Osrednja zveza za Slovenijo takoj odposlala Glavnemu savezu v Beograd brzojavko, da ta protestira proti tej nameri vlade. K ministrskemu predsedniku se je res podala deputacija. Da ga opozori na katastrofalno bedo, ki preti v tem slučaju državnim nameščencem. Režim pa se ni oziral na predloženo mizirjo, marveč je v petek definitivno sklenil, naj plača škodo za poplave stan državnih nameščencev, ki je, kakor se je izrazil ministrski predsednik, najbolj patiotičen in državotvoren. To pa spričo dejstva, da

država še do danes ni izplačala javnim nameščencem razlike,

ki jim gre in tudi ni ukrenila ničesar glede obljube o prevredbi kronskih upokojencev. Ni nobena tajnost, da državni nameščenci itak komaj eksistira in da je čez glavo zadolžen. Z ozirom na dejstvo, ki se je završilo sedaj, smejo državni nameščenci opravičeno sumničati, da so

Klerikalno slovenstvo

«Slovenec» piše, da je SLS izdelala pred vojno za ljubljanske volitve čisti proporcij, a ga Dunaj z liberalci vred ni dopustil. Res je, da so klerikalci uveljavljali s pomočjo tedanjega deželnega predsednika Schwarza kurialni volilni red za Ljubljano, ki je omogočil izvolitev Nemcev v občinski svet. Klerikalci so ostali tiste čase v najboljših zvezah z Dunajem in so delali, kar je Dunaj hotel.

«Slovenec» tudi trdi, da se SLS nikdar ni vezala z Nemci in da Nemci tudi niso igrali nobene vloge na magistratu. Dejstvo je, da sta se klerikalno in nemško zastopstvo v ljubljanskem občinskem svetu združena borila proti tedanji napredni večini, da so klerikalci molčali na nemške intrige, ko cesar ni potrdil izvolitve slovenskega ljubljanskega župana ter je njihov zaveznik dej. predsednik Schwarz imenoval na magistratu nemškega vladnega komisarja, da so že prej znane septembarske dogodke iz l. 1908 izkoristili na ljubo Nemcem proti tedanji napredni stranki z nesramno strankarsko-politično gonlo in denunciacijami, da je ljubljanski škof v posebnem pismu kranjskim Nemcem izrekel svoje obžalovanje zaradi teh dogodkov, da škof na ljubo Nemcem ni pustil postaviti spomenika na pokopališču žrtvama teh dogodkov Lundru in Adamcu itd., itd.

Ako bi hoteli navesti vse primere klerikalno-nemškega prijateljstva, bi bilo treba napisati cele knjige. Sicer spada to že v preteklost; zgodovina je odločila proti klerikalni nenarodni politiki in dala zadoščenje vsem, ki so se v Avstriji borili proti njej. Mi ne bi teh stvari ponavljali, dasi je nova generacija nanje že precej pozabila, ker računamo s sedanjostjo, ako ne bi zgodovina služila kot dokaz, da so klerikalci ostali isti, kakor so bili, ker še sedaj pakirajo z Nemci, kakor kažejo zahvale kočevskili Nemcem klerikalnemu poslancu Škulju zaradi uvedbe nemščine v državne urade.

Kar se pa tiče voditeljev SDS, ugotavljamo ponovno, da ni med njimi nikogar, ki bi ob katerikoli priliki kdaj v najmanjši meri

pred hujšimi nesrečami. Stranke imajo v načrtu še druge reforme osnovnih državnih zakonov, n. pr. reformo volilnega reda, pri čemer se zahteva višja starost tako za aktivno kot pasivno volilno pravico, dalje nadomestitev proporcionalnega sistema s pluralnim ali z drugačnimi modifikacijami, skrčenje števila poslancev. Ali o teh točkah vlada še ni predložila nikakega načrta, zato se o njih ni razpravljalo.

Pilsudski svojčas ni sprejel izvolitev za predsednika republike, ker je dejal, da ima ta pozicija premalo ingerence na vodstvo državnih poslov. Zdej je stvar že nekoliko drugačna in sedaj bi to mesto že bila prikladna pozicija za izvedbo njegovih načrtov. Morda pride že v kratkem do spremembe na predsedniškem mestu, morda tudi ne; dosedaj si je Pilsudski temeljito utrdil svoje stališče s tem, da kot vojni minister urejuje armado po svojem okusu. To pa je nedvomno najzanesljivejša osnova njegovim nadaljnjim načrtom, ki v revizijo ustave gotovo še niso saturirani.

vse obljube režima glede izplačila razlike in poprave neštehtih krivic samo prazne obljube.

To vse se godi v času, ko druge države svojim uslužbencem plače zvišujejo, da jim tako omogočajo primeren socialni položaj, dočim naša vlada prejemke državnega nameščenca krči in mu onemogoča dostojno življenje. Takega sklepa, kot je bil pravkar izvršen pri nas, ni zmožna vlada v nobeni kolonialni državi, kaj pa šele tu v Evropi.

Z redukcijo prejemkov državnih nameščencev

bodo udarjeni tudi pridobitni sloji, v prvi vrsti mala trgovina in mala obrt. Ko je g. Uzunović v svoji izjavi novinarjem omenil, da se mora v prvi vrsti prispevke za poplavljenice odtrgati javnim nameščencem, ker so ti najbolj patiotični in državotvorni, je, ako je mislil resno,

bril iz državnih nameščencev norce. To je višek cinizma. Imeti patiotičnega in državotvornega državnega nameščenca za eksploatacijski objekt, je pač največji državniški greh. Posebno še, ako je škoda, povzročena po poplavi, po izjavi načelnika ministrstva trgovine gospoda Savića, ki jo je dal včeraj v Ljubljani, naravnost humbug in da znaša ista le okrog 60 milijonov.

V znak protesta proti sklepu ministrskega sveta o redukciji prejemkov državnih nameščencev, s katerimi se bo podprlo gotovo večje bogataše, kot pa so državni nameščenci, so delegati sklenili, da se poslužijo najostrejših mer. Zahtevajo pomoč javnosti, ki jo hočejo opozoriti na svoj položaj s tem, da se

javni nameščenci popolnoma umaknejo iz javnega življenja ter izstopijo iz vseh karitativnih, kulturnih in športnih organizacij ter društev.

V četrtek se skliče širši zbor vseh raznih organizacij javnih nameščencev, tudi onih, ki niso včlanjene v Osrednji zvezi, da se obveste o tem sklepu. Ostr. zveza ukrene vse potrebno, da bo javnost še podrobneje na shodih informirana o akciji, ki bo usodnega pomena za naše kulturno in gospodarsko življenje.

paktiral z Nemci, ker so bili vsi početniki onega narodno radikalnega gibanja, ki ni ostalo samo v najhujšem bolu s klerikalizmom, ampak se je od prvega početka zavzemalo za reorganizacijo predvojne narodno-napredne stranke, ki se jim je zdela premalo bojovita. Nikogar ni med njimi, na katerem bi bilo količjak sence izza avstrijskih časov, v klerikalni stranki pa še danes igrajo mnogi vodilno vlogo, ki so pred vojno paktirali z Nemci, proglasili stremiljenje po jugoslovenskem zedinjenju za izdajalstvo ter l. 1914 blagoslovili vojno s Srbijo in Rusijo.

SDS je nova stranka, je jugoslovenska državna stranka, ki živi in bo živel s sedanjim državo, klerikalna stranka pa je stara stranka, ki bi po svojem protijugoslovenskem čustvovanju bila mnogo zadovoljnejša, ako bi mogla še danes delovati pod »presvitlim cesarjem«. To je stranka, ki je vedno pripravljena paktirati s protislovenskimi elementi.

Klerikalci so najmanj upravičeni dajati kakršnekoli lekcije o slovenstvu in narodnem čustvovanju; oni so bili pred vojno nasprotniki vseh slovenskih narodnih organizacij in so še danes, kar priča njihova predvojna gonja proti CM družbi in tudi še sedaj gonja proti Sokolstvu.

Z ozirom na svojo preteklost bi morali biti mnogi klerikalni voditelji zadovoljni, da so prišli v Jugoslavijo tako poceni »skozi«, kakor so; namesto, da bi napadali ljudi, ki so vedno izvrševali svojo narodno dolžnost. Zato avstrijski denuncianti nimajo nobene pravice, da bi v »Slovenec«, ki je na njihovo zahtevo pozival l. 1914 Slovenec k denunciranju naprednih jugoslovensko mislečih Slovencev, govorili o »Jutrovi« nazadnjaških in neslovenskih prednikih. Nazadnjaštvo in neslovenstvo je bilo doma v klerikalni stranki od nekdaj.

Veliki manevri francoski vojske.

V jeseni se bodo vršile na nemškem zasedenem ozemlju velike vojaške vaje francoske armade. Vajam bo prisostvoval maršal Foch in celokupni francoski glavni štab. (rd)

Poskusi za pomirjenje med beograjskimi radikali

Beograd, 24. julija. P. Včeraj so se sestali h konferenci Ljuba Živković, Ljuba Mihajlović, Krsta Miletić, dr. Ljuba Popović, ki so razpravljali o pritožbi Bobića zaradi beograjskih občinskih kandidatur, o kateri bo razpravljala glavni odbor radikalne stranke. Poizkusa se doseči pomirjenje med obema krloma beograjskih radikalov na ta način, da se postavi nova kandidatna lista radikalne stranke. Glavni odbor radikalne stranke se bo sestel pričetkom prihodnjega tedna, da bo sklepal o Bobićevi pritožbi.

Ministrski predsednik Uzunović je bil dopoldne in popoldne v radikalnem klubu in je bil radi razkola med beograjskimi radikali v stalnih stikih s podpredsednikom stranke, Acom Stanojevićem in Markom Trifkovićem. Zvečer je vodstvo stranke bilo tudi mnenje gospoda Bobića, ki je novinarjem izjavil, da upa, da bo glavni odbor stranke rešil stvar njemu v korist, ker da je v pravici. Ali tudi njegovi nasprotniki, skupina Maksimovića, so izredno bojoviti in pravijo, da mora akcija Bobića propasti, ker da nima nikogar za seboj.

Stari radikalni prvak Aca Stanojević, ki ga vedno kličejo v Beograd, kadar je položaj v radikalni stranki hudo zapleten, se je danes dvakrat sestel z Božom Maksimovićem in skušal doseči poravnavo. Zvečer je vse kazalo, da ne bo imel uspeha. Ako pride do popolnega razkola radikalov v Beogradu — tako splošno mislijo — bo to imelo fatalne posledice za vso radikalno stranko.

Po konferencah je izjavil zvečer ministrski predsednik Uzunović novinarjem, da se je razpravljalo tudi o sporu radi beograjske občine. Glede izida teh konferenc pa je bil gosp. Uzunović zelo rezerviran.

Politične beležke

Priznanja seljačke vlade zaslužnim kmetijskim strokovnjakom

Odkar so na vladi naši patentirani kmetički odrdešitelji, hočejo reči radičevci in zlasti odkar g. Pucelj tako uspešno vodi poljedelsko ministrstvo, (glej o tem tudi izjavo g. Radića v »Domu«) so deležni posebne pozornosti naši najboljši kmetijski strokovnjaki. Pred dobrim mesecem je g. Pucelj čez noč pognal v penzijo velezaslužnega kmeta, ravnatelja g. Skalickega v Novem mestu, kakor požene doma svojega hlapca, ki mu kvari mesnico, nedavno si je izbral odličnega kmetijskega večtaka in kulturnega delavca g. Fr. Gombača, da mu pokaže, kako nizko ceni dolgoletno nesebično delo za napredek našega kmeta. Državni viš. kletarski nadzornik Gombač deluje 32 let s knjigo, besedo in dejanjem za povzdigo slovenskega vinarstva. Ko je s 1. aprilom stopil v zaslužni pokoj, je glasilo Kmetijske družbe za Slovenijo »Kmetovalec« upravičeno proslavljalo njegove velike zasluge za slovenskega kmeta, kateremu je nesebično in vneto ter (kar je glavno) uspešno služil vse svoje življenje. G. Gombač je skromen mož in ni reflektiral na nobeno posebno odlikovanje. A gospoda, ki vidijo povsod le sebe in skušajo ponižati druge, s katerih pomočjo so preplezali druge del svoje kariere, so dobro študirali vprašanje, kako bi bilo mogoče g. Gombača na videz odlikovati, a istočasno z odlikovanjem pokazati, da se njegove zasluge za kmeta jako skromno cenijo. Tako je dobil g. Gombač najhujše odlikovanje, ki je mogoče, red sv. Save V., očitno v namenu, da se poleg njega v tem jasnejši luči vidi odličje druge gospode. Naravno, zasluge g. Gombača, stečene v 32 letih dela, se ne dajo primerjati n. pr. zaslugi g. Pucelja pri glasovanju za 13 milijardni proračun, ki so ga radičevci natočili kmetu na grbačo. Niti g. Skalickega, niti g. Gombača nimata prava, da se pri tožujeta. Oba sta za kmeta storila nekaj pozitivnega, toda daleč nista dosegla tega, kar mu puceljevi vsak dan obljublajo — z gobcem.

Puceljevo volovsko barantanje

Zadnji »Kmetijski list« ponatiskuje pod gornjim naslovom neko okrožnico, ki navaja dejstva iz znane Puceljeve afere zaradi prodaje reparacijskih volov. Okrožnica, ki v splošnem ni slabo sestavljena, ker temelji na dejstvih, nosi baje podpis: »Poverjenišvo Sam. dem. stranke, Tu.« »Kmetijski list« pravi, da to okrožnico samostojni demokrati razširjajo, ter poziva Puceljeve pristaše, naj javijo imena in naslove razširjevalcev, da se bodo pozvali pred sodišče na odgovor. Ugotavljamo, da ljubljanskemu oblastnemu tajništvu SDS ali po okrožnim tajništvom ni znano, kdo bi izdal to okrožnico. Zato bi bilo prav, da bi »Kmetijski list« navedel, katero poverjenišvo SDS je izdalo to okrožnico. »Kmetijski list« piše nadalje z ozirom na omenjeno okrožnico o »lažeh« in »zahrbtnosti«. Na ta način bi menda rad zatajil celo tisto, kar je g. Pucelj kot takratni minister za kmetijstvo in vode sam uradno izjavljal. »Kmetijski list« bi vsekakor bolje storil, ako bi molčal, namesto pisal o pomanjkanju dostojnosti, če se že razpravljalo v javnosti. Sicer bi pa res prav radi videli, da bi »Kmetijski list« povedal, odkod ima okrožnico, o kateri piše, da se po celi deželi razširja.

Francozi o Bolgarski

Pariški »Radical« piše, da nedavno vpadi bolgarskih komitaskov na rumunsko ozemlje dokazujejo, da opreznost zaveznikov na pram Bolgarski ni taka, kakor bi morala biti, ako bi se hotelo pokazati efikasno. »Radical« opisuje revolucionarne delavnosti makedonskega komitela ter je mnenja, da jo bolgarska vlada dovoljuje in tudi sama v njej sodeluje. Sofijska vlada se poslužuje teh vpadov, da bi zbudila v inozemstvu mnenje, da v resnici obstoji stalno gibanje baje zatiranih bolgarskih manjšin. Francosko javno mnenje pa ne sme dovoliti, da bi se v Bolgarski razvijale bojne organizacije z nalogo, da neprestano rušijo mir obmejnih krajev in spravljajo na ta način v nevarnost splošni mir. Makedonsko vprašanje je treba enkrat za vselej definitivno rešiti ter povedati jasno Bolgarom, da vprašanje avtonomne Makedonije ne more obstojati in sicer še manj kakor vprašanje avtonomije Alžakske in Lorene, ker sta bili oboji sproženi s propagando, ki nima nobene zveze z resničnim čustvovanjem prebivalstva.

Pavle Radić proti vstopu Davidovičevcev v vlado

Predsednik HSK Pavle Radić je izjavil z ozirom na vesti o razširjanju vladne koaliciije z Davidovičevco stranko, da ne vidi potrebe za vstop Davidovičevcev v vlado. Tega Davidovičevci tudi ne morejo storiti brez dovoljenja HSS. V koliko žele radikali tako kombinacijo, ne ve, zdi se pa, da Davidovičevcem ni prijetno v opoziciji in da se boje volitev, ki bi se vodile proti njim. HSS je to razmeroma irelevantno, ne vidimo pa razloga, pravi Pavle Radić, zakaj bi se še kdo tretji vlačil v koalicio, ker ima sedanja vlada zadostno delovno večino. Davidovičevci trdijo, da imajo ljudi, mi pa re. To se sliši tako, kakor ono, ko so govorili: »Vijimate vojsko, čim generala.« Ne vidim pa, kje so njihovi ljudje spričo naših. Tu so torej povsem drugi motivi, ki jih slišijo, da govorijo o vstopu v vlado. Na vprašanje, kaj je z volitvami, pravi Pavle Radić, da niso potrebne in da njih izmed merodajnih ne misli nanje. Kakor se vidi iz teh izjav Pavla Radića, se radičevci nič manj ne boje volitev, kakor Davidovičevci, ki jim to bojazen očita. Zato tudi hočejo radičevci ostati v vladi kljub vsej navidezni borbenosti St. Radića in njegovemu zabavljanju. Kar se tiče »tretjega« družabnika v koaliciiji, gre očitno za računsko pogreško g. P. Radića. Tretji tam se sedi — g. Nikić. Niti tega se niso radičevci ubranili, pa hočejo preprečiti račune z Davidovičevci? Sirote.

Ponovne vesti o razpustu Orjuna

Beograd, 24. julija. r. V beograjskih krogih se je danes vnovič začela širiti vest, da bo vlada razpustila Orjuno. Navaja se, da je vlada po znanem konfliktu v Ljubljani sklenila razpustiti Orjuno v ljubljanski oblasti in da je izvedba tega zaključka bila poverjena notranjemu ministru. Ker zaključek ni sistiran, je pričakovati, da bo uveden v kratkih dneh. Tozadnje priprave so baje že gotove. Po informacijah našega poročevalca so te vesti točne in v ministrstvu notranjih del je res pripravljen dekret o razpustu Orjuna.

Trgovinska pogodba z Madžarsko podpisana

Beograd, 24. julija. r. Danes popoldne je v zunanjem ministrstvu podpisal v imenu naše vlade zunanji minister dr. Momčilo Ninčević v imenu madžarske vlade pa madžarski poslanik Andrej de Hori trgovinsko pogodbo z Madžarsko, nadalje konvencijo o obmejnem prometu, veterinarsko konvencijo, konvencijo o pobijanju tihočapstva ter pet prometnih konvencij. Poslanik Andrej Hori je premeščen v Rim.

Iz vsega sveta

Baldwinova vlada v nevarnosti!

V spodnji zbornici bi bila vlada pri specialni debati o zakonskem osnutku glede reorganizacije rudarske industrije skoro doživela poraz. Ko je namreč hotela opozicija doseči, da bi bil osnutek na njen predlog vrjen odboru, je bilo v sejni dvorani radno vročine navzočih premalo članov vladnih strank. V tem kritičnem trenutku se je dvignil državni tajnik za vojno in imel govor. Medtem so posikal pristajali vladne stranke še nekaj stranknih pristaše, tako, da se jim je končno posretilo zbrati zadostno število glasov, da je bil predlog opozicije odklopljen. (s.)

Ogromne izgube radi angleške stavke.

Na seji spodnje zbornice je bilo govora tudi o škodi, ki jo je doslej povzročila Anglijska stavka v premogovni industriji. Izgube med splošno stavko znašajo približno 30 milijonov funtov, izgube na izvozu ter na dohodkih železnice in ladij 64, izgube radi pomanjkanja zaslужka v premogovni industriji 25 in v drugih industrijah 10 milijonov in izgube radi nazadovanja domače produkcije gotovih fabrikatov vsled manjšega konzuma oboževanih delavcev 20 milijonov, skupaj torej 149 milijonov funtov (približno 41 milijard dinarjev.) (d)

Češki polet preko Evrope, Afrike in Azije.

Stabni kapetan Stanovsky in njegov mehanik Franc Šimek sta se v soboto popoldne srečno vrnila s poleta preko Evrope, Afrike in Azije v Prago. Letalca sta startala dne 25. maja jutraj na praškem letališču in sta bila celih 60 dni na potu. V tem času sta prevozila 15.000 km. (k)

Boljševiški protest v Budimpešti.

Predsednik budimpeštanskega sodnega dvora v glavni razpravi proti komunistom Rakosiju in tovaršim, sodni svetnik dr. Szekm, je prejel iz Moskve brzojavko, ki velli, da protestirajo delavci, nameščenci in inženjerji ljudskega komisarijata za promet v Moskvi in sovjetski železničarji proti preiskavi zoper madžarsko delavsko gibanje in zoper brezobzirno preganjanje poborcev delavstva. — Tudi iz Pariza je prišla podobna protestna brzojavka, v kateri protestira odbor za zaščito žrtve belega terorja na Balkanu in zahteva, naj se obloži v tem procesu izpuste na svobodo. Podpisanih je več poslancev, književnikov, med njimi Barburo in Roland ter predsednik mednarodne delavske zveze Jauhaux. (d)

Senzacija za Južno Afriko.

V Capetownu in okolici je v petek po dvajsetih letih zopet snežilo. (w)

Neuspeh stavke v New Yorku.

Stavka na podzemski železnici v New Yorku je doživela popoln polom. Nameščenci niso mogli prodreti niti z eno zahtevo. (rd)

Naši kraji in ljudje

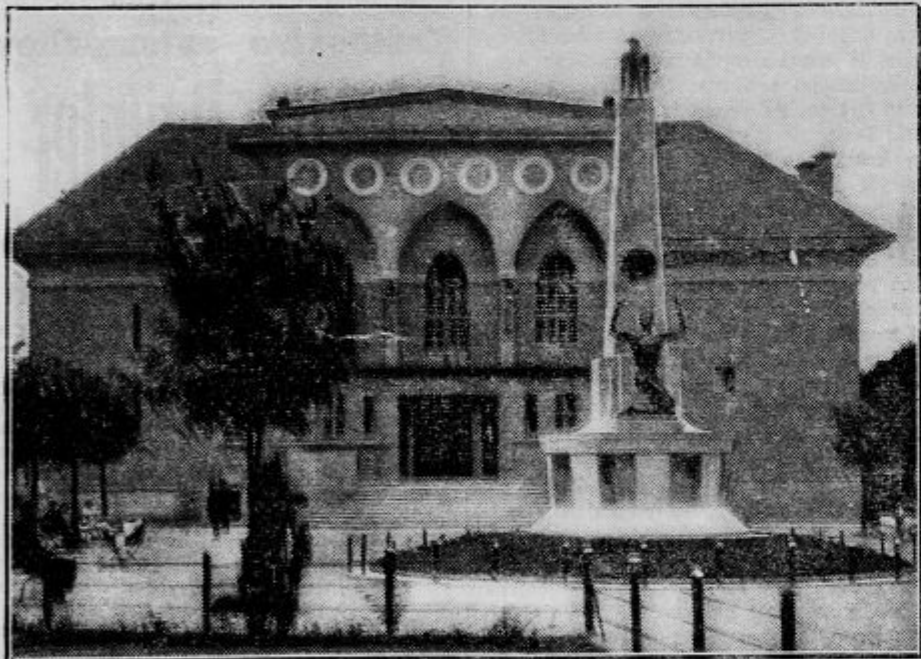
Prvi spomenik kralja Petra I. Velikega Osvoboditelja v Sloveniji

V nedeljo, dne 1. avgusta, bodo v pomembnem, starodavnem in vedno nacionalno zavednem Kranju z velikimi svečanostmi odkrili spomenik blagopokojnemu kralju Petru I. Velikemu Osvoboditelju.

Evo Vam slike prvega spomenika prvemu našemu narodnemu vladarju v Sloveniji!

V lepem, na novo urejenem parku »Kraljeviča Petra« stoji na najlepšem

Stoji pa spomenik med dvema kulturnima zavodoma. Pročelje je obrnjeno proti gimnaziji, da spominja našo mladino vsak trenutek na resnobo bodočega dela za neokrnjeno svobodo našega naroda. Mladina, ki se zaveda tega svetega cilja, je ponos in spas naroda. V ozadiju spomenika pa stoji monumentalna stavba »Narodnega doma«, v katerem se zbira z navdušenjem mlado in staro, da se skupno izobrazuje in

Narodni dom v Kranju s spomenikom kralju Petru I. Osvoboditelju, ki ga bodo prihodnje nedeljo 1. avgusta odkrili z največjo slovesnostjo.

prostoru mogočen kamenit podstavek stožčaste oblike, na katerem se visoko dviga oglati obelisk. Pred obeliskom na podstavku kleči bronast kip Svobode, ki dviga obe roki v pozdrav in v proslavo. Nad kipom visi na obelisku lik kralja Petra I. Velikega Osvoboditelja. Vrh obelisk pa sedi orel s stegnjenimi peruti, s pogledom na zapad.

Kaj se skriva za temi suhoparnimi podatki, katero idejo sta ovekovčela kipar Kos in stavbenik Slavec? Kos in Slavec sta v lepi složenosti zapela vzvišeno pesem našega osvobođenja. Kip Svobode pozdravlja narod tu okrog, katerega delo z nebrojnimi žrtvami nam je ustvarilo zlato svobodo. A delo vodnika nima uspeha. Zato kip Svobode obenem proslavlja junaškega kralja Petra I., ki je orjaško delo osvobođenja smoteno vodil in posvetil vse svoje življenje temu edinemu cilju do zmage. Vrh visokega obelisk pa sedi s stegnjenimi peruti in s sreplnim pogledom na zapad orel in čaka, da bo narod pripravljen, da vse brate svojega rodu zedini pod eno zastavo. Visoko k nebu stremi obelisk, da nas trajno vzpodbuja: narod, ne obupaj, kvišku srca, pride tvoj dan!

Ferkova dijaška ustanova

Morebiti utegne par podatkov o mladinskih Ferku in njegovi ustanovi zanimati širšo javnost.

Feliks Ferk se je rodil 1. 1847. pri Sv. Barbari blizu Maribora kot sin zdravnika in posestnika Franceta Ferka in Rozalije, roj. Lipič. Ljudsko šolo je obiskoval doma, nižjo gimnazijo pa v Mariboru. Potem se je šolal 4 leta v Gradcu na takrat obstoječem zavodu, med tem pa je napravil izpite za peti in šesti gimnazijski razred. Komaj 19 let star, je postal magister kirurgije in po baš takrat umrlom zdravniku Hacklu je dobil zdravniško mesto na kirurškem oddelku mariborske bolnice, kjer je deloval menda 25 let. Bil je kot zdravnik na dobrem glasu; zato je imel obširno privatno prakso, zdravlil je tudi škofa Napotnika. Pa tudi kot človek je bil povsod priljubljen, tudi med Nemci; saj je bil prijeten družabnik in blag značaj. Star okrog 30 let, se je poročil z imovito vdovo Pavlino Priemerjevo, roj. Menhart, s katero je živel dolga leta v najsrečnejšem zakoncu. Umrla mu je koncem 1. 1899. Čez dve leti se je poročil znova s hčerko mariborskega sodnega predstojnika Greisdorferja, a tudi ta zakon je ostal brez otrok. G. Ferk je bil ves čas v vodstvu mariborske Posojilnice in tudi drugod blagodejno deloval. Zadnjih 20 let je trpel na žledolomnih tleh, kateri boleznijo je podlegel 15. septembra 1915. Njegovo truplo počiva doma pri Sv. Barbari.

Izredna delavnost, srečne prilike in nenehna varčnost so mu tekom let nakopičile lepo premoženje. Razum hiše v Mariboru (poleg glavnega kolodvora) je zapustil pri Sv. Barbari veliko posestvo (53 parcel gozdov, njiv, travnikov, pašnikov v obsegu čez 41 ha) in še znatno gotovino. To premoženje je določil za dijaško ustanovo. Ure ditev njegove zapuščine je bila neizmerno težavna in dolgotrajna. Ker je zapustil deset oporok (v času od 25. marca 1899. do 31. dec. 1914.) ki so se dopolnjevale, pa tudi si nasprotovale, je bil to za takratne avstrijske oblasti dobrodošel povod, da so izvršitev oporok leta in leta zadržavale, hoteč preprečiti milijonsko dedščino slovenskemu dijaštvu, pa tudi nemški sorodniki so izpodbijali veljavnost, dokler se niso, šele po prevaru udali. Največ zaslug, da je to lepo premoženje rešeno za slovensko dijaštvo, ima rajni dr. Franjo Rosina, ki se je z vso energijo in juridično spretnostjo boril za dragoceni plen. In tako se je dne 23. aprila 1920. (torej skoro po petih letih) ljubljansko poverjenstvo za uk in bogočastje

Školja Loka, kjer danes Sokol slavi svojo dvajsetletnico in imajo zato člani sokolskih društev pravico na polovno vožnjo po železnici tja in nazaj.

potom finančne prokuratorje moglo prijaviti pogojno za dediča Ferkove zapuščine in dne 21. maja 1922 je naša pokrajinska uprava izdala ustanovno pismo, naročajoč dr. Rosini kot kuratorju, da zapuščinsko premoženje realizira, izplača vse legatne in naloži ostanek v Posojilnici kot »Dijaško ustanovo Feliksa in Pavline Ferke«. Ustanovo upravlja kuratorij treh članov: prve je imenoval zapustnik sam, sedaj se pa dopolnjujejo po kooptaciji. Iz vsakoletnih dohodkov se po obitku stroškov in dohodkov volil določi: polovica za dijaške stipendije, druga polovica pa se nakaže mariborski dijaški kuhinji. Stipendije za srednješolce znašajo po 750 Din, za visokošolce pa 1500 Din, plačljive v dveh obrokih. Podelitev se vrši v razširjeni seji odbora mariborske Posojilnice. Namenjene so v prvi vrsti zapustnikovim sorodnikom, potem pa dijakom in dijakinjam zlasti iz Ferkovega okraja.

Delovanje Ferkove ustanove se je moglo začeti šele 1. 1922. ko so se nepremičnine prodale; toda še nadaljina štiri leta je zapuščinski akt narastel liki gora, predno so oblasti izvedle vsa zemljišna dejanja.

Sedaj je stvar za silo urejena, kar se prijetno občuti v rastočem številu študentov v šolskem letu 1922-23 jih je bilo osem, lani 18 in drugo leto jih bo 20. Imovina je znašala 1. julija Din 599.126.35. Dozdaj se je v štirih letih izdalo za stipendije in dijaško kuhinjo 103.500 Din. Kuratorij opravlja vse, tudi juridično delo brezplačno. — S to ustanovo si je Ferk postavil najtrajnejši spomenik. Ko bo njegovo ime v marmoru že davno obledelo, bo njegova ustanova še vedno neumorno in neizčrpno delila dobroto in proslavljala njegov spomin.

Dr. A. Dolar.

Novi roman „Jutra“

Naš novi roman, ki ga začnemo priobčevati prihodnje nedeljo, povede naše čitatelje v Ameriko, deželo visoke tehnike, deželo milijard, deželo visoke kulture, a tudi brezprimernih zločinov in najbolj fantastičnih zarot... Vsa ta prvenstva si podajajo roko v povesti, ki nosi značilno ime

„RDEČA MEGLA“

Anarhist James Morton, svetovno-slavni filozof zločina, je izumil pripravo, ki omogoča morski rop v njegovi najsodobnejši, a tudi najbolj okrutni obliki. Njegov prvi uspeh, zagonetna katastrofa milijarderske ladje »The Eagle« pretrse ves svet...

Ali bodo zločinci nekanonizirani uživali svoj plen? — se drhte vprašuje čitatelji.

Ali bo drobena Evy Westinghouse, ki je edina ušla smrti, dovolj močna, da pripomore pravičnosti do zmage?

Evy je dovolj močna — ker ji pomaga Jonas Fjeld, drzni Norvežan, po poklicu zdravnik, a v svojo zabavo strah anarhistov...

Najstrašnejša in najbolj neizbežna pa je rdeča megla. Neusmiljena rdeča megla, ki raste naravnost iz Mortonovega strahodejstva in žene zločince v pogin!

Z »Rdečo meglo« nudimo čitateljem »Jutra« čtivo, ki je po svoji senzacijski napetosti uprav edinstveno.

Sezonski dnevi v Rogški Slatini

Rogaška Slatina, 24. julija.

Zadnje dni je dosegla slatinska sezona mahoma svoj višek. Kakor hitro je ponehalo deževje, so privreli gostje z vseh strani in napolnili vse zdravilišče in zasebne sobe. Sedaj jih je že nad 1300, tako da morajo prenočevati tudi po kopalniških kabinah. Posebno močna je frekvenca v beograjskih direktnih vagonih. Kakor so prej prevladovali Madžari in Židje, tako je sedaj največ slišati srbsko-hrvatsko govorico. Najmanj pa se govori slovenski, de-

Danes v nedeljo ob pol 11., 3., pol 5., 6., pol 8. in 9. uri

Veliki dvojni spored:

„Drama v ledu in snegu“

Pustolovni roman iz Engadinskih snežnikov, v glavni vlogi ljubka Greta Reinwald. Do skrajnosti napeto-zanimiva vsebina. — Kot drugo senzacijo predvajamo brezkonkurenčno burko smeha

„Rendez-vous z zaprekami“

Smehopolna burka v glavni vlogi sloviti komičar »SEFF«. — Ta velikanski spored se predvaja tudi v ponedeljek!

KINO »LJUBLJANSKI DVOR«. — TELEFON ŠT. 730.

Najmodernejši in najlepši kino v Sloveniji.

Meštrovic mawzolej rodbine Račić v Cavtatu
Članek na str. 11.

Pravkar je bival tu poslanec dr. Budisavljević, ki je ponovno stopil v stike z domačo demokrasko organizacijo. Središče Slovencev tvori sedaj najmarkantnejša slatinska osebnost, tukaj izredno priljubljeni častni predsednik trgovske zbornice v Ljubljani, g. Jean Schrey, ki hodi v Slatino že nad 40 let. Te dni pričakujejo tudi ministrskega predsednika Uzunovića, potem djakovskega škofa Aksamovića in da bo več zabave, še Stipico Radića, ki bo 31. t. m. sprejel tukaj deputacije. »Jutra« poročevalce se je o tem razgovarjal z nekaterimi beograjskimi politiki, ki so vsi mnemja, da so takšni gostje, kot je Radić, v Slatini vse prej kot umestni, ker se v Slatini že itak mnogo preveč politizira in je že skrajni čas, da pride energična vlada, ki bo tudi tukaj napravila red in Slatino temeljito depolitizirala. Zdravilišče mora ostati daleč proč od politike, če hočemo reflektirati na mednarodni obisk, na katerega je navezano.

Nocoj je bila po krasnem poletnem dnevu sijajna razsvetljava zdraviliških nasadov in poslopj na čast pokroviteljice zdravilišča sv. Ane. Nekatera poslopja so bila razsvetljena z inicijalkama kralja in kraljice, jutri pa bo v isti namen eliti ples. Zdi se nam, da spada tudi taka cerkvena proslava bolj v zgodovino zdravilišč, ker zahaja semkaj večinoma pravoslavna publika, ki ne more imeti interesa za take stvari. Slatina pa je bila kljub temu bajna v tisočih električnih lučkah, ki so brlele v poletno noč.

italijanska letovišča.) Med Nemci je mnogo takih, ki so doslej leto za leto bili na počitnicah v Italiji, misleč, da italijanskemu podneblju in starinam ni para na svetu. Sedaj pa so naenkrat prišli do prepričanja, da je pokrajina od Splita do Kotora prav tako interesantna, kakor Italija, da so ti kralji obdarovani ne samo s podnebljem, temveč tudi s starinskimi zanimivostmi, ki se lahko v vsakem primeru kosajo s tili prehvaljeno Italijo.

Vsi hoteli in penzije so prilično polni. Tu najdeš menda vse narodnosti Evrope: od Rusa in Skandinavca do Nemca, Madžara, Francoza in Italijana. Seveda ne manjka v prvi vrsti ljudi iz naše države, zlasti imovitejših gostov iz Zagreba in Beograda, pa tudi Ljubljancani so zastopani. Je pa tudi res vredno preživeti nekaj tednov ali vsaj nekaj dni v tem rajskem zatišju naše rivijere. Ko se potnik pripelje v Dubrovnik, se mu odpre povsem nov svet. Južno solnce te greje, morska voda hladi in tropično rastlinje te vabi povsod v prijetno senco. Tudi zabave je dovolj, če si je sploh še željan po lepem dnevu, ko se ti nudi prilika, da izletiš v ta ali oni kraj božanske dubrovniške okolice. Povsod čuješ in srečuješ godbo, a najzvišnejše je na Pilah pred kavarno Dubravko. Na tem majhnem prostorčku, kjer je vsak dan večerna promenade, kratka sicer, a tembolj pestra, živahna in vedno zanimiva, se gnete večer za večerom sto in sto glava množica dam in gospodov vseh let in tu čuješ razgovarjanje v vseh mogočih jeziki. Tudi potomci stare dubrovniške vlastele si pridejo semkaj ogledati moderni svet »Jazz-banda«. Ta muzika namreč razveseljuje vsak večer goste pred »Dubravko« in žanje navadno največ aplavza.

Za dnevne izlete so vedno na razpolago avtomobili, ladje in motorni čolni. Če te zanima svet, ki je že izven Dubrovnika, lahko sedeš na avtomobil in se pelješ do Kotora ter celo na Lovčen. Odhod iz Dubrovnika zjutraj, povratek zvečer, na Cetinju tri ure odmora. Če pa nočeš tako daleč, napraviš vsaj kratek izlet do Cavtata, kjer se ti s serpentinaste ceste odpira neboški razgled po morju in kopnem. V Cavtatu seveda lahko prideš vsak dan večkrat z ladjo, ki te peje časih tudi v Trsteno, kjer se nahaja starodavni park dubrovniškega vladarja Gozze. V tem parku vidiš celo 600letne platane, ogromne kaktuse, katerih deblo je že od starosti le eno in z drevesnih vej te pozdravijo v tem času še zeleni rožiči. Zanimivosti je torej povsod v obilici.

Tudi sportno življenje je v Dubrovniku dokaj živahno, najbolj priljubljeno pa je plavanje in veslanje. V teh dveh panogah se bo dubrovniška mladina koncem tega tedna kosala z Angleži, katerih mornarica prispe v Dubrovnik dne 23. julija. Za ta čas se pripravljajo velike svečanosti. O tem, kako so svečanosti potekle, pa pošljem poročilo prihodnjik.

Poletno pismo iz Dubrovnika

Dubrovnik, 20. julija.

Medtem, ko se čujejo iz vseh krajev Jugoslavije tožbe o deževnem vremenu in silnih poplavih ter milijonski škodi, imamo tu doli na jugu rivijere divno poletno vreme. Sicer tudi nam ne prizanašajo lokalne nevihte, ki pa gredo največkrat mimo in ne motijo letovišarskega življenja. Tujska sezona je letos tu doli izredno živahna, življenje se je v primeri s prejšnjimi leti pomenilo in gostov je povsod dovolj, bodisi domačinov ali tujcev.

Inozemci so prišli letos, kakor vedno, v velikem številu. Posebno se opaža poset Angležev in s tem v zvezi mnogo občevanja v angleškem jeziku. Angleži so zelo prijetni gostje, vsi občudujejo naše kraje in imajo polno hvala za lepoto narave, ki je v Dubrovniku in okolici čudovito lepa. Zelo številni so tudi Nemci, ki so doslej no vztrajajoč ga principu bojkota Italije, prišli v našo državo. (Kakor paradoks pa se čuje, da baš letos derejo Jugoslovenci v

Krasno 12-dnevno zabavno potovanje po

Jadranskem in Sredozemskem morju na Krf, Južno Italijo in Rivijero s salonskim brzoparnikom

COSULICH - LINIJE
STELLA D'ITALIA

Odhod iz Trsta, dne 11. avgusta 1926
Cena od Din 3750— dalje.

Pojasnila daje zastopstvo:

SIMON KMETEC, Ljubljana
KOLODVORSKA ULICA ŠTEV. 30.

Ruska šola v Hrastovcu pri Sv. Lenartu v Slov. gor.

Slovenska javnost se zelo zanima za ruske begunce v Jugoslaviji, prav posebno pozornost pa je pokazala že pomno ruski mladini.

Približno 15 km od Maribora stoji stari grad Hrastovec, ki je v posesti grofa Herbersteina; član te plemiške rodbine grof Sigismund Herberstein je natančno pred 400 leti odkril zapadni Evropski «Moskovijski», opisujoč v svoji znani knjigi na simpatičen, nepristranski način potovanje v takratno Rusijo. Po 400 letih so Rusi grofom Herbersteinom vrnil obisk, a kakor se zdi, na daljšo dobo. Tam jim očividno ugaja, zlasti ker so klimatične razmere kaj ugodne za mladinsko učilišče. Rusi so si uredili v tem velikem gradu dvojni mladinski zavod: internat za 75 fantov in internat za 75 deklet. Teh 150 goincev v starosti od 6—17 let ima na zavodu šolski poduk v trirazredni pripravljalni šoli za deca med 6. in 10. letom; v 4 razredni nižji realni se gojenci pripravljajo za višje razrede jugoslovenskih srednjih šol. Šola sama pa nima pravice javnosti.

Učni jezik je ruski, vendar se posveča zadostna skrb temu, da se deca seznanijo kolikor mogoče temeljito z jugoslovenskim narodom, njegovo zgodovino in zemljepisom. Ti predmeti se podučujejo v srbohrvaščini, ki je tudi samostojen predmet.

Učilišča vodi g. Vladimir Levickij, ki z veliko energijo in pravim navdušenjem opravlja svoje težko in ne malo odgovorno delo. Seveda g. Levickij predseduje tudi konferencam učnega osebja. Vodstvo obeh internatov (dijakaškega in dekliškega doma) pa je v rokah gospe Natalije Rajevske, ki ima hkrati vrhovno finančno vodstvo na zavodu. Gospodarstvo tega ruskega otoka sredi Slovencev upravlja g. Andrejevskij. Zanimivo je, da ima zavod lastno pekarno, krojaško, čevljarstvo, mizarstvo in knjigoveško delavnico.

Gojence in gojenke nadzorujejo njih vzgojitelji in vzgojiteljice, ki jim stojijo na čelu voditeljica internatov.

So nekateri posebni pogoji, ki prav ugodno vplivajo na vzgojo in poduk teh 150 otrok ruskih beguncem. Uvažimo samo dejstvo, da imajo gojenci komaj sto korakov do šolske sobe, kar pomeni, da jim ni treba izgubljati časa za pot v šolo in nazaj, kar je drugod zlasti po zimi jako neprijetno. Poduk se začnejo navadno ob devetih zjutraj. Gojenci imajo tedaj dovolj časa, da se temeljito umijejo, zajtrkujejo in da gredo pred podukom na izprehod. Opoldanski odmor iznaša dve uri. Tako ojačeni lahko prenesejo 2 do 3 ure trajajoči popoldanski poduk, tembolj ker se popoldanske ure računajo s 40 minutami. Šolske naloge opravljajo učenci in učenke pod neprestanim nadzorstvom vzgojiteljev, čisto tudi učiteljev. Manj nadarjeni imajo še posebne pomožne učitelje. Prav radi bomo verjeli, da so spričo takih razmer in ob trudu strokovno izborni podukovanega in vestnega učiteljskega učni uspehi na zavodu kaj ugodni. Umiljivo pa bo tudi, da se vrhu tega še najde čas za gojitev petja in plesa. S kolikim uspehom se gojita obe panogi, sta pokazala lanskoletni nastop v Ljubljani in letošnji v Mariboru. («Car Saltan»)

Vendar pa nas dokaj bleščeča vnanost ne sme preslepiti, da ne bi opazili notranjih senčnih strani. Tudi te ne manjka; v marsičem celo zasenčijo solnčne strani. Sigurno je, da zahteva delovanje na tem zavodu veliko dolžnostnega čuta in požrtvovalnosti, vsekakor znatno več nego drugod. Širša slovenska javnost pač želi tej šoli, da bi nemoteno naprej delovala v naši sredini, vse do časa, ko se bodo lahko njeni gojenci in gojenke poslovlili od naših gostoljubnih krajev in se vrnili v domovino, ki je sigurno ne ljubijo manj od slehernega dobrega človeka.

Kakor pa izvem, grozi temu ruskemu zavodu resna nevarnost: V novem šolskem letu 1926/27 se nameravata opustiti dva višja razreda (3. in 4.), kar pomeni, da bodo morali gojenci prestopiti na druge učne zavode. Mladina, ki je 3—4 leta preživel skupaj, ki so ji isti vzgojitelji in učitelji nadomestili starše in jo pripravljali za življenjski boj, se bo pred pravim časom razkropila in se bo morala podvreči novim, različnim vzgojiteljem. Ne pozabimo, da ima sleherni šola svoje posebnosti v učnem načrtu; ta učitelji po-laga večjo važnost na teorijo, oni na prakso, tudi način predavanja je različen. Tako prežgodnja izprememba ne more učenecem posebno koristiti. Gmotni momenti pri tem ne pridejo v poštev, ker je treba gojence tudi na drugih zavodih vzdrževati iz istih sredstev, s katerimi se vzdržuje sedanji zaokrožen učni zavod v Hrastovcu. K večjemu se da kaj malega prilestiti na učiteljskih plačah, vendar pa je ta znesek v primeri s celotnimi izdatki tako skromen, da ga pri sestavi budžeta za ruske šole pač ni mogoče resno upoštevati. Ali pa so znabiti privedle k tej neumestni redukciji ruskega učnega zavoda v Hrastovcu kake osebnosti želje, ki so daleč od pravih učnih smotrov?

Ob strani stoječ opazovalec pride k sledečemu sklepu:

Ruska šola v Hrastovcu je kljub možnim in verjetnim vrzelm kot celota tako važna kulturna organizacija, da se je ne bi smelo rušiti. Želeli bi v interesu dobre vzgoje ruske mladine v naših krajih, da bi nižja srednja šola v Hrastovcu obstajala neokrnjena še naprej.

Kranj kralju Petru I. Osvoboditelju

Dne 1. avgusta odkrijejo v Kranju ob ogromni udeležbi naroda spomenik blagopokojnemu prvemu našemu narodnemu kralju, Petru I. Velikemu Osvoboditelju.

Z odlikom Direkcije državnih železnic Ljubljana, št. 66.637-26, je dovoljena polovična vožnja, veljavna za vožnjo v Kranj od 20. VII. do 1. VIII., za povratek iz Kranja pa od 1. VIII. do 10. VIII.

Udeleženci kupijo pri odhodnih postajah cele enosmerne, na obratni strani z vlažnim postajnim žigom žigosane vozovnice, ki veljajo tudi za povratek, ako se izkažejo s potrdilom slavnostnega odbora, da so prisostvovali prireditvi, izkaznice se dode dne 31. VII. pri slavnostni akademiji, dne 1. VIII. pa na slavnostnem prostoru.

Italijanski otroški vrtci za slovanske otroke v Italiji

V predvojni dobi in deloma tudi med vojno je vzdrževala družba sv. Cirila in Metoda v Zagrebu in v Ljubljani veliko število otroških vrtcev v Istri, v Trstu, v Gorici in v Kainu. V Trstu samem so obstojali tudi trije mestni slovanski otroški vrtci. Vsi ti vrtci, kakor sploh vse družbene ustanove, so imeli, kakor so to ponovno naglašali tudi Italijani na svojih zborovanjih, samo defenzivni namen, namreč ohraniti slovanske deca svojemu rodu in svojemu jeziku pred navalom in nasokom italijanske raznarodovalne družbe «Legia Nazionale». Ko je Italija zasedla ozemlje, kjer bivalo izključno ali po ogromni večini Slovenci in Hrvatje, so zaprli in zatrli vse slovanske šolske vrtce. Odpravili so mestne slovanske otroške vrtce v Trstu, prepovedali so zopetno otvoritev zasebnih otroških vrtcev v Istri in na Gorickem. Le v Trstu so po dolgem moleovanju dovolili, da se otvorijo vsaj nekateri otroški vrtci, toda njih število postaja od leta do leta manjši. Kajti šolska oblast iztakne vedno nove zapreke za zopetno otvoritev slovanskih vrtcev. Letos so poslovali samo trije otroški vrtci v Trstu.

Zato pa je tem bolj bujno delovanje italijanskih otroških vrtcev med slovanskimi otroci. Po poročilih, ki so jih prinesli ravno te dni razni italijanski listi, v prvi vrsti tržaški «Piccolo» in tržaško fašistovski glasilo «Popolo di Trieste», iz vseh krajev dežele, iz skoro vseh večjih središč od Tolmina dol do istrskih otokov, mora človek skoro verjeti, da slovanski prebivalstvo ne more prehnati dela «Legia Nazionale» v njihovem ozemlju. To je visoka pesem raznarodovanja slovanske dece. In to pesem stavljajo v usta ubogemu, tlačnemu slovanskemu kmetu in delavcu. Pesem, da iztrži iz src «hvaležnega» slovanskega ljudstva. Ali so se ti dopisniki enkrat vprašali, v koliko odgovarja njih poročilo resnici? Ali so enkrat skušali predreti v srčne tajnosti slovanskega očeta in matere, ki morajo pod pritiskom razmer pošiljati svoje otroke v prisiljeno raznarodovalnico?

Ogromno je število šolskih vrtcev, ki jih je ustanovila «Legia Nazionale», v povojni dobi v čisto slovanskih krajih. Sedaj se tudi ne sramujejo priznati, da je njih delo zgolj raznarodovalno, da imajo njih ustanove samo ta namen, da odtujujejo slovanske otroke lastnemu jeziku in rodu. S kakim vrazilim zadoščenjem znajo pripovedovati, kako vsiljujejo njih učitelji otroku besede, ki jih ne razume, ki so samo kletev in zasramovanje slovanskega jezika in življenja, ki jih otrok nezavedno ponavlja tudi izven vrtca, doma in v družbi drugih otrok. In v take vrtce morajo pošiljati svoje otroke starši, ki so kolikolič zavisti od Italijanov. Vanje morajo vsiliti svoje otroke vsi javni uslužbeni, da niti sodniki se ne smejo odtegniti tej «dolžnosti». Ubogi invalid, ki dobi borno podporo, in vdova po padlem v vojni mora pošiljati v vrtce svojega otroka, ker jim sicer ustavi izplačevanje podpore. Trgovci in obrtniki morajo dati drugim dober vzgled in vpisati v vrtce svoje otroke, drugače jim priti nevarnost, da jim vzamejo koncesijo. «Piccolo» in «Popolo» pa znajo poročati o navdušenju, s katerim pozdravljajo slovanske prebivalstvo ustanovitve italijanskih vrtcev in kako radi pošiljajo vanje svoje otroke.

Da, postopanje «Legia Nazionale» pri ustanovitvi vrtcev je še bolj preračunljeno in nasilno. Na čelu vse raznarodovalne akcije stoji članica kraljeve družine, in če se je kje slovanski župan obotavljal ugoditi vsem zahtevam «Legie», tedaj so ga pozvali na pristojno politično oblast in mu dali razumeti, da ga čaka proces radi razžaljenja članice kraljeve hiše, ako dalje vztraja pri svojem stališču.

Svoječasno se je «Legia Nazionale» omejevala predvsem na kraje, kjer je slovanski element mejni na italijanski ali na kraje, kjer ni bila narodna zavest med slovanskim prebivalstvom še dovolj živa. Danes pa smatra te postojanke za svoje in prepušča nadaljnje delo občinam in državi. Nevarnost, da bi te občine padle v roke Slovanov, smatrajo za odstranljive. Poleg tega je državni aparat, ki zasleduje enake raznarodovalne naloge, dovolj močan. Radi tega je prenesla «Legia» svoje torišče daleč od meja in središč proti meji. Njena svrha je, da prepreči vso mejo z velikim številom vrtcev in zaposlovanje. Povsod naj se vcepi v dušo slovanskih otrok še v dobi, ko tega ne razume, sovraštvo do slovanskega jezika in do slovanskega rodu. Učitelji ne najdejo dovolj izrazov, da pokažejo okornost in grodlost lastnega jezika, da slavijo Dantejev idijom.

Ko pa stopi iz otroškega vrtca, se otroška duša dalje zastruplja. V ljudski šoli ne sliši več besede v materinščini. Učitelj mu pripoveduje v jeziku, ki ga ne razume in ki ni njegov, o slavi in veličini naroda, ki ni njegov. Glava se mu napolni z imeni juna-

kov in s čini, ki so mu tuji. Njegova usta ponavljajo prazne besede, ki jih je slišal v šoli iz njegovega grla doni tudi pesem, ki slavi tuj jezik in tuj narod. Njegovo srce pa ostane in bo ostalo nedotaknjeno. Vsi italijanski učitelji, «Legia Nazionale», društvo «Dante Alighieri», in njegova visoka zaščitnica so lahko uverjeni, da so vsi njihovi uspehi le površni. V dno duše naše mladine niso prodrli. Rade volje jim prepuščamo veselje nad javnimi nastopi teh najmlajših, ki ponavljajo pred zbrano množico besede, ki jih ne razumejo in polejo pesmi, ki ne izvirajo iz njih src. Prepričani smo, da so ostale njih duše nezastarjane, da bilejo njih srca ob drugih prilikah drugače, kakor ob takih suženjskih praznikih in da pride tudi čas, ko bodo s pridom razumeli vse one zglede iz dobe italijanskega risorgimenta, s katerimi jim sedaj napolnijo glave.

Strahovita poplava v Novem Sadu in Vukovaru

Novi Sad preživlja težke dneve. Zadnji veliki val Dunava drvi sedaj skozi mesto, kateremu preti vsak čas katastrofa. Nasipi so že znatno oslabil in popustili. Na dveh krajih je voda že prodrla in so vojaki in delavci le z največjimi napori zamašili vrzeli. Temevinska ulica v Novem Sadu je že popolnoma pod vodo, ogroženi pa sta tudi predmestji Salajka in Sajlovo. Dunav je dosegel 658 cm nad normalo, pričakuje pa se, da bo narasel še za 10 cm, s čimer bi dosegel kulminacijo. Katastrofalna poplava pri Novem Sadu je nastala kljub temu, da je prišel Dunav v svojem gornjem toku padati. Razlog nepričakovane povodnji pa je iskati tudi v tem, ker so bili nasipi pri Plavni umetno odprti, da bi se mogla iz poplavljenih krajev odtekat voda zopet nazaj v Dunav.

Na poplavljenem terenu v Podravini in Baranji dela pet inšpektorjev vod, 10 višjih inženjerjev, 10 hidrotehnikov in 10 nadzornikov vod. Mnogi med njimi so radi naporov že oboleli, med drugimi tudi generalni inšpektor poljoprivrede, inž. Besarabič, kakor tudi inženjer hidrotehničnega oddelka v Osijeku Tomić in Urbani.

Se strašnejše ure je doživljal v petek mesto Vukovar. Nad mestom in okolico je divjala strašna nevihta, nakar se je še utrgal oblak. Radi silnega naliva so pričeli na Dunavu nasipi popuščati drug za drugim, dočim je reka sama neprestano naraščala. Na njej so se pričeli pojavljati valovi orjaškega obsega. Nekateri so bili do 6 m visoki. Silna nevihta je potrgala vse telefonske žice. Skoraj vse mesto je bilo tekom ene ure pod vodo. Od 400 hiš, ki leže v poplavljenem ozemlju, so se štiri že porušile. Strossmayerjeva ulica in trg pri Grandhotelu, kjer še nikdar ni bilo vode, sta bila popolnoma poplavljeni in je bilo mogoče vzdrževati polnični promet le s čolni. Povodenj pa je nastala v prvi vrsti radi tega, ker je Dunav predri napisi Bogojevo-Vajska. Vsa okoliška sela pri Vukovaru so oblasti izpraznila in namestila stanovale v šole in privatne hiše.

Nevihta s točo v novomeški okolici

Novo mesto, 23. julija. V četrtek dopoldne smo opazili na severozahodu izredno temne oblake, katerim je sledilo nato votlo, zamolkito grmenje. Takoli smo slutili, da se pripravljajo neka huduga. V ozračju je nastajal vedno večji nemir. Oblaki so se podili z velikansko brzino vse križem. Nekako ob enajstih se je bliznala ploha od Soteske proti Straži, druga pa od Golobnjaka proti Prečni. V nekaj minutah sta se obe združili; nastal je divji vihar, lilo je, da je bilo groza, vmes pa je breknala in tolkala toča. Po nekaterih krajih pa je tolkla kar suha toča. Najhujši naliv sicer ni trajal niti deset minut, vendar je pogled na polja, travnike in vinograde kaj žalosten. V občini Prečna je najhujše prizadeta Straža in del Podgore, posebno pa je opustošila toča polje okrog Češče vasi. Oves, koruza, proso, vse to je do tal uničeno.

Skoda je tem občutnejša, ker je prva žetev vsled neprestane deževja ni bila nič kaj prida. V Češči vasi je vihar podri pet kolozcev, napolnjenih s pšenico. Tudi v sosedni občini Smihel-Stopčice je toča po nekaterih krajih polje grozno poustošila. Po nevihti so se videli bregovi tla do Gorjanec pobeljeni od toče. Skoda je seveda ogromna, a ta hlp še ni točno ugotovljena.

Velika tihotapska afeta v Vojvodini

Somborska policija je prišla na sled veliki židovski tihotapski družbi Uglede osebe kompromitirane.

Ogromno senzacijo je vzbudil v petek v Somboru odkritje velike tihotapske afe-re, v katero so vpleteni razni ugledni trgovci iz Sombora, Novoga Sada, Sente in Pčezge. V zvezi s to afero je bila aretirana tudi Šarlota Moese, ena najuglednejših, najlepših in najlepših dam v Somboru, soproga špediterja Ise Moese. Afera je bila odkrita na zelo zanimiv način, aretacija pa izvršena uprav. filmski.

Že del časa je dobivala carinarica v Somboru obvestilo, da neka ugledna dama zelo često hodi čez mejo pri Arandjelovu in prinaša v kovčkih svilo iz Francije. Carinarica se spočela za te svadbe sploh ni zmenila in je samo na čelu svojim obmenjnim organom, naj posvečajo posebno pozornost vsem sumovim potnikom. Dne 15. t. m. pa je dobila carinarica nepričakovano pismo neznanca osebe s sledečo vsebino: «Danes je z avtomobilom preko-

račila pri Arandjelovu mejo elegantna dama z dvema kovčkoma svile. V njenem spremstvu se nahaja neki carinski uradnik. Istovčasno je bila carinarica obveščena, da v hotelu «Sloboda» v Somboru neki somborski trgovec pričakuje svojo ženo z uhitopleno svilo.

Upravnik carinarice Gjuranović je stopil takoj v zvezo s policijo, ki je nastavila tihotapcem poštno past. Okrog hotela so bili postavljeni detektori, ki so opazovali kretanje vseh gostov. Nenadoma se je ustavil pred hotelom eleganten avto, ves zaprt, iz katerega je izstopila Šarlota Moese. V avtomobilu sta bila dva kovčka. Njen mož ji je prišel takoj nasproti, kakor se je zakonska žena po kraukem razgovoru odpeljala proti Bogojevcu, da si ogledata nasip. Očividno sta opazila nevarnost in sklenila, da pobegneta na Madžarsko. Načrt pa se jim je izjalovil. Upravnik carinarice Gjuranović se je namreč za njima odpeljal s privatnim avtomobilom. Kmalu je nastala divja avtomobilska tekma. Avtomobil s tihotapci je drvel s strahovito brzino, ne menši se za vse nevarnosti. Toda avto s policijo je bil tihotapcem krepko za petami. Tik pred Bogojevcem sta Moese in njegova žena skočila v čoln, hotele pobegniti po reki na Madžarsko. Takoj nato so bili v čolnu tudi že stražniki. Kljub vsem naporom veslačev, ki so peljali Moeseja in njegovo ženo, jih je policisti čoln dohitel, nakar so stražniki zavpili: «Stoj, roke kvisku!» Dva stražnika sta z naperjenimi samokresi skočila v tihotapski čoln, prisilila veslače, da so okrenili in prepeljali tihotapce zopet na breg. Moesejeva soproga, ki je bila silno razburjena in osramočena, je izplila steklenico morfija, da se izogne kazni. V nezavestnem stanju so jo prepeljali v bolnico, nlenega moža pa odvedli v zapor.

Preiskava je dogajala, da je zaplenjena svila vredna nad 1.200.000 Din, namenjena pa je bila za razne ugledne trgovce v Somboru, Senti, Novem Sadu in Pčezgi. Tihotapska družba obstoja iz samih židov, prenašala pa je svilo Šarlota Moese, ki je uživala v mestu velik ugled in ničje ni niti najmanj sumil, da bi se pečala s prepovedanimi posli. Škoda, ki jo je povzročila družba državi, znaša več milijonov dinarjev. Pričakuje se še senzacionalne aretacije.

Jutri vsi na Vič na žegnanje k Novaku (Slavku)!

Milijonska poneverba

Sarajevo, 22. julija. Kakor je «Jutro» že poročalo, je bilo na zahtevo centrale zavarovalnega društva «Jugoslavija» v Beogradu aretirani direktor podružnice v Sarajevu, Nikola Vrančić, ker je prišla na sled velikim njegovim poneverbam. Afera je vzbudila v Sarajevu velikansko pozornost ne samo zaradi poneverljene vsote, temveč tudi zaradi baljeslovne kariere direktorja Vrančića in njegovega nenadnega padca.

Nikola Vrančić je bil še pred štirimi ali petimi leti nameščen pri rudarskem ravnateljstvu v Mostaru kot pruvodni dnevničar, sedaj pa je bil direktor lepo procvita-joče podružnice zavarovalnice «Jugoslavije», kupoval je avtomobile, kakor da bi bili po dinarjih, manjkal ni na nobeni razkošni prireditvi. Njegova žena je imela najfinije in najdražje toalete. Kakor je njegova zvezda hitro zaslajala, tako hitro je tudi ugasnila.

Ko je bil Vrančić še dnevničar v Mostaru, je delal v pisarni, opravljal pa je tudi obenem službo skladiščnika za oblačila rudarskega ravnateljstva. Lepega dne je izjavil, da je neznan tat vlomil v skladišče in pokradel za 9000 K obleke, potem pa se je izmuznil iz skladišča in zaprl za seboj vrata prav tako, kakor so bila prej. Ker je bila ključavnica nepokvarjena in ni bilo nikjer nobenega znaka o vlamu, so obdolžili Vrančića, da je moral biti baš on tisti, ki je pokradel obleke. Vrančić je tajil in položil 9000 K kavlje, ako se dokaže njegova krivda, potem pa je zapustil državno službo. Ali je bil Vrančić kriv ali ne, se nikdar ni moglo dokazati. Kavlja leži še danes pri rudarskem ravnateljstvu v Mostaru.

Ko je prevzel Vrančić vodstvo sarajevske podružnice zavarovalnice «Jugoslavije», si je znal kmalu otvoriti pot v najboljše kroge. Živel je razkošno in tisočaki niso igrali pri njem nobene vloge. To pa je začelo končno vendarle vzbujati dvome o realnosti njegovega poslovanja. Zato je poslala centrala v Beograd revizijsko komisijo, da pregleda podružnične knjige. Rezultat je bil presenetljiv. Že na temelju površnega pregleda knjig so ugotovili poneverbo 400.000 Din. Kaseje se je ta vsota dvignila na preko 900.000 Din. Pač lepa vsota za parletno ravnateljstvo!

Vrančić je poskušal spočetka vse tajiti. Se, ko je bil že v zaporu, je dal po svojem odvetniku slovesno izjavo, da je popolnoma nedolžen in da je postopanje proti njemu samo spletko. Dosegel je celo, da sarajevski listi prvi dan sploh niso hoteli poročati o njegovi aretaciji. Šele drugi dan, ko je eden izmed dnevnikov prelomil dano obljubo in priložil kratko notico o dogodku, so pričeli vsi listi oprezno pisati o poneverbi. Četrti dan, ko je Vrančić uvidel, da vse tajenje nič ne pomaga, ker so dokazi o njegovi krivdi popolnoma jasni, se je udal v svojo usodo in priznal.

Nad 400.000 Din družbenega denarja ni nikjer vključil, temveč zadržal za sebe. Dalje je družbeni denar vlagal v banke in knjižice, a obresti je prejel on, ne družba. Falzificiral je bordore nilemu podrejene podružnice v Splitu in odbil od prevzete vsote večji odstotek provizije, nego ga je v resnici izplačal. Provizijo umrlih in odpuščenih potnikov je zaračunaval sebi, ne pa družbi, kakor bi moral. Potnikom je izplačeval manjšo provizijo, kakor jim je pripadala, diferenco pa obdržal sam. Samo enega potnika je oškodoval za preko

50.000 Din. Potnik je vedel, da ne prejema cele provizije, toda moral je molčati, ker se je bal, da bo sicer odpušen. Skupno so oškodovani družba «Jugoslavija» in potniki za preko milijon dinarjev. Vrančić se zagovarja, da je hotel pokriti škodo s provizijami od bodočih zavarovanih. Denar je potrošil največ za svojo ženo, ki je živela zelo potratno. Imela je nič manj kakor 60 krasnih toalet, ki so vzbujale zavist marsikatero Sarajko. Interesantno je, da so se dijamanti v diadem, ki ga je nosila gospa Vrančić v prošli zimi na zabavah, in ki je povzročil toliko pozornosti in govorjenja, izkazali pri preiskavi kot navadno — steklo.

Slučaj direktorja Vrančića je resen opomin posebno onim mladim ljudem, ki jih je sreča še netkneže postavila na visoke položaje, pa mislijo, da jim bo vedno mila.

Zastopstvo avtomobilov

Austro-Daimler
Viktor Bohinec
Ljubljana, Dunajska cesta 21.

Skozi noč...

Ljubljana, 24. julija. Večer se je sklonil čez Ljubljano, zago-rele so cestne svetilke in sprehajali po glavnih cestah so postajali v siju luči, kramljali in se pomenkovali. Večeri so prijetni, zato posede ljudje tudi po klopih v parkih ter sčetejajo drug drugega z božajočimi ali ostrejšimi pogledi. Ljudje so za take poglede hvaležni ali pa tudi ne.

V zvezdi igra godba in uživajo jo ne samo gosti, temveč tudi šetalci v parku. Rahel vetrič, ki veje med listi kosatih dreves, prinaša mehke glasove godal in jih raztresa v zraku. Šetalci in šetalkice koketirajo med seboj, iz klopih proti klopi se mečejo žareči pogledi. Kaj in koliko, ob-ljubljajo, kdo bi vse to ugal, brez besed se domenejo med seboj. Trenež s očmi in izrečes šest stavkov, poveč to, zanikaš ono, lažeš ali priznavaš.

Ure lezejo v večer, zvezde, postajajo čimdalje svetlejšje in intenzivnejše migotajo na jasnem nebu. Godba igra umirjeno, še in še sladkeje, da poigrava srce. Sprehajalci so se razšli, gručo so se razbile. Posameznik se naslanja na ograjo, prisluškuje v noč in misli kdo ve kaj. Dolge sence se plazijo po tleh v krogu luči, se odmakajo in se zabrižejo v teme. Ljudje odhajajo in se zabrižejo v temo. Slednjič vse čisto mirno. Ura je že pozna, v stolpu univerze je udarila dvakrat. Ljubljana je zaspala, popolnoma mirna je celo v centru, le zdaj pa zdaj avtomobil ali privzeti izza vogala kakor kres-nica svetilka kolezarja.

Pod kostanji vlada čuden, dremoten mir. Nekdo pa se vendarle končno približuje med drevesi, sople v zrak in se ogleduje. Pozen sprehajalec morda malce nervozen, ki noče še v posteljo. Misli, da je popolnoma sam. Oči zarežejo v noč in glej — da tamkaj na klopih še vedno čepi nekdo. Prišedši bliže, opazi, da nekdo spi, tako sladko spi, kot da bi se pozibaval na naj-mehkejši postelji. Sempatja nekoliko po-hrne. Glava mu udari na prsa, pa se zopet dvigne, da se skoro zalomi v vratu. Spanec pa je močan in ne odjenja. Na drugi klopi se stiska nekoliko sumljiv parček, iz roba parka se odtrga dva senci in se zgubita v temo. Slednjič vendarle vse tiho.

Cink! zazveni tedaj kamenček v šipo. Enkrat, dvakrat, trikrat. Pred hišami na Kongresnem trgu posakuje semintja, ženska, gospodična, mlada gospa, vrag si ga vadi. Zbuditi hoče nekoga, pobira kamenček, jih luča v okno in ne prikljče nikogar. Jezna vzkligne večkrat nehoti, potem pa se spomni na nekaj, pa se ustraši in onemi. Igra se ponavljaja celo uro, nakrat pa noč na zamudnica ni več sama. V hitrem tempu prikorakata k njej dva moška, se ustavita, se poskušata seznaniti, govorita, dvorita in pričakujeta doživljaja. Ona se ju brani, pobere zopet kamenček, a se zopet nikdo ne oglasi. Dvoriljica sta vztrajna, prigovarjata, prosita in prebijata led. Nenadoma se ženska stresne v rami in se smeje in vzkligne prijetno: «Hihi, saj nikogar ne kličem pravzaprav. Saji sem vendar Tončka, pa me vzemita gospoda seboj. Grem z vama, pa makar sem ali tja. Samo, da se malce naspim!»

Vsi trije so kmalu dogovorjeni. Izginejo v noč, koraki odmevajo že od nekod daleč. Doživljajček je zakrila noč.

Pred sodniki

France iz Podutika rad za ženskami stika. Pred sodnijo se niti od daleč ni potegnil za ženo. Izbrana sirota, je najbrže celo življenje garala, a zdaj je mož ne mara. Ko ga je na sodnik vprašal, če denarno podpira Jero iz Srednje vasi, se je moško odrezal, da je to njegova stvar. Stvar Jere je pa, da bo 24 ur sedela in ležala na pričrniha, ker je njegovo ženo polila z vodo in udarila z la-vorjem. Pa pravi, da bo ženo Marijo tožila, češ, da ji je odbila ponarejeni zob, ko je prišla poizvedovat, ali je njen nezvesti možček pri Jerci. Jere se je celo razpravo ljubezno smejala, tudi sodbo je smeje sprejela, a tožila bo vendarle.

E, Mara, stara Hrvatka, kakaj hodiš brez spremstva okoli in ne ostaneš tam v svojem Cebrau, kjer ne dirjajo avtomobili kakor pri nas. Ker si stara, si tudi precej gluha, pa si se vendar upela na cesto in šla kar na drugo stran, a prišla si z nogo pod avtomobil. Srečna si bila bogme, saj se nisi nič poškodovala in vesela si šla svojo pot. A šofer Lipce bo plačal 25 Din.

Pri sodišču so dan na dan razprave radi pregleda po § 104. s kaz. zakonca, ki pravi, da se ne sme žaliti javne organe; vendar se vsak najraje prepira z žandarji, financarji ali policaji, potem pa dobi kazni in se jezi, ker je omadeževan. Janez z Grosupljega je vpil nad orožnikom, da je lažnjivec, ki je lagal in vzel od nekega odkupnino, zato, da je njemu zaplenil leš. Zdal je pa Janez zaplenjen za 10 dni.

Domače vesti

Quod licet bovi...

Često prihajajo na Reko potniki iz Zagreba, da se na Reki na novo oblečejo od glave do pete. To je najboljši način, da pri dešč od nove robe tam, kjer je najcenejša. Visok vzgled je svojim državljanom dal tudi minister Ninčič, ki je (na Veliko noč) kupil na Corsu na Reki klobuk laške marke, ga povezal na glavo in prešel sušički most mimo svojih lastnih carinikov. Tako poroča »Corriere della Sera«. Ne vem, ali je to poročilo bolj satira na naše cene, ali na našega ministra, ali oboje. Quod licet bovi, non licet ministris.

M. A. C.

* **Povratek rumunske kraljice z Bleda** v Rumunijo. Rumunska kraljica Marija se danes vrne z Bleda, kjer je bila gost naša kraljevske dvojice, zopet v Rumunijo.

* **Premestitev madžarskega poslanika**. Dosedanji madžarski poslanik na našem dvoru, De Hory, je premeščen iz Beograda in imenovan za madžarskega poslanika v Rimu.

* **Angleško vojno brodovje v Dubrovniku**. V petek popoldne se je usidralo v Dubrovniku angleško sredozemsko vojno brodovje pod vodstvom admiralske ladje »Warspite«, ki je v pozdrav razobesila jugoslovensko zastavo in oddala 21 strelcov, na katere je odgovorila naša torpedovka »Jastreb« z enakim številom strelcev. Angleška admiralska ladja se je usidrala pred lukom, devet kontrapredovkov pa ob obrežju. Ob štirih popoldne je vrhovni poveljnik angleške sredozemske vojne mornarice admiral sir Roger Keadge, posetil pristaniškega poveljnika v Dubrovniku, admirala Prico na admiralski jahi »Vili« in obiskal potem v njegovem spremstvu še velikega župana in predsednika mestne občine. Prebivalstvo je priredilo angleški mornarici navdušene ovacije.

* **Znižanje plač in profesorij**. Naredba o redukciji draginskih doklad je zadelo zlasti srednješolske profesorje, ki se jim je istočasno z redukcijo doklad zvišala učna obveznost, to se pravi, da so se njih mesečni prejemki zmanjšali še z drugo naredbo, ki ostalih uradnikov ne zadeva. Po teh dveh mli. naredbah bodo n. pr. profesorji 1/5 in 1/6 skupine prikrašeni mesečno za 260 Din, kar se pač hudo pozna. Če pomislimo, da potrebuje profesorji novih knjig in revij, da zasledujejo svojo stroko, da so prav oni tisti požrtvovalni idealisti, ki navdušujejo našo mladino za državne narodne ideale, moramo to dvakratno redukcijo v prejemkih še tem bolj obsojati. Če bo profesor primoran, si iskati dela in zaslužka izven šole, bo gotovo trpel šolski pouk in vzgoja naše šolske mladine, ki je stebel kulturnega dela in patriotizma.

* **Mednarodni pravniški kongres in naša država**. Na letošnjem mednarodnem pravniškem kongresu, ki se bo vršil 27. in 28. t. m. v Bruxellesu, bosta zastopala našo kraljevino predsednik kasacijskega sodišča dr. Dušan Subotič in vseučiliški profesor dr. Dragoljub Arandjelović.

* **Nabiralna akcija za poplavlence**. Prejeli smo: Vsi smo prepričani, da je nujno potrebna, toda istotako nujno želimo, da se prevede brezhibno, tako da bo vsak lahko dal svoj prispevek za mirno vestjo. Ravno zadnje čase čitamo toliko o korupciji, zaračadah, poneverbah, da je žal uvečen strah, ali vsaj izgovor, češ kdo ve koliko tega nabranega denarja pride res pravim ne-srečnejšem v roke. Zato bi naj vendar to akcijo v roke neoporočen forum, čegar poštenost je vzvišena nad vsak dvom. Nabiranje se naj vrši po poštni hranilnici, komisije naj bi opravljale delo brezplačno, naj bi se zavedale, da pride vsaka nekorrektnost na dan in da ni nič bolj mučnega kakor naknadna razkritja.

* **Gospodarska konferenca v Ljubljani**. Na potu v Pariz sta prišla včeraj popoldne iz Beograda v Ljubljano načelnika gg. dr. Milan Todorović in Milivoj Savić, ki potujeta v Pariz kot člana jugoslovanske delegacije za sklenitev trgovinskih pogodb s Francijo, Anglijo, Belgijo in Italijo. Na svojem potovanju sta se ustavila tudi v Zagrebu, kjer sta stopila v stike s tamšnjimi gospodarskimi krogi. To sta storila tekoma popoldneva tuga v Ljubljani, ker sta imela v prostorih trg. zbornice razgovor s predstavitelji gospodarskih krogov in institucij v Ljubljani. Čula sta njihovo mnenje glede osnov za postopanje pri pogajanjih z zapadnimi državami v svrhu sklenitve tako važnih pogodb, kakor so trgovinske.

* **Imenovanja v šolski službi**. Za stalne učitelje oziroma učiteljske so imenovani: Radovan Prosenec na VI. deški osnovni šoli v Ljubljani; Slava Vencelj, Olga Knez, Dora Pegan in Adela Zajc na I. deški osnovni šoli v Ljubljani; Josip Bačič v Kastvu, Ivan Christ in Marijeta Čížek v Dolnji Lendavi, Marija Petercel-Goljevšek v Dolgi vasi, Justa Žnidaršič v Pišecah, Ema Lapajne v Voljniku, Marijeta Milhe-Teršelj v Črni, Ožbald Ledrant v Guštanju, Marija Grubelnik v Črni, Ivan Vokač in Sonja Polh v Marenbergu, Meta Brandstetter na Muti, Milena Konečnik v Gornjem Gradu, Marija Režaj v Cezanjevcih, Terezija Gselman v Cvenu, Leopoldina Jurancić-Dolenc na Remšniku, Dragica Brlež-Košl v Čadruhu, Alojzija Hrstnik v Gornji Polskavi, Gabriela Culinj v Laporju, Jelčava Rismal-Mekrovič v Slovenski Bistrici, Ernest Vranec v Studenčih pri Mariboru, Ivo Jazčič v Cirkovcih, Ljudmila Bratina-Janežič na deški šoli v Ptuj, Ana Pauscha v Ptujski gori, Rado Bitenc v Svetinjah in Ida Gselman pri Sv. Duhu; za stalne šolske upravitelje: Fran Korbar v Dramljah, Srečko Maver v Vurbergu in Anton Bratkovič v Št. Janžu.

* **Na kongres Mednarodne študentske pomoči**, ki se odpravi danes v Sremskih Karlovcih, je odposlal Svet slušateljev ljubljanske univerze svojega tajnika II. Jurista

V. Iskro, da zastopa naše visokošolce. Na kongresu je prirejena tudi razstava raznih del in fotografij, ki predstavljajo napredek jugoslovanskega visokošolstva. Tudi SSU je po svoji skromni močnosti prispeval k razstavi z raznimi statistikami in slikami z ljubljanske univerze. Da razstava ne bo pokazala niti približno lepega in razveselilivega napredka ljubljanske univerze, je popolnoma naravno, ker tako zbiranje in pošiljanje materiala stane denar, SSU pa je komaj našel sredstva, da je odposlal delegata v Karlovice. Vlada podpora za ta kongres je kakor v vseh podobnih slučajih, kolikor se tiče ljubljanskih visokošolcev, posledno izostala. Ljubljanski visokošolci, ki imajo v Jugoslaviji svojo redno izvoljeno reprezentanco, so klub pomanjkanju državnih podpor, ki je n. pr. beograjskim akademikom vedno na razpolago, poslali na kongres delegata, ki bo na licu mesta mogel predstavljati ljubljanske študente, ki jih sicer ob podobnih prilikah zastopajo ljudje, ki imajo sicer vladno podporo, nimajo pa najmanjšega pojma o ljubljanskem študentstvu.

* **Javen železniški shod**. Uduženje jugoslovanskih narodnih železničarjev sklicuje za sredo 28. t. m. ob 19.30 v veliki dvorani Mestnega doma v Ljubljani javen železniški shod. Dnevni red priobčimo v prihodnjem listu. — Pokrajinski odbor UJNZ B.

* **150 letnica zagrebskega učiteljskega**. Letos poteče 150 let, odkar je bilo v Zagrebu ustanovljeno prvo učiteljske. Učiteljski zbor zagrebskega moškega učiteljskega je sklenil, da poslavi jubilej na svečan način. Med drugim pripravila almanah, ki bo obsegal historijat šole, važnejše momente iz delovanja tega učiteljskega ter biografije znamenitih mož, ki so bili profesorji ali dijaki tega učnega zavoda.

* **Spomenik vidovdanskim žrtvam**. V Sarajevu nameravajo postaviti enajstim mučenikom-talcem, ki so jih avstrijske oblasti L. 1914. obesile na liličji, spomenik. Zemski ostanki nesrečnih žrtv bodo prenešeni v skupno grobnico v cerkev sv. Blaža.

* **Himen**. Poročil se je dne 20. julija v Nazarih pri Mozirju Franjo Haberman, učitelj na deški mešč. šoli v Mariboru, z gđ. Marico Medvedovo, učiteljico v Lajtersbergu-Krčevini. Bilo srečno!

* **Iz krogov uslužbenec kurilnice drž. železnice** smo prejeli: Zakon o osebju drž. prometnih naprav nam je poleg nedostatkov prinesel tudi marsikaj dobrega. Tako nudi možnost onim, ki v mladosti niso imeli prilike, da si pridobijo zadostno izobrazbo, da si izpopolnjujejo isto z naknadnim šolanjem in tako dosežejo položaje, ki bi jih drugače ne mogli doseči. Kakor znano je priredilo združeno jugoslov. nac. železničarjev pretečno leto par takih tečajev, s čijih pomočjo so si udeleženci izpopolnili svoje znanje ter pridobili pogoje potrebne za dosego III. uradniške kategorije. Kakor je to stremljenje naših železničarjev po napredku, ki je le v korist službe in splošnosti pozdravljati, vendar se je znašlo par elementov, ki skušajo sedaj omalovaževati korist teh tečajev ter z raznimi nekalificiranimi izpadi izražati dvome nad vrednostjo pred zakonitimi komisijami položenih izpitov. Ni jim pa dovolj samo to, spravljajo se še na strokovnjake drugih obrti, hoteč jim z odrekanjem kvalifikacije in raznimi obrekovanji škodovati ter jih ovirati v napredku. Povdarjamo, da se nismo ustrašili truda, da si po končani službi pritrjamo čas počitka, da si z učenjem razširimo duševno obzorje, pa se tudi ne bomo ustrašili dati gotovim gospodom posebnost iz kurilnice II. priliko, ako te govorice ne nehajo, da dokažejo njih resničnost pred sodiščem. Upamo, da smo se razumeli! V ostalem vam pa priporočamo, da se od bližje seznanim s predpisi službenega reda, ker po vsem našem dosedanjem delovanju ni opaziti znakov, ki bi kazali na to, da je naše priporočilo odveč. Ako to ne bo zadostovalo, bomo govorili drugod jasneje!

* **Razpis Ferkovih štipendij**. Kuratorji Ferkove dijaške ustanove razpisuje za šolsko leto 1926-27 dvanajst štipendij, in sicer desetih srednješolcem po 750 Din in desetih visokošolcem po 1500 Din. Te ustanove so namenjene v prvi vrsti sorodnikom obeh umrlih zapustnikov, g. zdravnika Feliksa Ferka in njegove soproge Pavline, roj. Menhart, na vseh šolah; nato revnim in na darjenim dijakom in dijakinjam na mariborskih srednjih šolah in učiteljsku ter na vse učilišču, in sicer, če so rojeni v sodnem okraju Št. Lenart v Slov. gorah ali v srezu Maribor levj, oziroma desni breg; potem šele pridejo v poštev vsi drugi. Prednost uživajo člani rodbin Jožefa Jaga v Rušah in Konrada Mejškeja v Reki pri Hočah. Prošnje s prilogami sprejema Posojilnica v Mariboru do 15. avgusta. Javljajo naj se tudi dosedanjí štipendisti. Vsak štipendist se mora zavezati, da bo prejel znesek po možnosti vračal v Ferkovi ustanovi fond.

* **Štipendije za učenke strokovnih šol**. V svrhu podeljevanja štipendij in podpor učenkam trgovskih, industrijskih, obrtnih in drugih strokovnih šol je ministrstvo za trgovino in industrijo odobrilo svoto 200.000 dinarjev.

* **Stanovanjsko sodišče** prve stopnje v Ljubljani razglasi: Število prošelj za stanovanja je od dneva do dneva večje, dočim se vedno bolj krči število stanovanj, s katerim lahko razpolaga stanovanjsko sodišče, ker se morajo po določbah zakona mnoga izpraznjena stanovanja prepuštili lastnikom in njegovim oženim sinovom ali omoženim hčeram za osebno prebivanje ali za razširjenje že obstoječega stanovanja, mnoga pa se morajo izvesti od omejitve stanovanjskega zakona (stanovanja v državnih ali samoupravnih zgradbah, v zgradbah milodarnih ustanov, invalidov, voznih vdov, v zgradbah malih lastnikov itd.) zopet druga izvesti od dodeljevanja,

ker so namenjena za prebivanje nameščenec trgovskih in industrijskih podjetij. Dasiiravno sta lastnik in najemnik po zakonu obvezana, da prilivita stanovanjskemu sodišču vsako stanovanje, ki je izpraznjeno, si stanovanjsko sodišče vendar ne prikriva, da se to vselej ne zgodi in da ostane mnoga izpraznjena stanovanja prikrita osebno v slučajih, ko se s fingiranimi in protizakonitimi dogovori prizadetih strank (fingiran podnajem itd.) omogoči samolastna vselitev strankam, ki sploh nimajo pravice do dodelitve. V interesu prisilcev samih je, da stanovanjskemu sodišču vse take slučaje naznani. Pa tudi ostalo občinstvo se naproša, da stanovanjsko sodišče pri poizvedovanju glede izpraznjenih stanovanj podpira. Ker so mnogi mnenja, da so s takimi prijavami zvezane sitnosti ali nevšečnosti, bo stanovanjsko sodišče sprejelo in preiskovalo tudi anonimne prijave.

* **Šolske in pomožne knjige**. Ministrstvo prosvete je na predstavko glavnega prosvetnega sveta v Beogradu z odlokom O. N. br. 1659 z dne 4. julija 1926. odredilo, da naj vsi pisatelji, odnosno založniki učnih in pomožnih knjig, namenjenih za srednje, meščanske, osnovne ali strokovne šole ter za učiteljske, svoje knjige, ki še nimajo aprobacije ministrstva prosvete ali ki jih doslej še niso predložili v revizijo, dopsiljejo temu ministrstvu šolske knjige v po-novni pregled najkasneje do dne 1. avgusta 1926. Omenjene knjige naj se predložijo neposredno ministrstvu prosvete in sicer vsaka v treh izvodih.

* **Za poštne pripravnike**. Ministrstvo pošte in telegrafa je razpisalo natečaj za 40 pripravnikov I. in II. kategorije na področju direktorije pošt in telegrafov Beograd, Novi Sad, Skopje, Sarajevo in Cetinje ter za 30 pripravnikov I. in II. kategorije na področju direktorije Zagreb, Ljubljana in Split. Rok za vlaganje prošelj je do 15. avgusta. Natančnejša pojasnila se dobi pri vsaki pošti, kakor tudi pri direktoriji pošte v Ljubljani.

* **Upokojitev v državni službi**. S kraljevim ukazom je upokojen minister na razpoloženju in narodni poslanec dr. Ante Trumbić. Upokojen je tudi Mihael Markič profesor v Ljubljani.

* **Nemški gostje v Dalmaciji**. V sled nastopa lepšega vremena se je v zadnjih dneh število tujcev v Dalmaciji znatno pomnožilo. Zlasti veliko je število gostov iz Nemčije.

* **V korist Rdečemu križu** za poplavljenec so darovali mesto skupnega družabnega večera Din 510 na željo gosp. višj. nadzornika inž. Fina, nadzornika Zupana ter kontrolorja Ogrina, strojevodski kandidatje ki so napravili izpit v Ljubljani za strojevodje.

* **Radi poštne neprilike** se občinstvo, ki hoče posetiti Smariške toplice pri Novem mestu, opozarja, da adresuje vsa vprašanja direktno na posestnico Berto Gregorič, soproga zdravnika v Novem mestu.

* **Prekan slepar**. Pred nekaj dnevi se je zgledil pri posestniku Martinu Stamparju v Larmanah pri Sv. Lenartu 31 letni Alojz Rašl, znan postopak, jako nevaren varnostnim organom, ter v mraku menjal pri njem 1000 dinarski bankovec, ki pa ni bil bankovec, marveč na naveden papir naslikana podoba 1000 dinarskega bankovca. Stampar je goljufijo opazil šele potem, ko je goljuf s pristnimi štirinastimi bankovci že izginil.

* **Izpuščena** je bila v ponedeljek, dne 19. julija na vlaku, ki prihaja ob 8. zvečer iz Ljubljane oziroma Zidanega mosta v Celje, listnica z manjšo vsoto denarja, a važni dokumenti, kakor železniško legitimacijo, orožnim listom, lovsko karto itd. Najdileti se naproša, da vrne listine na ime, na katero se glasijo, na srezko poglavarstvo v Celju. Denar lahko obdrži kot najdenino. Ako pa bi se našel samo listine, dobi najdileti posebno nagrado.

* **Smrt v tujini**. Kakor javljajo newyorkski listi, je dne 3. julija v Orange Lake utonil naš rojak Silvester Pretnar. Pri kopanju ga je vrtinec potegnil pod vodo in ga ni bilo mogoče rešiti. Ponesrečenec se je šele pred petimi meseci poročil. Rodom je bil iz Gorenje Dobrave pri Podnartu. V Ameriko je prišel pred petimi leti.

* **Magister — okraden**. Vlomi na Sušaku se množe od dne do dne Polcija pri vsem trudu ne more priti na sled zlikovcem. Te dni so magistru Jos. Warte, večletnemu sotrudniku mestne lekarne pri Orlu v Mariboru, sedaj na Sušaku, odnesli iz stanovanja vso njegovo obleko, orožje, itd. da mu ni ostalo drugega kakor kar ima na sebi. — Žalosten slučaj za službojočega v času take draginje obleke.

* **Dva vojska pri kopanju utonila**. V Jasencu v mostarskem okrožju sta v sredo narednik Aleksa Markovič in redov Ivan Milčič pri kopanju v Neretvi utonila. Trupli so le z velikim naporom potegnili iz vode. Komandanti mesta je vojakom prepovedal kopanje v Neretvi.

* **Umor župnika v Orehoviči**. Umor župnika Konrada Pilberška v Orehoviči dela oblastim vedno večje skrbi. Dogodek je vsekakor silno zagoneten in so bili prvi rezultati preiskave popolnoma negativni. Polcija pa klub temu ni obupala in nadaljuje

z največjim tempom. Kakor poročajo zagrebški listi, je stvar že v toliko dozorela, da bo skrivnostni umor že v najkrajšem času pojasnjen in morilec v zaporu.

* **Smrt nadležnim muham, bolham, steniciam, molom in škurkam**. Samo pri uporabi »Zacherlin« praška v originalnih steklenicah. 1057

* **Penzijon Vili Lucia v Aleksandrovo na otoku Krku** z »sem komiortom tik ob kopališču, vabi ceneje goste.

* **PEKATETE** je danes vsakdo! Ali hočeš ti delati izjemo? Poskusi različe, saj je velika izbira in dobe se v vseh trgovinah. 188

* **Tkanina »Eternum« nedosegljiva!** 172

* **Stenicol** je najboljšo sredstvo proti steniciam. Glavna zaloga drogerija Kanc, Zidovska ulica. 188

* **Nosečim ženam, mladim materam in bolehnim damam** pomore naravna »Franc-Jozefova« grenčica k urejenemu delovanju želodca in čreves. Glavni zastopniki novodobnega ženskega zdravilstva so preizkusili, da učinkuje Franc-Jozefova voda v izko mnogobrojnih slučajih kot brezizjemno naglo, zanesljivo in brez bolečin. Dobi se v lekarnah in drogerijah. 65

* **Pri znojenju nog** in potenju najboljšo sredstvo »Sanoforum«. Učinkuje sigurno in odstranjuje neprijeten duh. Izdeluje ga Chemotechna, Ljubljana, Destrni trg 10, dobi se v vseh lekarnah in drogerijah. 1069

Obhudejemo jo vsled njene

lepe opreme,

Poželimo jo vsled njenega

izvrstnega okusa.

Slavimo jo vsled njenega

poetičnega imena

našo »MIRIM« čokolado.

VELIKA
katastrofa
na morju

je naslov prekrasnega monumentalnega filma, ki ga od ponedelja jka naprej predvaja

ELITNI KINO
MATICA

Iz Ljubljane

u— 25 letnica ljubljanske cestne železnice. Letos preteče 25 let, odkar je začela obratovati ljubljanska cestna električna železnica. Za Ljubljano gotovo lep in časten jubilej! Uslužbenici proslave ta jubilej s posebno proslavo, ki se bo vršila v soboto in nedeljo to je 31. julija in 1. avgusta. Na predvečer jubileja se bo vršil ob 21. 30 izpred remize mladozvo celokupne železničarske godbe društva »Sloga« na glavni kolodvor. Ob 22. uri nato pozdravni večer v hotelu Miklič poleg glavnega kolodvora. Kot gostje so prijavljeni delegatje iz Beograda, Sarajeva, Zagreba, Subotice in iz vseh krajev kjer obratujejo cestne električne železnice. Pri pozdravnem večeru svira »Sloga«, udeležijo se ga zastopniki družbe občine in raznih oblasti. Drugi dan 1. avgusta bo ob 10. dop. v mestni zbornici kongres jugoslov. cestno-električnih železničarjev ob 16. uri pa ljudska veselica v vseh prostorih hotela Miklič z bogatim sporedom; predvsem bo bogat srečolov, kajti prijatelji naših železničarjev so velikodušno poklonili toliko darov, da skoro nihče ne bo odšel praznih rok. Pri veselici sodeluje »Sloga«, pevski zbor uslužbenecv, tako da bo za zabavo vsestransko poskrbljeno. Vstopnina je samo 5 Din, da se omogoči vsem slojem Ljubljane udeležba. Tudi vreme ne bo vplivalo, kajti tudi na ta slučaj je poskrbel prireditveni odbor za stredo. Ljubljana se pripravljaja, da dostojno proslavi ta redek jubilej. 31. julij in 1. avgust naj ostaneta rezervirana za ljubljanske cestne električne železničarje.

u— Poročil se je danes v frančiškanski cerkvi adm. poročnik gosp. Jurij Levončič z gđ. Jakobino Kolbe, hčerko znane narodne rodbine gosp. Franca Kolbeta, nadpoštarja v pokoji v Litiji. Vrlemu paru iskreno čestitamo! 1062

u— **Snočja ljubljanska promenada** je res omejene vredne. Prvič se je menda zgodilo, da so oživele ulice v centru zaspale Ljubljane — pomislite — ob osmih zvečer po srečno opravljeni večerji ljubljanskega purgarja. Železničarska godba je dala pod vodstvom dirigenta g. Bučarja ob 20. uri promenačni koncert v »Zvezdi«. Publika je sprejela napoved koncerta ob tej uri nad vse navdušeno in se zgrnila v Zvezdi z vseh delov mesta kakor na Rešnjega Telesa ali binkoštno nedeljo na opoldanski promenadi reviji oblek. Marijva godba, ki ni prav nič morila s pazdom, je bila po odsviranju določenih komadov naravnost prisiljena od hvaležno ploskajoče publike, da je dodala še par komadov. In tako je že odbila v zvonikih deset, ko so se zadovoljni ljubljanci razhajali s prijetnega večernega koncerta, ki je bil vrhu vsega še »mukte«, »badava« ali po naše »zastoj«. Če pojde tako naprej, pa Ljubljani res ne bo mogel nihče več reči, da je »mrtva in zaspala«.

u— **Zopet utopljenec v Ljubljani**. Iz Ljubljane pri papirnici v Vevčah so v petek zjutraj potegnili truplo neznanega moškega, starega 30 do 35 let. Utopljenec je bil oblečen v temno, ponošeno obleko ter ima slabe prednje zobe in rjave lase. Pri njem so našli črno usnjato listnico, v kateri je bilo 7 Din in kupon poštne hranilnice na ime Ivan Korošec. Po komisijem ogledu, ki sta ga izvršila orožnik stanice v D. M. v Polju ter tamojšnji mrtvoalec Franc Tonček, so truplo prepeljali v mrtvašnico v D. M. v Polju in je včeraj pokopali na tamojšnem pokopališču.

u— **Nevaren razrajač**. Leo Likar z Viča se je že zgodaj v mladosti navadil na alkoholne pišče, ki so ga slednjič pripravile tako daleč, da je ooustil svoj poklic, ki

mu je zagotavljal dostojno eksistenco. Fant je prišel vedno bolj popivati in se od dneva do dneva bolj zanečarjal. V alkoholiziranem stanju pa je Likar tudi nasilen in to ne samo napram tujim ljudem marveč tudi napram domačim. Doma je povzročil že nebroj skandalov, radi česar je bil že neštokrat policijsko kaznovan. V petek se je zopet opil ter prišedši domov zahteval od svoje stare matere denar. Ker pa ga ni dobil, je v jezi razbil na oknih stanovanja skoro vse šipe. Besnel je tako zelo, da ga je zamogel umiriti šele poklicani stražnik, ki ga je odvedel v zapor.

u— **Policijske prijave**. Od petka na soboto so bili prijavljeni policiji sledeči slučaji: 3 tatvine, 1 goljufija, 1 pretep, 1 pobeg od doma, 1 prestopke zglavevalnih predpisov, 2 prestopke železniških predpisov, 12 prestopkov cestnega policijskega reda in 1 slučaj zaužitja prevelike količine medicine. Aretacije so bile izvršene štiri: 1 radi izgreda, 1 radi poškodbe tuje lastnine, 1 radi vlagarstva in 1 radi beračenja.

u— **Na šentjakobsko žegnanje** gremo danes vsi k Tičku na gričku na štruklje in bobne. 1063

u— **Koncert** se vrši vsak dan od 20—24. v restavraciji pod »Skalco«. Mestni trg 11.

u— **Dr. Demšar** ne ordinira do 2. avgusta. 1064

Iz Maribora

a— **Nadaljevanje občirjske seje**. V torek dne 27. julija se bo nadaljevala VIII. redna seja mariborskega občinskega sveta, ki je bila prekinjena pretekli torek. Na dnevni red pride sklep kombiniranega odbora e predlogih revizijske komisije in upravnega odbora Mestne hranilnice glede spremembe pravil Mestne hranilnice ter poročila od-sekov. 1063

a— **Kolodvorska restavracija v Mariboru** je podeljena g. Tomo Majerju, dosedanjemu kolodvorskemu restavratru na Pragerskem.

a— **Za tretje porotno zasedanje** pri mariborskem okrožnem sodišču je imenovan za predsednika dr. Fran Žihar, predsednik okrožnega sodišča, za njegove namestnike pa: Josip Sterger, dr. Fran Peitler, Fran Posega in Janko Guzelj, višji deželno sodni svetniki, Oskar Dev, dr. Fran Pichler in dr. Fran Vidovič, deželno sodni svetniki.

a— **Iz obrtniškega gibanja v Mariboru**. V juliju je izdal obrtni urad mestnega magistrata kot obrtno oblastvo za mesto Maribor 13 obrtniških pravic in izbral enako število pravic.

a— **Akcija mariborske Protituberkulozne lige**. Mariborska PTL razvija še nadalje velikopotezno nabiralno akcijo za dograditev samostojnega oddelka za jetične pri javni bolnici. Gradbeni fond izkazuje že okrog 155.000 Din.

a— **Mariborske slavnosti gasilnega društva v filmu**. Mariborskemu kino-podjetju Apolo se je posrečilo posneti filmske slike z gasilskih slavnosti, ki so se vršile preteklo nedeljo v Mariboru ob priliki 55 letnice mariborskega gasilnega društva. Film je izredno posrečen ter presega po kvaliteti vse naše pričakovanje. Film, ki se predvaja skoro 10 minut, je na programu v dneih 24. do 27. t. m. kot predigra k filmu »Glas srca« v Apolo kinu.

a— **Točilem alkoholnih piščaj**. Finančno ravnanjstvo opozarja vse točilec alkoholnih piščaj, da je do 31. t. m. zadnji rok za oiajšilo točilne takse za drugo polletje 1926. Kdor zamudi določen rok, bo kaznovan z denarno globo v izmeri trikratnega zneska neplačane redne takse. Po največjih predpisih se v bodoče ne bodo več upoštevali izgovori zamudnikov.

a— **Poskus samomora**. Pred par dnevi je prišla 60 letna B. k svoji hčerki, stanujoči na Pobreški cesti. Stara ženica je bila ves čas zelo razburjena in je se celo navdala hčerki izjavljala, da bo skočila v Dravo. Svoj skiep je tudi najbrže izvršila, ker je odšla od doma, pustila tam čevlje in jo doma od tega časa pogrešajo. Oblečena je v modro obleko. Kdor bi vedel kaj o njej, naj sporoči policijskemu komisariatu v Mariboru.

a— **Zahvala**. Dne 20. t. m. se je vrnil drugi letnik drž. dvorazredne trgovske šole v Mariboru z devetnevnega poučnega potovanja po republiki Avstriji. Pripravljalni odbor se zahvaljuje občinstvu za darovane zneske, posebno mestni občini mariborski, Posojilnici in Narodnem domu ter Trgovskemu gremiju, ki so darovali vsak po 1000 Din.

a— **Gostovanje treh Angležev** Davson, Nesty in Kern, plesalna zvezda opernega baleta iz Draždan, je predmet vsakovečernih ovacij v Klub-baru, Maribor.

a— **Gradbeni odsek Školskega društva v Mariboru** priredi začetkom meseca septembra veliko javno tombolo.

Iz Celja

e— **Odprava konkurza**. Vsi delavci poravnave, je odpravljen konkurz tvrde Pintar in Veber, tvornica kandiitov v Celju.

e— **Smrtna kosa**. V Celju sta umrla 77 letna Neža Slokan, posestnica na Lavi št. 6 in Leopold Kranjc, 43 letni sodar v Ozki ulici. Zadnji je bolehal že dalje časa na tuberkulozi in umrl v celjski javni bolnici. Naj v miru počivata!

e— **Gasilski dan v Celju**. Celjsko prostovoljno gasilno društvo priredi dne 1. avgusta gasilski dan, združen z veselico v »Gozdni restavraciji«. Čisti dobiček je namenjen za kritje stroškov, za nabavo nove avtobrigalne in drugih potrebščin.

e— **Zapuščena žena z otroci**. Pod tem naslovom smo prebrčili v petkovem »Jutru« notico iz Celja. Da ne bo nespornost, pripominjamo, da je imela Terezija Cater na Polulah majhno »posvesto«, katerega pa je zapravila. Ona bi delo prav lahko dobila, pa se ga brani, ker ji beračija veče ne. Nekateri kmetje so bili pripravljani njene 4 otroke vzeti v oskrbo, kar pa mati nikakor ne dopusti. Ponovno povdarjamo, da je nujno potrebno, da se iz otroke odvzame in da v primerno oskrbo, žensko pa prisili k rednemu delu in zaslužku.

Dojavice

KLJUČ

najboljše, najtrpežnejše, zato najcenejše.

Iz Trbovelj

t— **Trboveljska gasilica župa** priredi izredni občni zbor ob priliki proslave petletnice obstoja gasilskega društva v Rimskih toplicah dne 1. avgusta.

t— **Na dekliški šoli v Hrastniku** je razpisano mesto šolskega sluga.

t— **Rudniški ravnatelj inž. Pauer** iz Trbovelj se vrne jutri 26. t. m. z dopusta, ki ga je nastopil pred tednom dni.

t— **V občinski izolirnici v Trbovljah** se zdravi šteta deklica in 9 mesečni fantek, ki sta zbolela na škriatinki. Oba otroka sta doma iz Retjeja.

t— **Občni zbor Zdravstvene elektrarne v Trbovljah**. V četrtki se je vršil občni zbor Zdravstvene elektrarne v Trbovljah. Zanimanje je bilo precejšnje, o čemer je pričalo veliko število zadržanikov. Po odobrenju zapisnika je poročal predsednik g. Vodoušek o delovanju načelstva in nadzorstva, o sprejemu 21 novih članov, o napetosti v Gaberskem in v Bevkovi, o zgradbi transformatorske hišice v Trbovljah, o instalacijah po novem predpisu in končno o terjatvah, ki jih je imela zadruga koncem I. 1925 v iznosu 63.000 Din. Poročilo je bilo sprejeto z odobravanjem. Zatem je prišlo na vrsto sklepanje o računskem zaključku za I. 1925. Iz njega posnemamo, da so znašali prejemki: gotovina I. januarja lanskega leta Din 8.228,10, prejemki na toku, instalacijskem materialu Din 352.916,22, zamudne obresti Din 3.013,40 Din, vplačila: deleži 600 Din, vstopnina 600 Din, namemina za poslopje 9975 Din, prispevek za novi most 2000 Din, obresti čekovnega urada Din 290,11, prejetjo izposojilo dinarjev

40.443,50; skupno torej Din 418.066,33. Izdatki so znašali: gotovina 31. XII. 1925. Din 11.411,95, izdatki za tok, inšt. material Din 354.408,35, vzdrževanje omrežja Din 10.259,54 Din, vzdrževanje poslopja Din 10.701,95. Upravninski stroški Din 31.284,54 Na ta način izkazuje bilanca Din 2725,33 Din čistega dobička.

Iz Laškega

t— **Vsed trajnega deževja**, nalivov in povodnji so naše okrajne ceste v zadnjih časih silno trpele ter je voda napravila ogromno škodo. Okrajni zastop je hotel za tekoče leto izvršiti razna večja dela na vseh progah v okviru gmočnih sredstev, ki so mu na razpolago. Marsikatero lepe načrte so pa preprečile vremenske neizmere. Sedaj ima zaposlenih po vseh cestah nad 100 delavcev, ki delajo v raznih partijah. Gradijo se škarpe in oporni zidovi, odkopavajo se plazovi, posipajo se ceste, gradijo mostovi in se popravljajo jezovi in sicer tako, da pridejo najnujnejša dela prva na vrsto. Kljub temu, da se gg. sosvetniki, ki upravljajo proge, in nastavljeni žrtvujejo z vso verno, da se izbržejo sledovi vremenskih poškodb, postaja obilnostno nestropno ter očita okrajnemu zastopu brezdelnost, samovoljnost in slične napake. Prihajajo tudi stranke s prošnjami za podporo v popolnoma zasebne namene in seveda ne more gerent takim prošnjam ugoditi. Zato pa pade od raznih strani nanj in na gg. sosvetnike jeza občinstva, ki je popolnoma neupravičena. Prosimo merodajne faktorje, naj se občinstvo pouči in posvari, mesto da bi se ga k temu še napeljevalo. — Gerent.

Naši onstran granic

p— **Ljudsko štetje**. Sedaj šele so objavljeni uradni podatki o ljudskem štetju iz leta 1921, ki se je vršilo na podlagi obsevalnega jezika, kakor v stari Avstriji. To dejstvo zadostuje, da označimo ljudsko štetje za potrditev. Italijanske oblasti so hotele glede Julijske Krajine pokazati, kako prevladuje v njej italijansko. Rezultati so nastopili: Celokupno prebivalstvo Julijske Krajine je znašalo 919.967 (leta 1910 pa 948.525); obsevalni jezik: italijanski 531.824, slovenski 258.941, srbohrvatski 92.800. Po okrajih: Gorica: Italijanov 15 tisoč 405, Furlanov 9.586, Slovencev 68.873, Gradišča: Italijanov 4419, Furlanov 25.173, Slovencev 3986; Sežana: Italijanov 848, Furlanov 32, Slovencev 26.774; Tolmin: Italijanov 1348, Furlanov 48, Slovencev 36.131; Idrija: Italijanov 401, Furlanov 3, Slovencev 13.140; Postojna: Italijanov 1122, Furlanov 21, Slovencev 41.671; Trst: Italijanov 202 tisoč 382, Slovencev 18.150. — To je samo par podatkov. Gorostana je trditve, da je na Tržaškem samo 18.000 Slovencev!

p— **Tržaški občinski komisar Perez** je izdal na meščanstvo manifest, s katerim Tržačane prav lepo pozdravlja, napovedujoč jim popolno pravičnost v svojem delovanju; vsak interes hoče proučiti in ga braniti, da se bo mogel Trst dvigniti do onih visokih ciljev, do katerih mu daje pravico njegova preteklost, polna trpljenja za najčistejšega italijanstva, in priznanje vseh Italijanov...

p— **Pohvaljen Pitacco**. Predno se je dr. Pitacco odpeljal iz Trsta v Rim, je poslal Mussoliniju brzojavko, v kateri javlja, da je služil v Trstu kot Italijan in fašist in pri odhodu misli udano na njega, ki predudno vodi usodo skupne domovine. Mussolini je takoj odgovoril dr. Pitacco, se mu zahvalil za njegovo tržaško delovanje in ga pohvalil, da razume fašistovski disciplino.

p— **O krivi poti** piše «Goriška Straža», to je o uhajanju ljudstva s poti zavednosti in ponaša na pot klečepalstva in hlapčevske ponižnosti. «Goriška Straža» je obrala «narodnjake» na Sežanskem potem pa morala priznati, da se tudi mladina, ki stoji v vrstah kršč. soc. stranke, ponaša tako, da ji «Goriška Straža» ne more izreči svojega odobrenja. «Goriška Straža» na to odgovarja: «Ostanimo značajni! Svojo osebnost pošiljamo in ne damo jo na prodaj za kakšno mimosedno udobnost in ugodnost. Otročja ubogljivost nasproti kakemu podedelavcu oblastniku ni na mestu in nam ne dela časti. Tu je naša domaćina in v tej hočemo živeti kot zavedno in značajno ljudstvo. Neznatni šibkeži niso nikomur v spodbudo in ne bodo dosegli nikdar, da bi bili cenjeni.»

p— **Fašistovski Artizve**. Solsko prireditel vikorist «Billice» so imeli v Artizvah. Bila je čisto italijanska in sodelovali so miličniki. Otroci in miličniki so sami Slovenci. Ene in druge pa vodi italijanski učitelj De Luca. Peli so «Giovinezze», deklarirali italijanske pesmi in prirediteli tudi malo žoldigo. Na koncu so zopet zapeli «Giovinezze» in miličnik Zeleznik je imel zaključni govor, v katerem se je klanjal Italiji, kralju, Mussoliniju pa tudi učitelju De Lucu. Vse Artizve so zaključile «alala». Italijani pravijo, da so Artizve vzorec, kako se morajo hitro in uspešno «asimilirati» slovenske vasi!

p— **Močvirje Preval** med Mošo in Vipoljani je sprejeto med ona melioracijska dela, ki se izvršijo v kratkem. Vest o Razdrtem je bila pogrešana.

p— **Dobra prijateljstva** sta si bila mlada fanta Ivan Hvalica in Fran Lovišček. Oba sta bila vpisana v prostovoljni milici. Ko pa je bil Lovišček izbrisan, je nastal med njima preprič. V «Čuku na palci» je bil neki dopis, o katerem je Lovišček trdil, da ga je spisal Hvalica. Nastalo je sovraštvo. Hvalica je lani 15. marca v Dolini pri Ajbi v hudem prepiranju potegnil revolver in ustrelil na Loviščka, ki se je zgrudil in kmalu nato umrl. Pri porotni razpravi je Hvalica trdil, da je storil to v silobranju. Hvalica je obsojen na 4 leta, 5 mesecev in 15 dni zaporu ter na 600 lir globe. Na podlagi amnestijskega dekreta sta mu odpusteni dve leti kazni.

p— **Porok** je bilo v Trstu v prvem četrtletju t. l. 306. Lani jih je bilo v enaki dobi 316, leta 1922. jih je bilo 541. Med ženini je bilo 18 vdovcev in med nevestami 7 vdov. Nepisani so bili štirje ženini in štiri neveste.

p— **Fašistovska zveza graditeljev** brodogov za Julijsko pokrajino se je ustanovila v Trstu. Došli so graditelji iz Trsta, Reke in Malega Lošinja. Za predsednika je izvoljen Albert Cosulich. Zaposlenih je v območju zveze 12.000 oseb.

p— **Da je preveč trgovin na Reki**, pravi «La Vedetta d'Italia». Čim več jih je, toliko večja je draginja. Je že mogoče, da je na tem kaj resnice, ali res je tudi, da je dotični članek v fašistovskem listu samo nadaljevanje stremeljenja po ubijanju trgo-

vine v jugoslovenskih rokah v kvarnerski provinci.

p— **Stanovniško vprašanje**. Preseljevanje se bliža. V Trstu si marsikdo bell glavo, kje bo dobil novo stanovanje. Na stanovniško komisijo je došlo nad 900 namenjanih pritožb. Poravnava se je posredilo že v prvi stopnji nad 400. Cvete pa špekulacija s stanovanji, ki izgrava razne dolebo proti namenjnikom.

p— **Penzijski sklad za ljudskošolske učitelje** se preuredi po poročilih iz Rima tako, da bo položaj vpokojenih učiteljev in njihovih družin zboljšal. Priboljški veljajo tudi za vpokojence novih pokrajin.

p— **Nov osebni vlak na progi St. Peter-Reka** vozi od 15. t. m. dalje. Odhaja iz St. Petra ob 8.05 in prihaja na Reko ob 9.42. S tem vlakom nadaljujejo pot direktni vagoni, ki prihajajo v St. Peter z vlaki 703 in 705.

p— **Podrobnosti o reškem prometu**. Prometa je bilo letos v januarju 53.076, lani 57.617; v februarju 45.536, lani 60.484; v marcu 47.442, lani 50.254; v aprilu 57.236, lani 73.740; v maju 83.401, lani 60.564, v juniju letos 84.886, lani 76.647. Uvoza je bilo v prvi polovici letos 207.724, lani 227.114 ton, izvoza pa letos 167.665, lani 152.620 ton. Na Sušaku seštevajo v glavnem izvoz in pravičjo, da reška luka baš v izvozu izkazuje naraščanje prometa v očitno škodo v prvi vrsti Sušaka. Glavni izvozni predmet Jugoslavije preko Reke je les in ta izvoz neprestano raste. Reka se bori za odzemanje lesnega izvoza Sušaku in v svojem trudu uspeva. Doslej Jugoslovenci še niso uporabljali bazena Thonid de Revel. Ako pride od tega, potem upajo na Reki na sijajen promet iz Jugoslavije!

p— **Druga telefonska zveza Gorice s Trstom** bo gotova prihodnji mesec. Kdor je hotel v Gorici govoriti s Trstom, je moral sedaj čakati na zvezo najmanj dve uri.

p— **V Sežani pripravljajo** Italijani veliko vrtno veselico. Pri tem se spominjamo, da lanske jesen gasilskemu društvu vrtna prireditel ni bila dovoljena in se je vrhu tega zgodilo še to, da je bilo društvo razpuščeno. Izgubo gasilnega društva Sežana bridko občuti.

p— **V Tomaju** na Krasu so bili pevci iz Kriza. Zapeli so na grobu pesnika Š. Kosova in potem so se mudili v gostilni. Tam so zapeli par pesmic. To ni bilo všeč ljudem Vranovi in Grbčevi vrste. Obrnili so se do g. Graziolijskega, pol tajnika sežanskega fašija, ki je bil slučajno v Tomaju. Graziolijski je odredil, da naj se pusti družba Krizanov na miru. Tako so dobili Vranovi in Grbčevi prenapetosti dolg nos.

p— **Delavci v kamnolomih v Vel. Repnu** zahtevajo povisek svoje mezd. Vršila so se posvetovanja med zastopniki delodajalcev in delavcev. Delodajalci odgovore tekom tedna. Fašistovska organizacija hoče doseči zadovoljiv sporazum.

p— **Italijanska šola v Beljaku**. Mnogo razburjenja je povzročila vest o ustanovitvi italijanske šole v Beljaku potom društva «Dante Alighieri». Sedaj se je oglašil ko-roški deželni glavar Sumi, ki ugotavlja v listih, da sicer ni govora o otvoritvi italijanske šole v Beljaku, vršijo pa se pogajanja za ustanovitev italijanskih jezikovnih tečajev v Beljaku. Dostavljajo še, da so italijanske konzularne oblasti na Koroskem prizadevanja za ustanovitev take šole prenesla na dotični komite in ne izvajajo same na to zadevo nikakega uradnega vpliva. Vprašanje italijanske šole v Beljaku se reši na Dunaju, od koder je dobil deželni glavar naročilo za pomirjevalno intervencijo. To, kar otvorijo Italijani v Beljaku, postane najbrže šola, kakor si jo želijo. Beljake je za Italijane pomembna trgovska točka, na kateri se utrjuje po svojih načrtih, proti katerim koroskonemski protesti najbrže ne bodo nikdar nič zalegli.

p— **Iz Koroske**. Veroučitelj v Celovcu mons. Valentin Podgorc je poklican v deželni kulturni svet za Korosko. — V celovškem mestnem svetu so dovolili 2000 šilingov podpore za početno nastanitev berolinskih otrok pri Lednici. Ti otroci bodo bivali tam šest tednov. Enako število koroskih otrok je na letovišču v severni Nemčiji. Ta zamenjava otrok je politično delo. Pravijo, da se bodo po tej poti koroski otroci bolj ogrevali za Nemčijo, nemški pa nikdar ne pozabijo lepote Koroske dežele, ki se mora končno priključiti k Nemčiji! — Prejšnji celovški župan Wolseger je odstopil po letošnji zopetnji izvolitvi. Prvič je bil izvoljen za župana leta 1921. Zavzemal se je za gospodarsko in socialno politiko ter priporočal skrajno štedenje. Krščanski socialci so bili z njim zadovoljni, sedanega župana dr. Berchta pa ne marajo že radi tega, ker je evangelijske vere. Zato mu tudi pri županski volitvi niso dali svojih glasov kršč. soc. mestni svetniki. Objavili so mu podporo. — Poljedelski minister Thaler se je mudil na Koroskem. Na planinah si je ogledal vojno škodo. Čul je mnogo gospodarskih pritožb.

Sokol

Okrožni zlet obmejnih sokolskih društev na Rakeku

Dne 1. avgusta se bo vršil celodnevni sokolski zlet na Rakeku. Ta zlet se je ime: že večkrat izvršiti tekom zadnjih let, a preprečilo so ga tehnične ovire. Rakek je bil sicer vedno prešinjeno sokolske misli in bi z navdušenjem sprejel bratske goste, a ni imel niti lastnega lokala, kjer bi se sprejem lahko izvršil. Letos pa je Sokol na Rakeku napel vse moči in si sezidal lastni dom, ki čuva tik ob meji naše svetline. V zadnjem času so se izvršila razna dela tudi v notranjosti: dvorana je modernizirana, nabavljene so nove, umetniško izdelane kulise, kar bo gotovo povzdignilo slavnostno razpoloženje izleta.

Za tehnično izvedbo izleta in za čim večjo udobnost gostov se Rakek pridno pripravlja, kajti priglasi jih je mnogo gostov iz bližnjih krajev. Poleg polovične vožnje na železnici je preskrbljeno tudi za poseben mešan vlak, ki bo odpeljal goste z Rakeka proti Ljubljani ob 1. ponot.

Cromelji. Prvi sokolski dom v Belokrajinu je bil preteklo nedeljo slovesno odprt. Z otvoritvijo doma je bila združena javna telovadba na trgu v Črnomlju, ki je obsegala zelo pestre točke, izborna izvajanja. Nastopila je tudi vzorna vrsta župe Novo mesto s svetovnim prvkom br. Stukljem na drogu in bradlji, ki je vse naravnost očaral s svojimi vajami. Zelo efektivna točka je bil tudi nastop članice iz Karlova na lestvah v posebni obleki kot dimnikarice; izvedba prav dobra. Vzorna je bila izvedba možkega naraščaja iz Karlova, vaje s kiji, ženskega naraščaja iz Črnomlja, proste vaje, članice iz Črnomlja in Karlova, proste vaje. Nekaj novega nam je pa nudil prvi orodni telovadbi nastop ženskega naraščaja z vajami na visoki bradlji. Po telovadbi na trgu so odkorakali Sokoli v novi dom, kjer se je vršila prosta zabava s tombolo, balivo pošto itd. Velikanska dvorana je bila zelo okusno okrašena, bodoli urejen za plesišče, a buffet je nudil bogato izbiro. Udeležba je bila prav velika; zabava je potekala v pravem demokratičnem duhu. Številni delavci, obrtniki, kmetje in uradniki iz vseh strani Belokrajine so napolnili dvorano. Posebno častna je bila udeležba Sokolskega društva iz Karlova. Pri svečanosti je dobro igrala domaća mešana godba iz Črnomlja. Domače sokolsko društvo je dobilo od prireditelje izdatno materialno pomoč za svoj dom; čisti dobiček znaša 11.000 dinarjev.

Prednajački tečaj župe Ljubljana se bo vršil od 22. do 29. avgusta na Taboru. Prjave je poslali po vrotenih navodilih najkasneje do 18. avgusta župni pisarni na Taboru.

Zlet gorenjske sokolske župe na Bledu. Dne 8. avgusta se bo vršil na Bledu župni zlet. Ker je izkušnja zadnjih let pokazala, da je Zaka za javne nastope preveč oddaljena od središča Bleda, si je Sokol zagotovil drug prostor v središču Bleda. Za Zdraviliškim domom se gradi nov sporni prostor, ki naj bi služil v prvi vrsti vsakoletnim tenis-turnirjem, pa tudi splošnim sportnim zabavam. Plošev sama meri 45 x 85 m, v ozidju z naravno zvišeno tribuno. Lega novega sportnega prostora je naravnost divna, leži pod pečino, raz katero te motri blejski grad, na levi zapira pogled skupina okoli cerkve, nižje dol pa prehaja prostor v Zdraviliški park. Tu nastopijo letos vsa gorenjska sokolska društva, najprej s praškimi prostimi vajami, potem na orodju z izbrano vrsto na bradlji, dalje starejši bratje z vajami s palicami kot so jih izvajali v Pragi. Telovadbo zaključijo monumentalne proste vaje v šestnajstih vrstah. Po telovadbi se razvije v vseh prostorih Zdraviliškega parka prosta zabava. Igrali bosta dve godbi, jeseniška in zdraviliška. Polovična vožnja na Bled je že dovoljena, legitimacije izdajajo vsa domača društva, potrdilo pa dobijo na zletnem prostoru. Udeležniki opozarjamo, naj se radi obedov obnejo na svoja društva, da naroče kosila skupno, ker je Bled že itak poln gostov in bo treba prehrano za ta dan organizirati v skupinah.

Trgovina F. MERSOL nasl.

se nahaja sedaj Wolfova ulica 5. Priporočila veliko zalogo rokavic, nogavic za dame, gospode in otroke. Cipke, vezanine, naramnice, svilene irakove, ženska ročna dela, volna, svila, bombaž. Predtiskarstva. Ustanovljeno 1887.

Dopisi

LITJA. Litjska podružnica SPD vabi svoje člane, da si nabavijo društvene legitimacije, ki jih upravičujejo do raznih ugodnosti v planinskih kočah, pri blaginju ku g. Lozetu Bizjaku, ravnatelju zemljiške knjige. Istotam se lahko poravnava članarina. Zaostalo članarino izterja društveni sluga prihodnji teden osebo. 7. in 8. avgusta se udeležijo planinskega sestanka v Kranjski gori. Vabljeni vsi!

ZAGORJE OB SAVI. V soboto je umrla gospa Ana Drnovšek, soproga vrliga in neustrašnega predsednika kr. org. SDS, g. Martina Drnovška iz Kotredeža. Težko prizadetim naše iskreno sožalje, somišljenike pa pozivamo, naj korporativno izkažejo zadnjo čast pokojnici. Pogreb se bo vršil v ponedeljek, ob 5. popoldne.

RAJHENBURG. Dne 1. avgusta priredi rajhenburški Sokol javni nastop v zvezi z veliko ljudsko veselico. Ker je ta dan edina tovrstna prireditev v dolnem Posavju, pričakujemo od občinstva, sokolstvu naklonenega, čim večji obisk. Appellamo na bratska društva ter na telovadne zbornice, da se zletu v čim večjem številu udeležijo. Posebno pa naj naš apel odmeva pri udeležencih vsesokolskega zleta v Pragi. 1. avgusta vsi Posavčani v Rajhenburg. Zdravo!

PREVALJE. Sokolsko društvo v Prevaljah priredi dne 8. avgusta polidnevni pešizlet na Holmec (Dolgo brdo), združen z tamburaškimi in telovadnimi točkami. Odhod iz Prevalj ob enih popoldne, pričetek telovadbe ob pol 5. uri po prihodu vlaka iz Prevalj. V slučaju slabega vremena se izlet preloži na prihodnjo nedeljo, 15. avgusta. Vabljeni vsi, ki želite prebiti lep popoldan v prosti naravi.

Od 26. julija naprej, dokler trajajo zaloge velike sezonske razprodaje naših čevljev.

30 do 50 % popusta.

V nizkih cenah in dobrem blagu nedosegljivi.

CARL POLLAK, d. d.

tvornica usnja in usnatih izdelkov
detajlna prodaja na Dunajski cesti 23, dvorišče.

5599 a

Zdravstvo

Strupene gobe

Letošnje z dežjem prekomerno blagoslavljen leto nas je kot je bilo to pričakovati, tudi oblagodarilo z izrednimi množicami vsakovrstnih gob skoro od spomladi sem. Ze koncem maja ni nedostajalo jurčkov na trgu in tudi raznih drugih gob ne. Prava gobja sezona je pa vendarle pozno poletje in zgodnja jesen, in osebno september slovi kot gobji mesec. Navzlic vsemu šolskemu in izvenšolskemu pouku, navzlic vsem opozoritvam pa ne mineta nobeno poletje in tudi ne nobena jesen, ne da bi se slišalo in bralo po novinah, da je ta ali ona rodbina obolela na lažjem ali težjem obolenju, otrovanju po gobah ali celo na posledicah tega zastrupljenja umrla, odnosno vsaj enega ali drugega člana izgubila.

Ob takih prilikah se vedno zopet pojavijo glasovi, ki vprašujejo, kako je mogoče, da se take nesreče pripete, kako je takim nezgodam možno odopmoči, kako jih preprečiti itd. In vendar je edino sredstvo, edina rešitev v tem, da dobro poznaš jedilne, vitne gobe in jih zanesljivo ločiš od strupenih. Nič več se ne zahteva, kakor da ločiš višnjo od volčje črešnje, belouško od gada, čemur pa se da brez velikega truda priučiti, kakor se priučiti ločiti jelena od srnjaka in robnidno od murve. Ker veš, da si je mnogo gob po zunanji obliki podobnih, bodi rajši dvakrat previden pri izbiri in ne jej, česar z vso gotovostjo ne spoznaš kot vitno.

Kar sicer čuješ o razlikovanju vitnih in strupenih gob, je čenčarija. Resnega in uporabljivega znaka za to, ali je goba užitna ali otrovna, ni. Niti, da imajo strupene neprijeten duh, niti, da njihovo nalomljeno meso potemni ali pozeleni, da počni njih sok srebrno žlico, in podobni nauki ne spreminjajo ničesar na naši trditvi. Dobro jih poznati in ločiti, to je vse. Tudi tako dokazovanje, da je na pr. koza ali krava pojedla to ali ono gobo brez škode, ne more obveljati, ker je to čisto mogoče, da ka goba, ki je za človeka otrovna, kravi ne škodi. Prvič je krava dosti težja in bi zanje ista količina kake tudi zanje kot za človeka enako strupene gobe, davno toliko ne zalegla, kot za nas, prav tako, kot na pr. za človeka smrtna doza cijankalija, ki je hud strup tudi za slona, le temu ničesar ne stori, ali vsaj ničesar posebnega ne, ker je zanj premajhna. Drugič je pa cela vrsta rastlin za nas strupena, dočim za razne živali ni. Mi na pr. ne smemo živzati listov volčje črešnje, kunce pa lahko tedno dolgo z njimi krmiš.

Strupi, ki jih vsebujejo posamezne vrste gob, so jako različni, tako po svoji jakosti kot po načinu učinkovanja. A kakor je to obično tudi pri drugih rastlinah, je celo množina posameznih strupov v posameznih gobah iste vrste jako različna, ker je proizvajanje strupov, odnosno njihove količine v rastlini, odvisno od leta, od solca, od tal, kjer raste. Tudi ni strup enakomerno po rastlini razdeljen. Ena ga ima po vseh svojih delih nabranega, druga samo v cvetovih, tretja nekoliko v korenini, a največ v listih, dočim so cvetovi nestrupeni. Napretek, rastoč na Krimu, je lahko dokaj bolj otrovan, kakor tisti, ki se razveta na Smarni gori, prav tako kot Češkem Melniku ne dobavljajo Ljutomerčana in v Gadovi peči ne šampanjjski vin. Isto velja tudi o gobah in njih strupih.

K temu pa pridejo še druge stvari. So gobe, ki komaj vzbrste in niso strupene, pozneje pa ostrupene. Druge, ki so nestrupene, razpadajo hitro, prično gniti in postanejo radi tega škodljive. Zato ne jej nikdar starih, trhljih, omečanih in sluzastih gob! Kakor te rastline hitro vzrasto, prav tako hitro razpadejo in se razkrajajo. Njihove beljakovine so jako labilne in ne-

stalne in k vednim izpremembam nagnjene, kot one same, ki so po vsem svojem ustroju tudi jako občutljive za vse, kar do- laž z njimi.

Bržčas je mnogo izmed tistih gob, ki jih uživamo, samo na sebi strupenih, a niso strupene tudi, ker jih ne uživamo sirovih. Nekatere gobe izgube strupenost že samo v tem, da jih posuši, druge, da jih presoliš, tretje, da jih parkrat popariš ali prekuhaš, itd. Nekatere ostanee seveda navzlic temu močno strupene, ker za te procedure ni njihov strup tako razpadljiv kot oni njih sorodstva.

Gobe, ki so jako redilna hrana, niso lahko prebavljive in same na sebi povzročajo občutljivim želodcem in črevam, tudi, če niso strupene, mogoče velike nepravilne, posebno, če niso bile sveže in so bile že mor- da nagnite. Zato ni nujno, da bi bilo ta- koj in vedno misliti na otrovanje, če te že- lodce boli posebno po obili in krepko za- beljeni gobji pojedini. Seveda pa ni nikjer previdnost neumestna, kajti po zastruplje- nju z gotovimi gobami se pojavijo značilni znaki že pol ure po zavžitju. V ostalem pa poteče navadno po 4, in pri nekaterih vr- stah otrovanja po 10 do 12 ur, predno se pokažejo prvi bolezenski znaki. Čim po- zneje se pojavi obolenje, tem težje je tudi poklicanemu zdravniku z uspehom poseči vmes, ker je strup že vsrkan in se pretaka po krvi in po mozgu in pokvarja razne or- gane. Učinek strupa je seveda v bistvu pri vseh ljudeh enak, vendar so tudi pri po- sameznih osebah razlike, tako, da je ena za to vrsto strup bolj ali manj občutljiva, kakor se najdejo ljudje, ki n. pr. alkohol izredno slabo ali dobro prenašajo. V prvi vrsti pa je odločilno, s kako vrsto gob se je ponesečenec zastrupil in koliko strupa je zavžil. Prvič je vseeno, ali si jedel mu- šnico ali pesjaka, in ne vse eno, ali se je šestletni Janeček prvič nabasal do sita, ali je njegov oče, tridesetletni korenjak, samo malo pokusil od usodne jedi. Morda je otrok izgubljen, dočim je mož komaj opazil, da ni vse v redu v želodcu, ali da je vrtlogav, ali kaj podobnega.

Skoro vsa zastrupljenja se upajajo s splošnimi slabostmi, vrtoglavostjo, brne- njem po glavi, vzdigovanjem, bolečinami v želodcu in trebuhu, bluvanjem in diare- jami. V ostalem pa poteka obolenje, kakor ga povzroča posebnostni strup v raznih gobah. Kakor smo povedali, spominja pri nekaterih zastrupljenju na akutne želodčne in črevesne katarje in to od najtežjih oblik pa do čisto koleri podobnih prime- rov. Pri drugi skupini razkrajajo otrovi rdečičke v krvi, tako, da povzročajo zlate- nico, katero združujejo z znaki obolelega osrednjega živčevja. Tretje skupine otrovi spominjajo na zastrupljenje z volčjimi črešnjami. Zastrupljeni se razburjajo, besne, so kot težko pijani, včasih pa tudi silno potrti in tožijo o krilih v mišičevju. Zadnja skupina končno je prejšnji v mar- sičem podobna, pa dočim so pri prejšnji zenice razširjene, so pri tej zožene. Tudi so živčni znaki kombinirani s težkimi bole- činami v trebuhu, diarejami in močnimi iz- cejanji slin.

Samo pri tej zadnji skupini lahko zdrav- nik učinkovito poseže s protistrupom vmes in vbrizga strup volčje črešnje: atropin bol- nikom pod kožo, kar jim mnogokrat reši življenje. Pa tudi to le v tistih primerih, ki potekajo brez težjih razburjenj in živčnih simptomov.

Sicer pa mu ne preostane drugega, kot izprazniti bolniku želodec z izbljuvalnimi sredstvi, za kar je pa navadno prepozno. — In izčisti črevo preostankom strupa z od- vajali. Če je iz telesa odšlo, kar je bilo škodljivega, potem je skušati obstoječo dri- sko po možnosti odstraniti. Kjer se kažejo znaki razkrajanja krvi, je treba potem transfuzije vbrizgavati pod kožo solno raz- topimo. Pri propadanju življenjskih sil in pešanju srca, ko postaja bolnik izčrpan, zasineva, postaja mrzel, ko ga obliha mrzel znoj in mu izpada žila, velja ves boj tem ogrožujočim pojavom. Zavijati je treba za- strupljene v pogrete ruhe in jih bodriti z dobro, toplo kavo, seveda poleg običajnega zdravljenja ob sličnih prilikah. V rekonva- lescenti, ki traja po zastrupitvah z nekate- rimi gobami dokaj dolgo, je treba ravnati kot z drugimi oslabilenci po težkih boleznih. Posebno glede hrane ostanee mnogi dolgo časa jako občutljivi, ker se jim pre- bavilni organi dolgo ne popravijo.

Vsekakor si je pa zapomniti: jej samo gobe, o katerih veš zanesljivo, da so vitne. Če pa opravičeno misliš, da imaš opraviti z zastrupljeni, ne odlašaj in klič takoj zdravnika.

Žarnice

Osram — vsakovrstne najceneje

J. Gorec, posla kreditne banka

Iz življenja in sveta

Pariško pismo

(Obisk maroškega sultana. — Zrakoplovne zanimivosti. — Kolesarska dirka. — Finance.

—ž— Paris, 20. julija.

Narodni praznik se je praznoval po vsej Franciji zelo slovesno in ob najlepšem vremenu. Parižani so imeli letos izredno priliko pozdraviti na ta dan maroškega sultana kot gosta. Sultan Mulej Jusuf je prišel s svojimi dvema sinovoma in oddelkom svojega gardnega polka. Udeležil se je tudi vojaške parade na Elizejskih poljih. Stotisoči so prihiteli, da vidijo nenavadni dogodek.

Sultan je čokat možak zalitega obraza, kakor kakšen rejen prošt. Edino njegove fatalistično zamišljene oči kažejo, da pripada drugemu, nam neznanemu svetu, drugi kulturi in drugim življenjskim nazorom. Posebno zanimanje so vzbudili njegovi jezdec. Na čelu jim je jahal oddelček trobentačev, ki so s svojimi kovinsko donečimi fanfarami proizvajali prav lepe, iskrene komade. Človek ni vedel, ali naj občuduje krasne arabske konje, ali pisano oblečene jezdece, med katerimi so posamezni bili izredno lepi puščavski tipi, drugi pa bolj podobni pračastnim prednikom...

Lepo vreme, ki vlada po vsej Franciji že teden dni, je ugodno za zrakoplovstvo. Meseca julij in avgust sta vsako leto čas velikih poletov in poskusov v pobijanju rekordov. Rekord poleta na daljavo brez pristajanja, ki sta ga postavila pred komaj štirinajstimi dnevi brata Arracharta (Pariz-Perzijski zaliv, 4300 km), je prekosil vojaški pilot Girier, ki je poletel, ne da bi se na poti ustavil, iz Pariza naravnost v Omsk v Sibiriji, to se pravi, na daljavo 4700 km. Vprašanje je, koliko časa se bo Girier veselil svoje zmage, kajti več konkurentov mu hoče iztrgati prvenstvo. Dan na dan se tudi pričakuje polet kapetana Foncka iz New Yorka naravnost v Pariz preko Atlantskega oceana, na razdaljo 6300 km.

Poročnik Thoret, o katerem smo že poročali, da je letel na svojem aeroplančku z motorjem samo 40 konjskih sil iz Pariza preko Švice in Alp v Gornjo Italijo in nazaj, je šel na zračni sprehod do Varšave. Vrnil se je 18. julija. Odletel je iz Varšave ob 5.15 zjutraj in dospel na pariško letališče Le Bourget, ne da bi se bil na poti ustavil, ob 15. uri 20. Preletel je torej v 10 urah in 5 min. 1450 km s povprečno hitrostjo 143 km 760 na uro.

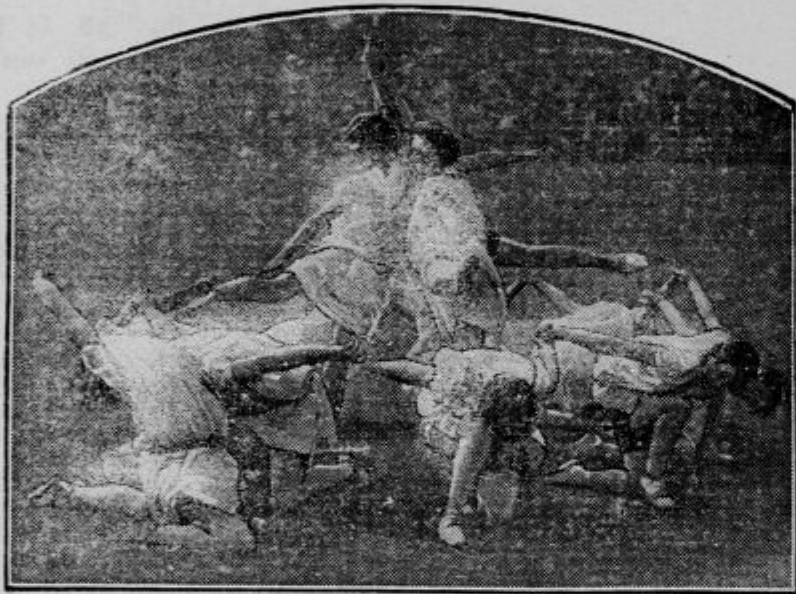
Sicer so se v zadnjem času pripetile razne zrakoplovne nesreče, toda to pogumnih potnikov ne plaši. Tako je na primer Američan Lester Gardner, izdajatelj revije Aviation v New Yorku in direktor ameriške zrakoplovne trgovske zbornice, podvzel po zraku studijsko potovanje po starem svetu. Odpotoval je 1. aprila in se ravnokar vrnil v Pariz; preletel je 30.500 km preko Evrope, Azije in Afrike. Sledil je glavnim prometnim progam in preletel na-

slednje: London-Moskva, Pariz-Cari-grad, Kjoebenhavn-Palermo, Pariz-Casablanca, Cairo-Bagdad. Prošli teden je preletel progo Casablanca-Fez-Oran-Valencia-Marseille-Pariz. 24. t. m. odpotuje naprej, seveda po zraku, in sicer v Stockholm in Berlin.

Te dni bodo začeli v Parizu predvajati senzacionalni letalski film, o poletu ameriškega poročnika Byrda na severni tečaj. Naravno, da je interes

za ta film velikanski, ker pariški publika vobče posveča avijatiški veliki del svojega sportnega interesa.

Kolesarska dirka okoli Francije, le Tour de France cycliste, ki se je vršila letos dvajseti, se je končala včeraj. Zmagalec je vozil 239 ur. Povprečno občinstvo je, kakor vedno, kazalo tudi za to dirko velikansko zanimanje, mnogo večje, kakor za padanje francoske valute in za politično krizo.

Moda v telovadbi

Skupina telovadk na prireditvi ženske telovadne in sportne zveze v Reimsu (Francija)

Smrt znamenite Angležinje

Miss Gertrude Bell, orientalska tajnica visokega britanskega komisarja v Iraku, je umrla v Bagdadu, izčrpana od dolgega bivanja v Orientu, kjer je stori- lila velike usluge svoji domovini. Orientalisti in kraljevo londonsko zemljepisno društvo bridko občutijo njeno izgubo, še bolj pa angleško zunanje minist- rstvo, čigar najznamenitejši agent je bila Miss Bell.

Panarabska načela, ki so zadnjih deset let vodila angleško politiko v Orientu, so bila njeno delo. Ona je ustanovi- teljica kraljevine Iraka. Ona je tvorila posredovanje med dvorom kralja Fejsala in britansko vlado. Vsa poročila, ki jih je prejel britanski parlament zad- nja štiri leta o napredovanju angleškega vpliva v Iraku, je napisala Miss G. Bell, ki je takorekoč bila voditeljica vse tamošnje britanske politike in desna roka visokega komisarja.

Miss Bell je umrla na vrhuncu svoje slave, v trenutku, ko je angleško-turška pogodba določila kraljevini Iraku meje, ki jih je ona izdelala in zanj ved- no zahtevala, v trenutku, ko se začenja urejevati avtonomija Kurdoev, eden njej najbolj priljubljenih načrtov. «Times» po pravici pišejo, da bo njeno ime osta-

lo večno zvezano z idejo arabske re- nesance.

Miss Gertrude Bell je bila starejša hčerka železnega industrijalca v York- shireu. Leta 1887. je dobila prvo darilo za zgodovino na Oxfordski univerzi. Nato je šla v Perzijo, kjer je bil njen stric britanski poslanik. Tu je dobila veselje do dolgih študijskih in opaz- valnih potovanj. Obiskala je Sirijo, Pa- lestino, Mezopotamijo in arabski polotok. Vse te dežele so takrat še ječale pod nasilno vlado turškega sultana Abdula Hamida, Miss Bell jih je preštu- dirala v verskem, gospodarskem in so- cialnem pogledu. Beduinski rodovi so vzbudili njeno zanimanje in hotela jih je moralno zavejati. Na izust je po- znala poezije pesnikov puščave, raz- mela se je pa tudi na težko umetnost pridobiti si zaupanje in spoštovanje nomadov. Skrivnost njenega uspeha je ležala v njenem pogumu, vztrajnosti in v zaupanju, ki ga je kazala napram Arabcem s tem, da je apelirala na njih poštenost.

Napisala je dve zanimivi knjigi o svo- jih potovanjih po puščavi. L. 1913. je podvzela sama, s svojim zvestim sir- skim služabnikom Fatujem, potovanje preko Arabije in je prišla v Hail, glavno mesto Samarjev, kamor dvajset let ni bil prišel noben Evropejec.

Ko je izbruhnila vojna, je opravljala politično poročevalsko službo najprej v Franciji, potem v Egiptu in slednjič v Mezopotamiji.

Z gospodično Bell je izginil eden naj- bolj karakterističnih zastopnikov velike britanske imperijske politike, ki je Bri- tanijski zasigurala definitivno pot po su- hem v Indijo, nadvlado v Kurdistanu in petrolejske vrelce v Mezopotamiji.

Moč volje

Ob smrti doktorja Couéja, avtorja avtosugestivne terapevtske metode, se je neki stari naročnik pariškega »Jour- nal des Débats« spomnil zanimivega odlomka iz knjige »Življenjepis Lorda Lawrencea« (spisal Bosworth Smith), ki je izšla leta 1833. Poslal je dotični odlomek uredništvu lista, ki ga je tudi priobčilo. Stvar v resnici močno spomi- nja na metodo dr. Couéja, zato jo po- dajamo tudi našim čitateljem.

»Koncem leta 1829 je John Lawrence obolel na opasni tropični mrzlici, in vse je že kazalo, da mu ne bo mogoče rešiti življenja. Lawrence se je spomnil, da je čul govoriti, da je že marsikdo ušel smrti, če se je s trdno vero upr. Ne-

kega dne mu je zdravnik, ki ga je zdravil, odkrito priznal, da ga drugi dan najbrž ne bo več našel živega, in se je za zmerom poslovil od njega. Bolniku to obvestilo ni prijalo in skle- nil je, da postavi zdravnika na laž. Zdal ali nikoli, si je dejal sam pri sebi, je prilika, da preskusim svojo teorijo. Od- ločil se je torej povsem resno, da se ne mara umreti; poklical je slugo in mu ukazal, naj mu prinese iz kleti steklenico burgundca, ki jo je spil na dušek. Ko je drugi dan prišel zdravnik, je našel Johna Lawrencea za pisalno mizo, kjer je mirno urejeval svoje račune.

Kako postaneš milijonar?

Ford pravi: »Hočete postati bogati, kakor jaz? Nič lažjega, kakor to. Ko mi je bilo 15 let, sem zaslužil po pet dolar-jev na teden. Živel sem, kakor živi vsak siromašni trgovski pomočnik. Toda delal sem neprestano in sem obogatel. Ti- stim, ki hočejo postati bogati kakor jaz, svetujem, da izpolnjujejo naslednjih osem zapovedi:

Ne kupuj ničesar, kar ti ni potrebno! Stedi vsak vinar! Bodi točen kakor ura! Prizadevaj si, da se ne navzameš sla- bilih navad!

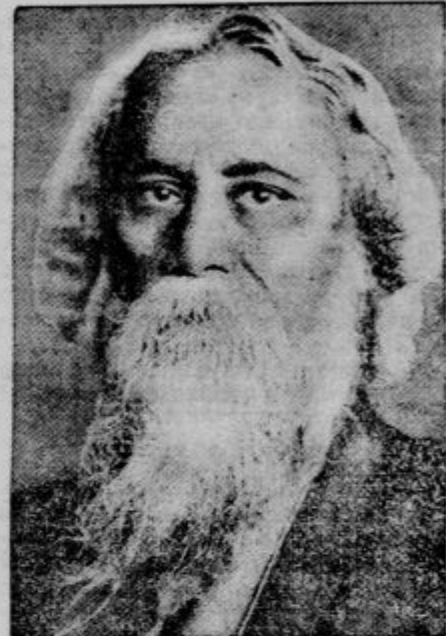
Pojej vsak kosček kruha! Ne meči mrvic v stran! Ogledaj dobro vsako koščico! Bodi vedno vljuden!

Kdor torej hrepeni po bogastvu, naj izpolnjuje te zapovedi in stedi denar, dokler ne začne fabricirati avtomobi- lov. Mogoče bo čez 50 let tudi sam da- jal podobne nasvete, če mu Bog poklo- ni srečo, pamet in zdravje.

Fant ali dekle

Gospa Cicely Erskine je žena angle-škega poslanca Jamesa Montsitha Er- skina. Napisala je knjigo »Fant ali de- kle?« in jo izdala v Londonu. Že naslov sam je storil svojo dolžnost, še več pa je pripomogel knjigi do uspeha uvod, ki ga je napisal pasteljčen mož, in v katerem je označil snov kot prekar- no. Knjiga je v treh mesecih izšla v štirih izdajah, ki so že vse razprodane. Knji- go pa so Nemci že prevedli v svoj je- zik, in tam čitamo, da sta zakonska Erskine čakala celih dvajset let, pre- do- sta knjigo dala na svetlo. Poprej se jima namreč čas ni zdel primeren.

Toda, fantazirajo angleška avtorja

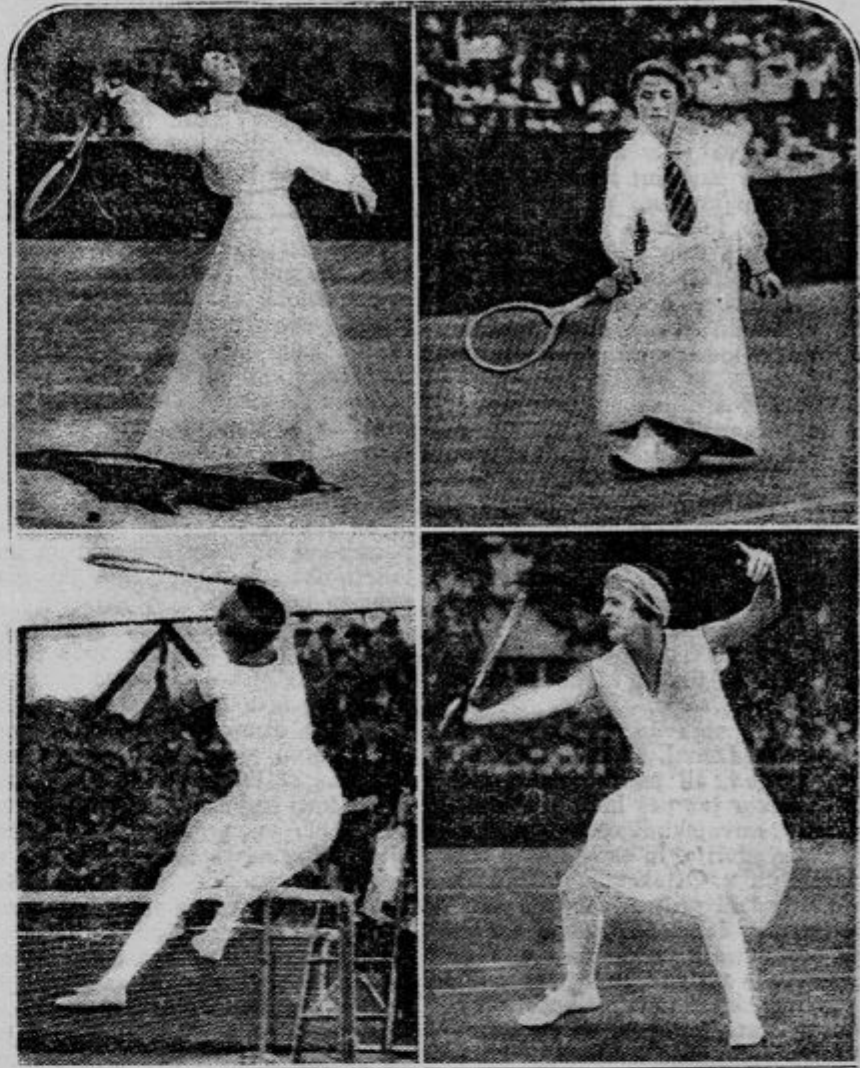

Rabindranath Tagore,

bengalski pesnik in filozof, je pretekli tes- den predaval na Dunaju.

sta pozabila na malenkost, ki ni malen- kost: pozabila sta, da je v dvajsetih letih, kar je knjiga ležala deponirana v neki banki, biologija korakala naprej in se razvijala, o čemer pa gospa Cicely Erskine nima niti pojma, kajti sicer bi najbrž njena knjiga še danes ne izšla ali pa bi čakala še 20 let, da bi zagle- dala beli dan.

O vprašanju »fant ali dekle?« biolo- gija danes resno skoro ne razpravlja: čimbolj znanost napreduje, tembolj opažamo, da se od rešitve tega pro- blema vedno bolj in bolj oddaljujemo. V prejšnjih stoletjih so se z njim še bolj bavili kakor danes; v 17. veku so poznali 262 različnih teorij. Teorija gos- pe Erskineve je vse prej kakor znan- stvena teorija: ona se v glavnem skli- cuje na »življenske slučaje številnih pametnih starih«, ki ji očitno nado- mestujemo vse druge dokaze. Takisto je njej »jasno« vse, kar je največjim biologom docela nerazumljivo. Kjer ji ne gre drugače, si pomaga s »slutnjami«; kajti gospa Erskine raz- polaga, kakor sama skromno priznava, »z neobičajno intuicijo in izredno sen- zibilnostjo ter je ne ovirajo tradicio- nalni predsodki, v katerih žive vsi me-

Dame pri tenisu — pred vojno in sedaj

Zgoraj levo: mrs. Sterry, wimbledonska prvakinja l. 1908; desno: mrs. Lacombe (1912). Spodaj levo: mlle. Lenglen (1919); desno: mlle. Vlasto, druga najboljša francoska igralka, ki se je udeležila letošnjega wimbledonskega turnirja.

Državna opera v Frankfurtu

Slavko Grum:

Beli azil

Tema je, polno noči je v sobi. V ogle- dalu sije moj obraz, kakor bela dlan je priлеpljen obeni. Ne, čisto navadna lisa je. Čisto navadna, navadna lisa.

Ne doživljam mnogo. Doli, v veliki dvorani, leže mrlič, nikogar drugega ni v hiši. Mir je pri nas, pokojno je.

Ali kljub temu vem mogoče za kako reč, mogoče bi vedel kaj pripovedovati. Toda pst, nikakih raztrganih oči, no- benih krikov! Spe.

Nekoč, nekoč sem v veliki dvorani zaspal. Mogoče nisem niti zaspal, ali — pustimo!

Oživeli so. Dvignili so se in s hlad- nimi, tujimi očmi obsedeli na mizah.

Bil je tam neki mož, ki je vsled bede ustrelil svoja dva otroka in nato se se- be. Bil neki fantič, komaj šestnajstleten deček, ki se je vrgel skozi okno — po- polnoma brezgibno je sedel na mizi in pravil svojo povest. Nobene besede ni povdral, nikjer se ni ogrel, enakomer- no kakor voda je tekel njegov glas.

V protokolni knjigi je stalo poleg nje- govega imena: Gimnazijec. Skočil je podstrešja trinadstropne hiše. Nesreč- na ljubzen.

Mrlič je pravil:

— Zaljubljen sem bil v svojo sošolko. Zlagal sem nanjo pesmi. Nekoč je oče iztaknil mojo beležnico in čital pesmi. Norčeval se je in knjižico vzel. Včeraj so bili pri nas gostje. Po jedi je šel oče v svojo sobo in se vrnil z mojo knjižico v roki. Gledal se je. Dejal je: — Vi deli boste, smejda, da imam pesnika v hiši. Nikdar si ne bi mislil, da bom rodil še pesnika! — Prosil sem očeta, naj ne čita pesmi. Oče je začel čitati. Vstal sem in rekel: — Če ne jenjaš, bom skočil skozi okno. — Oče se je smejal in čital dalje. Šel sem ven in tekel po stopnicah v podstrešje. Oče je šel za menoj. Ni- sem vedel, da bo šel za menoj in sem ga hotel samo prestrašiti. Ko sem stal na oknu, sem ga zagledal za seboj. Po- stalo me je sram in sem skočil.

Njegov sosed, devetnajstleten, brez- poselen krojač, ki se je obesil, je pravil: — V kiosku pred »Atlantido« sem kupil pred dvema leti cigarete. Prodajalka je bila priletna dama. Bila je tako lepa, kakor sem si želel v duhu svojo mater. Moja mati je perica. Stara je in se kre- ga. Od tistega časa sem vedno postopal krog kioska. Nekoč so pripeljali možje zaboje tobaka. Gospa je morala vlačiti zaboje v tobakarno sama. Stopil sem k nji in ji pomagal. Ko sem delo končal,

mi je dala novce. Spustil sem novce na tla in zbežal. Vrnil sem se in rekel:

— Gospa, vi ne smete več vlačiti zabo-jev, vaše roke boli. Jaz jih bom. — Po- tem sem čakal dolgo dni na zaboje. Ker jih ni bilo, sem se vrgel pred trafiko pod voz. Krvavel sem in so me zanesli v trafiko. Ko so me hoteli nesti stran, sem se oprjel gospe za nogi in ji jo pol- ljuboval. Nesli so me v hospic. V bol- nišnici sem čakal, da me bo obiskala gospa. V nedeljo me je obiskala. Pri- nesla je cvetic. Sedla je k meni na po- steljo in povedala, da je grofica Zelin- ski. Poročena je bila z oficirjem. Lečla se je. Prišla je vojna in je potovala. Po vojni sta ji ostali samo dve preprogi in zavese. Začela je prodajati cigarete. Prijela me je za roko. Ko sem ozdravel, sem prodajal pri nji cigarete in nosil zaboje. Gospa se je začela šminkati. Ostriči si je dala lase. Ljudje so rekli, da je smešna starka. Vzela me je k sebi na stanovanje. Lepo je bilo dve leti. V hiši so se smejali. Rekli so: kratkoča- sen par. Gospa je dejala večkrat, da bova morala narazen. Rekla je, da bom jaz še mnogo živel, ona pa bo kmalu mrtva. Včeraj sem šel zjutraj ob šestih po brezposelno podporo. Ob osmih sem se vrnil v stanovanje. Gospa je sedela v iutranjki in igrala klavir. Rekla je:

— Ljubi, kmalu bova morala narazen. —

Šel sem v spalnico in se obesil.

Veliko, veliko zgodil sem slišal tak- rat, v Belem azilu leže namreč skoraj sami samomorilci. Najbolj pa so me prevzele besede neke deklice, kajti v njih je bila vsa neznosna tema smrti.

Ležala je tam plava, bela in zlata. V knjigi je stalo: visokošolka, iz neznane- ga vzroka tik pred zadnjim izpitom v Kanalu. Ves tisti dan sem jo oboževal ter si izmišljal o nji različne povesti. Gledal sem jo sedečo v kotu zofo, sklo- njeno čez knjigo. Nad vse verjetno je bilo, da bo prestala svoj izpit, ali tisti grozni, blazni strah, da ga le morebiti ne bi, jo je gnal v vodo. Ne, niti strah ne. Gnus, čisto navaden gnus nad vsemi temi mukami. Užaljena je bila, iz užalje- nosti je planila v nič.

Mogoče, mogoče ji je tudi kdaj mati rekla, naj se uči, ko se ni mogla, in se je spomnila na to.

Radi ljubezni, ne pustim, da je skočila v vodo. Nihče je ne bi mogel zavreči. Sicer je pa itak ljubila samo take, ki so ji položili glavo v naročje in molčali, ti- ho, najtišje.

Ob tistem čudežnem oživetju takrat se je komaj zganila. Videti ji je bilo, da rada spi.

Prinesel sem ji od nekod cvetic, ji

narahlo odprl oči:

— Kaj je? — se ji je s trudom utrgalo od ust.

— Ljubim te, cvetic sem ti prinesel. Nerazumljivo je zmajala z glavo.

— Kdo si ti? — je vprašala.

— Ubog mož. Prijatelj.

Molk.

— Nimaš rada rož?

Tedaj, tedaj je odgovorila, mrz me je obilil po hrbtu:

— Zakaj ne daš med rože nekoliko svoje brade ali las?

V ogledalu sije lisa in mislim tako-le svoje stvari. Samoten sem, nikogar ni- mam, da bi se z njim menil.

Neke zimske noči je pritisnil mrz pod našo streho potepuščka. Hehe — zapeljati ga je moralo ime!

Bilo je mnogo dela in sem še v trdni noči umival mrlič v veliki dvorani. Ti- hotno je bilo in sem kramljal s pokoj- niki. Iznemada je plaho potrkalo in na pragu se je pojavil razcapan beraček, ki se je uslužno klanjal.

— Oprostite, oprostite, gospod, tako- rekoč nepovabljen sem padel v vašo hišo. Ampak je hudo mrz zunaj. More- biti bi se vam lahko kako odslužil — pomagal bi vam — Vuj, ali jih umre

Kraljestvo mode

Novo perilo

Kdo bi verjel, da je tudi moda perila, ki se zdi sama po sebi dovolj konservativna, podvržena prav velikim menjavam! A dejstvo je, da vsaka nova modna linija ustvarja tudi v perilu nov stil; pa ne samo to: tudi barva in

ne roke. Na nežnih pastelnih barvah se nadalje lepo odražajo male cvetličaste vezene, posebno, če ima perilo ob enem poslužiti za plastron, s čimer postane vezena v izrezu vidna. Na slednji način je okrašen zadnji

enostavnim obložkom čipk, ki pa lahko tudi odpadejo, ter s prevlečenim pasom, ki se ob strani zaveže v pentljo.

Skica na prvem mestu predstavlja okusno jutranjo jopico (za friziranje), ki je pravzaprav izgotovljena iz enega samega kosa vzorčaste svile, prikladno izrezana, obrobljena in speta z dvema gumboma. Druga skica končno predločuje elegantno in mladostno učinkujočo domačo obleko, ki je lahko izgotovljena iz kineškega krepa, svilene, platna itd. Gornji del je raven in garniran z globokim, dekliškim ovratnikom v podobi kepa, ki ga vezeta dva ozka svilena trakova. Pas je fiksiran z zaponko, a partija krila je plisirana. Ker se ta domača obleka že radi gostih plisijev ne sme prečesto prati, jo je treba izbrati v fini srednji barvi: temno jagodni, sveže zeleni ali umerjeno modri. Vse to pa so barve, ki jih že zdaj napoveduje moda tudi za jesen in zimo.

Kakor apaška ruta

se k večernim toaletam veže šal iz gaze ter se na rami fiksira z rožo. Ni več treba, da bi se šal barvno skladal z obleko, marveč je posebno priljubljena mesna barva, ki pristaja vsaki dami. Samo roža vzdržuje barvo obleke in se za jesensko oblačila pripravlja iz petlinjega peresja.

Največja izbira

Covercoat oblek in raglanov za gospode kakor damske kostume, obleke in plašče tudi na odplačila pri trditi

O. Bernatović
LJUBLJANA.

Pariško poletje

materijal se morata prilagoditi zahtevam modela.

Primeroma je priljubljena moda pastelnih barv pritegnila s seboj tudi komade perila v enakih bojah. In kakor bela barva pri oblekah, kostumih in plaščih (ki je lani uprav triumfirala!) stopa bolj in bolj v ozadje, tako postaja tudi belo perilo manj uvaževano.

Naravno ni nikakor misliti na kriče barve, ki so vselej vsiljive in neokusne, marveč gre za povsem nežne tone, ki se včasih zdijo kakor duhteč dihi. Belo perilo se lahko prebarva doma, ako pristna barvna sredstva uporabiš v neznatni razredčeni količini. Seveda boš že po parkratnem pranju ugotovila, da barva popušča, nakar proces barvanja ponoviš — pod pogojem, da barvilo zares v ničemer ne škoduje perilu.

Najbolj priljubljene barve moderne ga perila so: pastelno modra, staro rožnata, nadalje barva španskega bezga, zelenkasta in medlo rmenkasta. Pripomniti je, da vse pastelnobarvno perilo le v redkih primerih garnira z enakobarvnimi čipkami, ker velja za mnogo bolj elegantno, ako je barvano perilo opremljeno z belo ali naravnobarno (nekoliko rmenkasto) čipko.

Nove barve niso predpisane le za dnevno perilo, marveč tudi za nočne srajce, jutranje jopice in slične komade.

V kroju kaže novo perilo zopet tendenco k ravni liniji. S tem se ni rečeno, da bi se bilo treba držati samo gladkih ravnih oblik, ker se tudi na tem področju kakor pri dnevnem modu uveljavljajo plisiji in votle gube. Toda dočim se plisiji uporabljajo le pri domačih oblekah in sličnih kosih (torej ne pri dnevnem in postelnem perilu) so votle gube posebno na mestu pri telesnem perilu. To pa iz čisto praktičnih razlogov: gube se po pranju dajejo z lahkoto spraviti v stari red, dočim plisiji povzročajo velike težkoče in za ureditev zahtevajo strokovnjsko roko, kar postane sčasoma pri telesnem perilu združeno z znatnimi stroški.

Oprema novih tipov se, kakor omenjeno, išče predvsem v čipkah. A tudi azurji in slična ročna dela niso poudarjena v ozadje, saj vse te tehnike obdržijo pri elegantnih damah stalno veljavo, tembolj, če so fin izdelek last-

(desni) model na naši skupini. To je fina kombinacija batista s stopnjema vdelenimi gubami in omenjeno vezeno nino na gladkem gornjem delu. Naravnice so priklopane z gumbi, da se lahko menjavajo in po barvi vselej spravijo v sklad z oblačilom.

Posrečeno kombinezo predstavlja sedeča figura. Naravnice, ki se dajo istotako menjavati, pričenejajo na obeh konicah gornjega dela, a v sredini pod izrezom je nameščen monogram. Spodnji rob hlačk pa je opremljen z belimi čipkami, četudi je barva kombineže pastelna.

Nočno srajco, ki ne sme biti nikoli prekratka, predstavlja srednja skica. Fazona je križana, v obliki plašča z

oči. Njemu je ta ogledana obleka dom in kri in meso, in zdaj mu v vročini oteka kakor nabrekli prsti v poletju. Vedno bolj se zgrabijo hlačnice, vedno bolj zginja Chaplinov trup — mršavo telo, majhna glava, trupljan klobuček — v bohotnosti hlač, v razlezlih čevljih. In ko se požene v tek, ko hiti in caplja brez zavesti, tedaj veš, da drvi le zato, da se ne bi izgubil in izgubil v zgibih.

Glej, udal se je, sesedel se je utrujen ponižno na kup kamenja in oči so se mu sklopile napol. Pa njemu se ne posreči nobena stvar: skromni sedež iz kamenja se zamaje pod njim. Chaplin se zvrne, obleži ob poti in zaziha z očesom in nosom v razrušeni kup. V bolesti se hlačnici zganeta; in med njima se riše v očeh izreze iz mirne, prašne, v brezdaljo kipeče topolaste ceste.

Ko se vzravna, si pomane oči. Glej, vsa pokrajina je izpremenjena in ni je spoznati: divje, razorano skalovje, vrelci, drevesa kakor v sanjah. In pred njim stoji bradata pošast v razcapani obleki, strahotno se reži blede zobovje. Chaplin razume in si prizna brez odpora: to so Abruzzi, na slehernem drevesu kipi velikanski napis »Italia«. Ali ž njegovo laščino je slaba, in sploh je možak že zamahnil z batom, debelejšim od Chaplina samega.

Chaplinu je tesno, pa kaj je to njemu. Obrne se na levo, na desno, povsod ga obkrožajo divji capini, vihteč s krepelci, in čim blazneje se Chaplin obrača, tem besneje poskakuje krog podivjancev, celo drevesa udarjajo z vejami in v ozadiju se stresa v taktu skalnata plan. Pa spremeni Chaplin taktiko, se ojujati, postavi se v pozo, strese hrabro z glavo. Na misel mu pride stavek iz Bäderja: »Berača zavrne s kratkim energičnim niente.« Torej reče »niente« in ponovi še stokrat, v vseh mogočih naglasih, vprašujoče, ustrezljivo, prijazno, zapovedujoče. Roko si je uprl v bok, eno nogo postavil predse, drugo pa bedno upognil.

A ko preneha, meneč, da je potepuha odneslo čez devet dežel, glej, stopi še vedno pred njim, preteč z dvignjeno roko, še večji kakor poprej. In odpre usta, le enkrat po vsem Chaplinovem vročnem zaklinjanju. Odpre tenke ustnice in izpregovori eno samo besedo. »Death« pravi po angleško, a vsakdo ve, da je beseda o smrti: drevesa odmevajo od nje, v krivih črkah se vzpenja iz zemlje, švigne čez nebo, kdo ve kam — kamorkoli se ozre Chaplinov pogled, povsod je zapisana.

Stvar je torej resna: v poslednji sili zdrkne Chaplinov pogled na povaljane hlače in ponošene čevlje, kakor da je v njih najdražje, kar mora ostaviti s

smrtjo: gore, modrina neba, vrvenje mest, prah cest. Chaplinu je težko vse to izgubiti: srepo vpre oči v svoje bogastvo, si odrgne čevlje ob čevlje in se že skriva z roko na koleno, otipajoč in uravnavač z gibo na hlačah.

Medtem pa — ker je že treba umreti — se je capin bol in bolj pretvoril v smrt z mrtvaško glavo in koščeni iztegnjenim kazalcem. Rečeč posmeh mu je spajal obraz; saj plen mu ne more več uiti. Toda naenkrat ga Chaplin odrine z ne baš slabotno svojo pestjo in že leži v prahu na tleh. Chaplin pa ubere pot pod nogo, s kratkimi, umerjenimi koraki kakor ptiček. Ne da bi tekel: svojo pot gre, ker ima pač opravka drugod, in le zdaj pa zdaj se ozre preko ramen nazaj.

Smrt se pobere s tal in jo ubere za Chaplinom. On pa pospeši korak, in vihti svojo palčico. Drevesa švigajo mimo, hitro kakor na vlak, cesta beži pod njim — razdalja med beguncem in zasledovalcem se krči bolj in bolj. Razvije se preganjanje, ameriško zasledovanje, in Chaplinu se ponudijo v službo, kakor se spodobi, vsa sredstva tehnike, vesoljna civilizacija mu hiti po bratsko na pomoč, da ga ubrani pred smrtjo, vekovnim človeškim sovražnikom. Glej, avto: Chaplin plane na tank, spleza naprej k krmilu, stopi na plinski vzvod, da voz zaježi od napora. Toda

Kino

Buster Keaton vitez flegme in melanholije

Buster Keaton se je rodil pred 33 leti v Pickwayu (Kansas, U. S. A.). Ko je mesto uničil vihar, se je vsa rodina preselila v

Muskegon v državo Michigan. Mladi Francis Joseph — kakor je Keatonovo pravo ime, pridevek Buster si je namreč nadel sam — se je začel že zgodaj udejstvovati. S svojim petim letom je že nastopal v akrobatskih točkah, ki sta jih izvajala z njim njegov oče in mati v music-hallih in varijeteh velikih ameriških mest. Kot član grupe, znane pod imenom »The 3 Keatons«, se je mladi Buster kmalu izuril v popolnoga akrobata in se tako že zgodaj pripravljaj na poklic, ki mu ga je namenila nova iznajdba — kinematograf.

Leta 1917. so se Busterovi starši umaknili z odr in Buster Keaton se je zajedno z Al. Saint. Johnom (Picrattom) prijavil za filmskega komika k Fattyjevi grupi. Naslednje leto se je Buster vpisal med prostovoljce in je odšel na francosko fronto, kjer je ostal še pet mesecev po sklenitvi premirja. Vrnivši se domov se je zopet pridružil Fattyju. Leta 1920 je Fattyja Arbuta angažiral družba Paramount, Buster pa se je za nekaj mesecev odrekel filmu in se zopet poskusil na odr. Nastopil je v burleskni veseloligi »Henrietta«, nato pa se je vnovič vrnil k Fattyju. Ta je spoznal njegov veliki talent za komične eno- in dvojele in ga je angažiral za celo serijo filmov. Leta 1922. je Keaton zopet preseljal, to pot k družbi First National, pozneje pa se je po vlogu Mack - Sennetta, Chaplina in Harolda Lloydja priključil firmi Metro-Goldwyn, pri kateri so izšli vsi njegovi pomembnejši veliki filmi, kakor »Zakon gostoljublja« (Na volovih Niagare), »Navigator«, »Tri dobe«, »Preskrbite mi ženo, naj stanje kar hoče«.

Busterova formula temelji na kontrastu. Značilno zanj je, da se ne poslužuje mehke, do srca segajoče nemoči Chaplina, ki je vedno žrtev ljudi in elementov; Busterova domena je nasprotni pol, ožnost. On je v pravem pomenu besede junak flegme in melanholije. Ali si morete misliti kaj mračnejšega, žalostnejšega kakor njegov premočrtno urezani obraz, ploski profil, rezignirani nos, ugasle oči in pesimistične usta? Nobena poteza na njegovem obrazu ne oživi, pa čeprav se okrog njega zgrinjajo najneverjetnejši dogodki. Obraz mu je vedno neprodoren, a pri vsem visoko razumen; in iz teh dveh elementov zna ustvariti nove, vedno originalne, nikdar dolgočasne in nezanimive varijacije. Buster ni mali in šablonski nepridiprav; nasprotno, dober, dovteten mladič, kolega smola je v tem, da mu čuti sluzijo nekam počasi. Počasno je njegovo shvačanje in njegovi logiki manjka prožnosti in običajnega tempa; a v zlic vsem tem slabostmi se zna vedno srečno izmazati iz zadreg.

V New Yorku so baš začeli predvajati nov Keatonov film, ki ga je režiral on sam. Dejanje filma, ki mu je naslov »Moja kraljica in jaz«, se dogaja pri bogatem živorejcu. Buster igra v njem cowbaya in goni čez ves New York čredo tisočglave govede. Ena od krav se mu je posebno priljubila; zvesta kakor pes, ga spremlja korak za korakom. Originalna, dasi navidez nepo-

rabna misel, ki jo Buster izrazi v vseh mogočih komplikacijah do najpodrobnejše nianse.

V idejnem pogledu je uvedel Buster Keaton v filmu par zanimivih novosti. Lahka bi ga imenovali filmskega Einsteina, ki je odkril novo razmerje med prostorom in časom. Ko hoče naznačiti, da se pelje iz enega mesta v drugo, stopi v avto, prime za volilo in v naslednjem hipu stopi zopet z voza ves zadovoljen; v teh treh sekundah, ki jih je potreboval za omenjeno kretanje, se je okolica izpremenila: izhodišče potovanja je izginilo s platna in na njegovem mestu se je pojavila druga slika, prikazujejoča hišo, ki je bila cilj njegove vožnje. Drugič se pelje v tovornem vlakcu; rezignirano sede Buster na kup paketov in privleče na dan hleb kruha in ogromno klobaso. Potovanje ima trajati tri dni. Vlak zažvižga in se premakne; v istem trenutku se jame zaloga v rokah popotnika, ki negibno sedi na svojem mestu, krčiti in kopneti, kakor se topi sneg pod solničnimi žarki. To naglo gibanje kruha in klobase nam neposredno pojasni, kako dolgo traja potovanje. Buster Keaton je uspel podati nam na nazoren in plastičen način filmsko relacijo med prostorom in časom; še več: dosegel je to na vrlo zabaven in duhovit način, ki spaja posamezne filmske slike v organično celoto in jih ne trga z dolgočasnimi vmesnimi naslovi in banalnimi besedilom.

Bustera Keatona je treba videti pri delu; taktakrat ga človek šele spozna do dna in vidi v njem tisto visoko inteligenco, ki jo platno le prerado — zlasti pri komikih — zakrije.

Filmske veličine

Filmske zvezde so brez preteklosti, prikazujejo se kakor meteori, izpodnebni. Rodi se, kadar se pojavi njih ime prvič na lepaku. Občinstvo, velikanstva množica iz vseh slojev, pa bi rado čulo kaj podrobnosti in življenja svojih ljubljencev... Charlie Chaplin je že kot otrok skrbel za svojo mater, bil potem brviški pomočnik v londonskem predmestju, zatem pa odpiral kočije pred opero Covent Garden v angleški prestolnici. Ko je kasneje prišel v cirкус, se je najprej udeleževal kot hlevar in se naposled povzpelo do stratišnega klovana.

Harold Lloyd, druga veličina v carstvu filmske komike, si je po osnovni šoli služil po nekaj penurij na dan kot telekač. Ze kot dete je nastopil pri gledališču ter ostal glumec, dokler ga ni Hal Roach našel za svojo filmsko dvojele.

Rudolf Valentino se je priselil iz Italije v Ameriko in se najpopred ustulil kot učitelj borjenja, pozneje pa se zadal za »plesnega profesorja« in nato za natakarja v Los Angelesu.

Njegov tekmeč, Ramón Navarro, iz Mehike, se je v Los Angelesu v začetku življenja kot vratar v kinu. Ko je izgrbil to službo in mu je že voda v grlo tekla, je obelil na vrata svoje sobe oglas »učitelj glasbe«, čeprav je bil popolnoma nemuzikalen. Sreča pa mu je bila mila: dobil je nekaj učencev. Slednji se je priklonil pantomimski četi, kjer so ga odkrili za film.

Tom Mix je bil pastir (cowboy) v divjem zapadu Amerike. Pozneje pa je kazal svojo spretnost v metanju lasca (zanke) v potujočem cirkušu, ki je prispel tudi v Los Angeles, in postal prvi filmski kauboj.

Jackie Coogan je dal povod mnogim bajkam. Odkril ga je baše Chaplin, katoga je detek v Los Angelesu poprosil milionske na česti in s svojim izrazitim obličjem vzbudil umetniškovo pozornost. A po drugem poročilu je bil Coogan gledališki detek, ki se je že v svojem četrtem letu izkazoval na odru tretjevrstnega pozorišča. Chaplin je nekoga dne slučajno posetil ta hram umetnosti, ter opazil darovitega mladiča, ki mu je potem s svojim filmom »The Kid« delil svetovni sloves.

Največ povesti kroži o znameniti S w a n s o n o v i. Gloria Swanson si je služila začetkom vsakdanji kruh kot prodajalka, preden je našla posla v ateljeju Essenay. Velika večina drugih filmskih veljav je dolgo časa delovala v neznanih vlogah po raznih kinematografskih družbah, dokler ni tudi njim napočil dan slave.

D. W. Griffith je hotel nekdaj proslulo Browningovo pesnitv »Pippa Passes« filmovati ter je iskal prikladne igralke. Sel je v čakalnico, kjer so sedele številne poudnice za brezposelne vloge, in pogled mu je obvisel na drobni, nežni deklici, ki je že tri tedne zaman hodila čakati. Bila je gospična Gladys Smithova, dandanes z imenom Mary Pickfordova.

Trpet, potrpeti, vztrajati je bilo treba, preden je sinil dan uspeha in sreče. Steer pa, ne velja li povsod isto geslo: Kdor čaka, prikaže!

W. E. Süskind:

Chaplinova smrt

Chaplin potuje čez polje, dan je vroč, da cesta žari. Strmo pripeka solnce, topoli se lomijo v kratkih sencih na ravni cesti, ki kipi nedogledno v daljo in po njej stopica majčkena, v svoji majhnosti velika točka, potujoči Chaplin.

V prahu potuje, utrujen, a še vedno poln tiste odvažnosti, ki mu je bistvo. In ko koraca med topoli, mu polzijo oči po njem navzdol, vedno bolj dol. Tja do hlač, ohlapnih hlač; mahadrave so in kolensaste njegove hlače in kdo ve, če je v njih še koža in meso in ne morda zgolj star papir v teh vrečah betenih. In njegovi čevlji! Njegovi razmajani čevlji, na vseh koncih razbokli, da ne ločijo levega od desnega, pri tem pa še vedno nagibajoči k nekdanji šiljasti eleganci — o, Chaplin jih spoštuje, jih čeni, in od časa do časa postoji in si odrgne zaprašene ljubljence ob mahadrave hlače, kakor dvigne pes nogo h obplotnemu početju. Seve, upel mu ni, osnažiti jih; sramežljivo se Chaplin nasmehe kakor plesalka in odcaplja nanj: saj videl ni nihče.

Hlače in čevlji, da, to je Chaplinova značka — kdo bi je ne poznal? Tudi sam jo pozna, ali njemu je tako malo smešna kakor drugim njegove rujave

oči. Njemu je ta ogledana obleka dom in kri in meso, in zdaj mu v vročini oteka kakor nabrekli prsti v poletju. Vedno bolj se zgrabijo hlačnice, vedno bolj zginja Chaplinov trup — mršavo telo, majhna glava, trupljan klobuček — v bohotnosti hlač, v razlezlih čevljih. In ko se požene v tek, ko hiti in caplja brez zavesti, tedaj veš, da drvi le zato, da se ne bi izgubil in izgubil v zgibih.

Glej, udal se je, sesedel se je utrujen ponižno na kup kamenja in oči so se mu sklopile napol. Pa njemu se ne posreči nobena stvar: skromni sedež iz kamenja se zamaje pod njim. Chaplin se zvrne, obleži ob poti in zaziha z očesom in nosom v razrušeni kup. V bolesti se hlačnici zganeta; in med njima se riše v očeh izreze iz mirne, prašne, v brezdaljo kipeče topolaste ceste.

Ko se vzravna, si pomane oči. Glej, vsa pokrajina je izpremenjena in ni je spoznati: divje, razorano skalovje, vrelci, drevesa kakor v sanjah. In pred njim stoji bradata pošast v razcapani obleki, strahotno se reži blede zobovje. Chaplin razume in si prizna brez odpora: to so Abruzzi, na slehernem drevesu kipi velikanski napis »Italia«. Ali ž njegovo laščino je slaba, in sploh je možak že zamahnil z batom, debelejšim od Chaplina samega.

Chaplinu je tesno, pa kaj je to njemu. Obrne se na levo, na desno, povsod ga obkrožajo divji capini, vihteč s krepelci, in čim blazneje se Chaplin obrača, tem besneje poskakuje krog podivjancev, celo drevesa udarjajo z vejami in v ozadiju se stresa v taktu skalnata plan. Pa spremeni Chaplin taktiko, se ojujati, postavi se v pozo, strese hrabro z glavo. Na misel mu pride stavek iz Bäderja: »Berača zavrne s kratkim energičnim niente.« Torej reče »niente« in ponovi še stokrat, v vseh mogočih naglasih, vprašujoče, ustrezljivo, prijazno, zapovedujoče. Roko si je uprl v bok, eno nogo postavil predse, drugo pa bedno upognil.

A ko preneha, meneč, da je potepuha odneslo čez devet dežel, glej, stopi še vedno pred njim, preteč z dvignjeno roko, še večji kakor poprej. In odpre usta, le enkrat po vsem Chaplinovem vročnem zaklinjanju. Odpre tenke ustnice in izpregovori eno samo besedo. »Death« pravi po angleško, a vsakdo ve, da je beseda o smrti: drevesa odmevajo od nje, v krivih črkah se vzpenja iz zemlje, švigne čez nebo, kdo ve kam — kamorkoli se ozre Chaplinov pogled, povsod je zapisana.

Stvar je torej resna: v poslednji sili zdrkne Chaplinov pogled na povaljane hlače in ponošene čevlje, kakor da je v njih najdražje, kar mora ostaviti s

smrtjo: gore, modrina neba, vrvenje mest, prah cest. Chaplinu je težko vse to izgubiti: srepo vpre oči v svoje bogastvo, si odrgne čevlje ob čevlje in se že skriva z roko na koleno, otipajoč in uravnavač z gibo na hlačah.

Medtem pa — ker je že treba umreti — se je capin bol in bolj pretvoril v smrt z mrtvaško glavo in koščeni iztegnjenim kazalcem. Rečeč posmeh mu je spajal obraz; saj plen mu ne more več uiti. Toda naenkrat ga Chaplin odrine z ne baš slabotno svojo pestjo in že leži v prahu na tleh. Chaplin pa ubere pot pod nogo, s kratkimi, umerjenimi koraki kakor ptiček. Ne da bi tekel: svojo pot gre, ker ima pač opravka drugod, in le zdaj pa zdaj se ozre preko ramen nazaj.

Smrt se pobere s tal in jo ubere za Chaplinom. On pa pospeši korak, in vihti svojo palčico. Drevesa švigajo mimo, hitro kakor na vlak, cesta beži pod njim — razdalja med beguncem in zasledovalcem se krči bolj in bolj. Razvije se preganjanje, ameriško zasledovanje, in Chaplinu se ponudijo v službo, kakor se spodobi, vsa sredstva tehnike, vesoljna civilizacija mu hiti po bratsko na pomoč, da ga ubrani pred smrtjo, vekovnim človeškim sovražnikom. Glej, avto: Chaplin plane na tank, spleza naprej k krmilu, stopi na plinski vzvod, da voz zaježi od napora. Toda

smrti, ki ji nihče ne sme uiti, se pokori narava: most se pogrezne, reka razpne, kamenje udarja Chaplinu pod roke, njegov klobuček mu odnese čez vodopad. Odneko pridriži brzovlak in Chaplin se oprime odbijača. Potolčen, ves v znoju se zgrudi v kupu na blazino, iztoči vodo iz sironih čevljev in si zaželi toplote cigaretnega dima. Gospod mu ponudi ognja; kje je že videl ta obraz, ta koščeni iztegnjeni kazalec? Chaplin plane, švigne čez hodnik, skozi kabine, zani docela neporabne, premeri jedilnico, z leve in desne mu udarja v nos mamljivi vonj s serviranjih miz, urno kot misel skoči skozi okno in prileti na letališče. Dvokrovnik že čaka, pripravljen za polet. Chaplin sedi v stekleni kabini, propelerji udarjajo v zrak, zemlja se zamaje, se nagne, letalo se vzpne, zleti. Zopet je zmagala tehnika; Chaplin si udobno prekriža noge in se ozre skozi okno, ogledujoč si z večjim potniškim očesom bežečo pokrajino. Hipoma pa mu obledi lice in oledeni v grozi. Nekdo stoji za njim, nenavadno dolg je njegov iztegnjeni kazalec, in prestavlja krmilo po volji. Ne meneč se za pilotov napor. Chaplin poskoči, vdari po steni, tiplje za zavoro — utrjana je. Zaman, vse zaman — vedno višje, v blazno višino se vzpenja letalo, prodira v oblake, propelerji sekajo besno v zrak — — blisk, strela

Dubrovnik, slovanske Alene, biser našega Jadrana

Pod vršcima Srgjem in Petko leži v južnem delu Dalmacije nedaleč od Trebinja na obali Jadranskog mora staro, slavno in zanimivo mesto Dubrovnik.

Dubrovnik so postavili begunci iz nekdanje korintske kolonije Epidaurus (današnji Cavtat), potem ko so jih potisnili iz njihove naselbine Avari, ki so pustošili po teh krajih in uničevali ljudem domove. Mesto je nastalo nekako v VII. veku in je imelo v poznejšem času nad 1000 let značaj samostojne aristokratske republike, kateri je napravila konec šele Napoleonova invazija sredi leta 1806., torej letos pred 120imi leti.

V zgodovini se omenja Dubrovnik prvič okoli leta 850., ko ga je divja nevihta silno poškodovala. V tisti dobi stari Dubrovnik še ni bil opasan s trdnjavskim obzidjem. Toda že dobro poldrugo desetletje pozneje najdemo mesto krepko zaščiteno pred navali sovražnikov. Arabske ladje ga zaman oblegajo. Dubrovnik je trden, upira se jim z uspehom in ostane samosvoj. To samostojnost so znali stari Dubrovničani dobro čuvati. Leta 1000., ko je benečanski dož Orseolo prevzel bizantinska mesta v severni Dalmaciji, z namenom, da jih obrani pred Hrvati, je imel Dubrovnik že zavidanja vred-

Pogled na Dubrovnik s cipresami

se po potrebi vojskovali s sovražniki. Najvišji predstavitelj državne oblasti je bil knez, kateremu so bili v pomoč dodeljeni velikaši in trije sveti: veliki svet, (consilium majus), ki je imel dolžnost ustvarjati zakone ter postavljati uradnike, senat (consilium rogatorum), ki je izdajal vse važnejše navedbe in mali svet (consilium minus) v katerem je sedel knez z 11imi senatorji.

Dubrovnik se je udeleževal številnih vojska; večkrat je bil v sovražnostih z gospodarji Trebinja, s Kotorani in z bosanskimi vojvodi. Ko so Turki leta 1466. zavzeli Hercegovino, so obstali pred utrjenimi zidovi Dubrovnika. Mestu je bila v tem času že zajamčena pogojna svoboda in zaščita s strani turškega sultana. Kmalu nato pa sta zadeli Dubrovnik dve porazni nalogi: l. 1520. je razrušil mesto močan potres, sedem let pozneje pa je pokončala veliko število ljudi strašna kuga.

Vse te udarce je Dubrovnik srečno prebolel. Mesto je postajalo čimdalje samostojnejše in benečanskega kneza je celo zamenjal domači knez. Vlastelini pa so skrbeli, da ne bo njegova moč

in Indije pa so se časi poslabšali in obenem s političnim in gospodarskim propadanjem Turčije v XVII. veku začela nazadovati tudi do te dobe cvetoča dubrovnika trgovina.

Spomladi l. 1667. je vnovič razrušil mesto katastrofalen potres, ki je tako zrahljal blagostanje Dubrovnika, da niso zmogli njegovi prebivalci več potrebne vsote denarja za turško Porto, radi česar je bila neodvisnost mesta v opasnosti. L. 1797. pa je bil konec benečanske republike. Njeno posest v okolici Dubrovnika je dobila Avstrija, in ko je taista Avstrija l. 1806. odstopila Dalmacijo in Boko Kotorsko Napoleonu, se je francoski zmagovalac spravil nad Dubrovnik, ga zavzel in ga za vedno oropal njegove samostojne pozicije. Kontribucije in revizije so bile ogromne in 31. januarja 1808. je odbila dubrovniški republiko zadnja ura. L. 1814. je bil priključen Dubrovnik Napoleonovi Iliriji.

Francoska okupacija je Dubrovnik popolnoma upropastila. Dočim so Francozi izpraznili državne in javne blagajne, so Črnogorci plenili po oko-

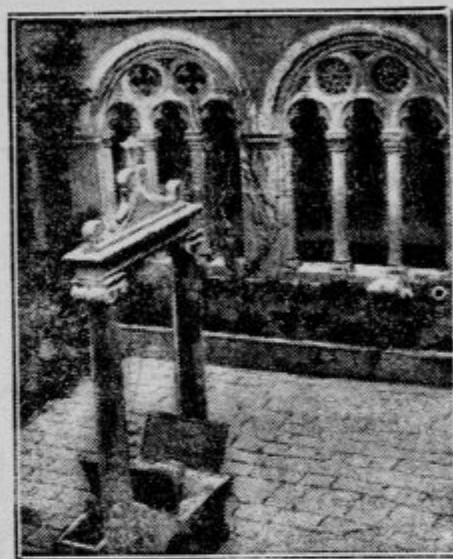
govina. L. 1901. je bilo mesto po železnici spojeno z Bosno.

Dubrovnik je imel v časih svoje samostojnosti tudi lasten denar iz srebra in bakra. Najprej je bila njegova finančna edinica sold, potem srebrni dinar, pozneje artiluk (tri Din) in še pozneje perper. V XVIII. stoletju so se pojavili škudi in poluškudi, dukati, tolarji in libertini.

Dasi malo mestece, je imel Dubrovnik poleg trgovine tudi izredno krepko razvito književnost. Doba dubrovniške književnosti se deli na tri dele: v začetku od Gundulića do XVIII. veka, od Gundulića do Gjurgjevića (do začetka XVIII. stol.) in od Gjurgjevića do konca republike.

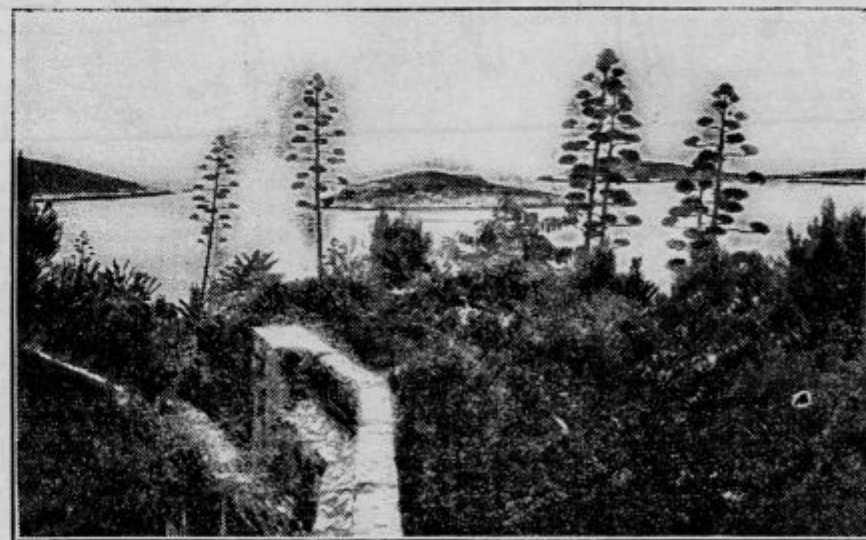
Najstarejše priče dubrovniške književnosti so cerkvene pesmi in molitve. V drugi polovici XV. veka so se pojavili prvi pesniki, ki so pisali v narodnem in latinskem jeziku (Gučetić, Držić, Menčetić). Njihova poezija je bila pretežno lirsko, petrarkistična, deloma tudi nabožna in satirična.

Močan veter je zavel v dubrovniško slovnost šele s pojavom pesnika Gjiva Gundulića (1589. do 1638.), ki je dal dubrovniški književnosti nov pogon, novo obliko, vsebino in tendenco. Uvedel je v dubrovniško literaturo osmerice in kitice po štiri stihe. V dramih je povdarjal mitološko in romantično

Vodnjak na dvorišču dominikanskega samostana

Dvor, prirejen danes za stanovanje kraljeve rodbine, je deloma restavriran, in silno zanimiv v arhitektonskem pogledu. Zanimive so ječe, ki se nahajajo v pritličju dvora, kjer so v davnih časih trpeli zločinci ter jih izročali poginu.

Motiv iz dubrovniške vegetacije: Agave

stran in njegov «Osman» velja še danes kot vzorec epskega pesništva. Z dramo «Dubravka», pastirsko igro, je zapel divno himno svobodi in slovnosti. Toda kakor trgovina, tako je začela tudi literatura v Dubrovniku polagoma pešati in zaostajati. Danes je v srbohrvatskem slovnosti znan potomec stare dubrovniške obitelji, pesnik in dramatik Ivo Vojnović.

Dokumenti slavne dubrovniške preteklosti so shranjeni v dubrovniškem arhivu, ki se nahaja v stranskem delu nekdanje ponosne Rektorske palače, današnjega Dvora. Ta arhiv je v celi Jugoslaviji največji in najvažnejši, je svetovno znan ter obsega nad 5000 fasciklov. Arhiv vodi danes prof. Antoni Vučetić.

Zanimivih zgradb je v Dubrovniku seveda zelo mnogo. Omeniti je treba nekdanjo penezarno (Sponzo), cerkev sv. Blaža, dubrovniškega patrona, katedralo Odrašenika (kjer leže ostanki matematika Rud. Boškovića) itd. Nihče naj ne pozabi tudi ogledati si starega obzidja, ki je čuvalo Dubrovnik z morja in s kopna. Obzidje je danes brez pomena, njegove utrdbe, stolpi in bastioni z debelimi zidovi pa so dobro ohranjeni. Na severu se dviga Minčetin stolp, na zapadu je utrdba Lovrijenac, na vzhodu Revelin, na jugu pa Molo. Med slednjima dvema leži nekdanja dubrovniška luka.

Se divnejši pa je Dubrovnik po svojih naravnih krasotah. Njegovo podnebje je milo, srednje vlažno in srednje toplo. Vegetacija je subtropska. V mestu in okolici uspevajo v velikem številu palme, ciprese, kakteje in pa ogromne agave, ki dajejo Dubrovniku značaj popolnoma južnega kraja.

Kopališč je v Dubrovniku in okolici več. Krasen razgled po morju se nudi očesu iz parka Gradac. Okolica mesta je skoz in skoz privlačna in mikavna. Najobčnejši in najkrajši izlet je na otok Lokrum, ki je gosto pogozdovan in zasajen s tropičnim rastlinstvom. Zanimivi so tudi Mlini, kopališče Srebrno, park starega vladstvena Gozdeja na Trstenu, kjer najdeš šest let stare platane, rožice in ogromne kakteje. Na Lapadu se nahaja park Maineri z interesantnimi skupinami palm, v Cavtatu pa je Meštrovičev mavzolej rodbine Racić, Bogišićev muzej in Bogišićeva knjižnica ter galerija slik iz zapuščine Vlahu Bukovca in njegove rodbine.

V Dubrovniku se danes shaja domači in mednarodni svet. Za komfortno bivanje skrbe dobro urejeni hoteli, med katerimi prednjačita Grand Hotel Imperial v Dubrovniku in Grand hotel Lapad v Gružu.

Skupina palm

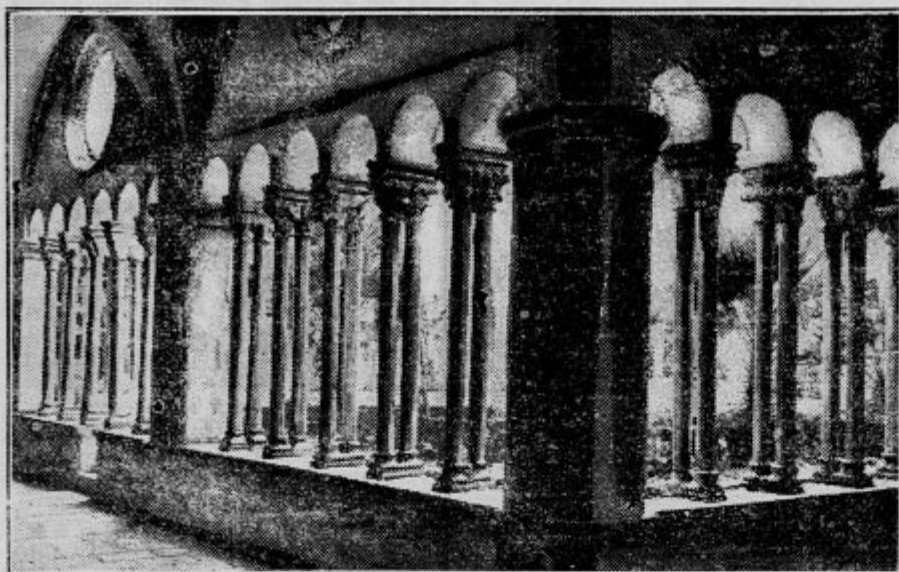

Kralj Peter Osvoboditelj

(Plastika Ivana Meštrovića pod Pilami.)

no samostojno pozicijo. Ker je ni hotel napraviti, je poslal benečanskemu brodomu naproti svojega najvišjega cerkvenega dostojanstvenika, tedanje ga škofa ter z njim vred najodličnejše predstavnike meščanstva. In Dubrovniku je bilo prizanešeno. Mesto je še nadalje ostalo pod bizantinsko upravo, v 11. stoletju pa je prišlo za kratek čas pod oblast Normanov v Južni Italiji. Ta odvisnost pa je trajala le malo časa. Kmalu nato je začel Dubrovnik cvetiti in je postal bogato trgovsko mesto. Njegovi morjeplovci so bili zelo znani in Dubrovničani so sklepali trgovinske pogodbe s sosednjimi mesti in deželami.

V letih 1205. do 1358. se je Dubrovnik zelo razvil. Posebno številna je bila njegova trgovinska mornarica, katere ladje so plule celo v Egipt in do Črnega morja. Dubrovniški trgovci so imeli odjemalce na celem balkanskem polotoku. To lepo blagostanje je prekinil v Dubrovniku velik požar l. 1295., ki je uničil celo predmestje in velik del mesta. V tej dobi je bil Dubrovnik pod benečanskim vplivom in je imel kneza, ki ga je delegirala benečanska vlada ter nadškofa, ki je bil takisto odvisen od Benetk. Drugače pa se je mesto upravljalo samo. Meščani so vodili po svobodni volji uradnike, postavljali so kneževnega namestnika, vodili in urejevali odnose s sosedstvom, ter

Dvorišče frančiškanskega samostana

prevelika in so ga volili v prvem času vsak mesec na novo. Ko je Srbija leta 1459. postala turški pašaluk, je tudi Dubrovnik občutil politične posledice tega ponižanja ter se je moral obvezati na stalno odplačevanje visoke vsote, nekake vrste patenta, ki je Dubrovničanom dovoljeval trgovanje po turških deželah.

Pod turško vrhovno vlado je živel Dubrovnik kakih tristo let. Ves ta čas je imel skoro izključno mir. V bojih med Turki in kristjani je umel ohraniti svojo nevtralnost in se je razvijal čimdalje lepše. Po odkritju Amerike

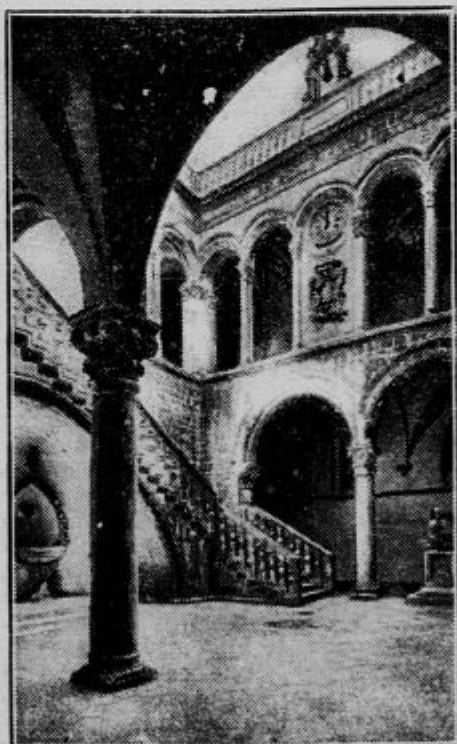
lici in ropali po hišah. Angleži pa so na tihem odpeljali dubrovniško brodovje. Te zevajoče rane je skušala nekoliko zaceliti Avstrija, ki je odpustila Dubrovniku za nekaj časa neposredne davke ter ni jemala Dubrovničanov v vojske do l. 1878.

Ilirski pokret l. 1835. je našel v Dubrovniku močan odziv. Dubrovnik je bil prvo mesto v Dalmaciji, kjer je leta 1867. narodna stranka dobila občino v svoje roke. Od tega časa se je začel Dubrovnik zopet polagoma dvigati, v njem se je zopet začelo buditi življenje, razvijati se pomorstvo in tr-

iz teme, opotekajoč se Chaplin zamaja, klecne, se zruši in obleži. Delavec pride brezbržno po poti, velikan, pograbi mrtvačka in si ga oprti malomarno čez pleča kakor obrabljen plašč.

A ker mora življenje za vsako ceno naprej in ker je zapisano, da je sleherni stvar na zemlji usojen konec, se vrši Chaplinov pogreb. Glej, so ga že pripeljali, konji so črno zakriti kakor ob španskem dvornem žalovanju, in Chaplina so položili v odprto krsto, tam leži zdaj v vsej svoji skromni dolžini, v ugajenih zgibanih hlačah in klobuček pokriva njegov obraz. Chaplinov klobuček. In vsakdo vidi, da je vse to zdaj mrtvo, obleka, čevlji, klobuček in vse. Za vozom koraka spremstvo, kakor se spodobi, oblastva, ogumbana policija, kvekerji, žene v klobučkih, otroci, številni otroci, novinarji s pripravljenimi svinčniki, nekrolog je že spisani.

Tako bi bilo vse v redu, vse razen Chaplina, ki mu to svečano ležanje ne prihaja od srca. In ko se zbliže sprevod v medlem koraku liki zaspala polurca, ko čeka novinarji in se oglasi Salvation Army s pipali, ko čaka deca na svoje veselje — tedaj, tedaj se domisli Chaplin svoje dolžnosti. Nevidno se zganje klobuček na njegovem obrazu in oko pogleda v svet mežikaje, pa se takoj zopet hinavsko zapre. Naenkrat švigne mrtva vreča kvišku, skoči s po-

Notranjost Dvora s stopnicami in uro

Kulturni pregled

Po Groharjevi razstavi

Prošlo nedeljo se je zaključila spominška kolektivna razstava, ki jo je v spomin petnajstletnice smrti slikarja Ivana Groharja v Japonskem paviljonu priredila Narodna galerija. Bila je to že deseta razstava te vrste, na njej so predstavljali umetnostne velevaže ustanove. Razstavljanih je bilo (glede kataloga) skupno 166 del, večinoma oljnih slik, nekaj akvarelov in risin, skic ter par grafičnih malekosti. Večina razstavljanih slik je v zasebni lasti, vendar ima Narodna galerija sama 51 del, Narodni muzej ljubljanski pa 3, vse večinoma prav dobro dela. Razstava je bila odprta od 20. junija do 18. t. m. Zbrana je bila celokupna življenjska žetev Groharjeva, razen posameznih oltarnih slik velikih obsegov, kot na pr. obe slike na Brezjah, v Ribnici in vrste portretov, ki so v rokah privatnikov. Vendar pa so bile na razstavi vsaj idejne skice in načrti, po katerih si je bilo možno ustvariti podobo o izvršenih kompozicijah. Vse material je bil zbran v treh sobah in razvrščen časovno, prav tako kakor tudi katalog, v kolikor je bilo mogoče ugotoviti starost posameznih slik. V glavnem je bila razvrstitev točna, vendar so se vtihovali posamezne napake pri določevanju nekaterih slik. Morda bi bil učinek polnočnejši, če bi se bilo pri aranžiranju gledalo samo na izrazno skupnost in enotnost, po ne glede na čas postanka. Sploh so se morali prireditelji predvsem odločiti za eno obeh možnih rešitev: ali razstaviti vse, kar je Grohar ustvaril ali pa samo tista dela, ki so pomembna zanj in sama po sebi umetnostno znamenita. Če bi se bili držali druge poti, bi se bilo število razstavljanih komadov morda zmanjšalo za dobro polovico, toda vtis umetniške osebnosti bi bil enotnejši in jačji. Zmagalo je prvo, zgodovinsko stališče, ki je znamenitemu proučevanju umetniškega dela in razvoja ugodnejše, povprečnemu obiskovalcu pa ne more nuditi prave, ostre podobe mojstrove.

Gotovo pa je, da je razstava, kakršna je bila, previkar podala jasen pregled Groharjeve umetnosti, ki smo jo doslej poznali samo fragmentarno, nikdar pa še ne v tako popolni zbirki. Vse, kar se je doslej vedelo in pisalo o tem slikarju, je bilo nepopolno in brezpravnega pregleda. Sele ta razstava nam je jasno odkrila vse razvojne stopnje njegove, od početnih še precej neokretnih šolskih študij do končne popolne osamosvojitve in spopolnitve. Pokazala nam je akademsko dela mladega Groharja, ki kaže že v svojih portretnih skicah presenetljivo rutino in tehniško spretnost, ki ne pozna tistega za začetnika tako značilnega obotavljanja in plahega tipanja. Semtertja že skozi izposojeno znanostjo zasliši levo šapo, ki izdaja bodočega mojstra.

Leta tekó in Grohar spoznava, da ga tuje znanje, ki si ga je pridobil s tolikim trudom in naporom, ne more docela zadovoljiti, da mu je treba nekaj več, nekaj novega, svojega. Začne se zavedati, da ima svetu povedati nekaj, kar se z naučenimi formulami izraziti ne da. In začne se iskanje tega novega izraznega načina. To je doba, kjer je Grohar najmanj samosvoji. Skoznj gre velik nabelezen razdor. Kar se je naučil, to zatajuje, novega izraza si še ni ustvaril. Pojavi se pri njem, tako sigurnem in samozavestnem učenec starih šol, nemir in dvom. Tuji vplivi se pojavljajo, se menjajo in izginjajo. Vsaših ga je obide slutnja bodočega polka in uravnovešenosti, toda še ni dovolj trpljenja in žrtve.

Življenje slovenskega umetnika mu tudi teh ne prihrani. Zapuščeni, dvom in obup nad svetom, nepriznanje in moreče skrb vsakdanjosti ga prisilijo, da se še bolj zagriže nase, da postane sam sebi cel svet. Tedaj so vsi tuji vplivi pozabljeni, tehnika mu ni več problem, zunanji uspeh ga takrat, kadar dela res z nabo, ne briga več. In v samotni svojega duha raste in se razvija. Slike mu postanejo očitna izpoved njegove trpinčene, izmučene, a vendar neupogljive, nepremagljive duše, ki se zdi, da je izgubila že vsak stik s telesom. A ko se je pripravil, da se povsode do zadnje stopnje, da zbere v celoto sedave svojih trudoplnih let, se ga usmilil Usoda, ki mu vse dni ni nikdar prizanašala. Groharjev krizev pot je bil ozarjen z lepoto, prežet z ljubeznijo in preobrazen v spoznanju.

Vsa žalostna pot njegovega romanja od zibel do groba se je v teh slikah razgrnila pred nami. Brez tradicije, brez dobrohotnega umevanja, brez sozvestovanja, v najmučnejših materijelnih razmerah (karžarjev sin, sam dainar in hlapec, ki v letih, ko drugi že zapuščajo akademijo, pride še v šolo), vedno se boreč za skorjo kruha, se bojuje, se dviga in prodre. Nepriznanje rojakov ga ne stare, njihova brezbrzičnost, oelo nepriznanost mu ne more odvzeti poleta. Tujina ga šele odkrije, prizna in pravilno oceni. Med svojci je dočkal slavo komaj po smrti...

K pravilnemu umevanju njegove umetnosti je ta razstava silno mnogo pripomogla. Z njo je bil šele podan temelj za natančno proučitev njegovega stališča in pomembnosti

sti v zgodovini slovenske umetnosti, in morda ni daleč čas, ko dobimo prvo monografijo o njem in njegovem delu. Vendar se nase običnost to pomembnosti ni popolnoma zavedalo. Ni razumelo tudi, da je nas vseh dolžnost, da se vsaj dandanes, petnajst let po njegovi smrti, zavemo veličine tega moža. Obisk razstave je bil prav slab. Saj jo je obiskalo komaj 1200 oseb, dočim je n. pr. zgodovinsko portretno razstavo obiskalo lani 3110, češko Mánesovo razstavo pa 2632 oseb. Kaj je bil poglobljen vzrok nezadostne posete, ne vem; poleg letne sezone vsekakor dejstvo, da nimamo v Ljubljani še dovolj velikega stalnega kadra publike, ki bi čutila resnično potrebo po resnih umetnostnih prireditvah, a brez čezra na vse druge neumestnostne motive.

Narodna galerija je poskrbel za pogosta vodstva po razstavi in izdala lep katalog z življenjepisnim uvodom, seznamom in popisi slik ter s 15 reprodukcijami Groharjevih del iz različnih dob, dalje tudi njegov portret in pesenke rojstne vasi Sorice.

Plakat za razstavo je izvršil akad. slikar M. Stern. Uporabil je Groharjev motiv »Selence«, vendar pa ni niti barvno, niti kompozicijsko dovršen, niti ni dosegel reprezentativnega značaja, ki bi ga taka spominška razstava morala imeti. Naslovno stran kataloga in pozivnice k otvoritvi je prav okusno izdelal akad. slikar B. Jakac.

Poleg spoznanja velikih, dozdaj le premalo poznanih umetnostnih kvalitet Groharjevih dela nam je policala obenem v spomin še nekaj drugega: da je dandanes pravzaprav še vse prav tako, kakor je bilo v polpreteklih časih. Da so življenjske razmere naših najboljših upodabljeni, umetnikov na las sline Groharjevih. Da naši resnični umetniki prav tako morajo delati silo svojemu pravemu pozvanju, da tajé svojega duha, da so primorani boriti se z isto nenaklonjeostjo in z istim nepriznanjem, kakor veliki pokolnik. Nakupovanje slik, ki je pri nas istovetno z mecenarstvom, ki pa v resnici ni drugega, nego ugodno nalaganje denarja, to je višek, do kamor se poelinič povzpno. Toda šele, kadar bo v vseh krogih in tudi v najširših plasteh prodrla zavest, da je upodabljaljoča umetnost sestavni in važen del narodnega udejstvovanja, šele takrat bo življenje našega umetnika drugačno. Vsaj moralna podpora celega naroda, vsaj ta zavest sočutenja in sodelovanja mora biti skromna nagrada možem, ki pomagajo s svojimi srčnimi sokovi iz brezoblične mase ustvarjati — narodo. Do spoznanja pa, da žive med nami možje, ki smo jim že davno dolžni tudi videnega, gmočnega priznanja (pa naj se imenuje to že »narodni dar« ali kakorkoli), je pa očitno še daleč. Narod, ki se te svoje dolžnosti, ki mora izvirati iz njegovega čuta hvalečnosti in spoštovanja do svojih najboljših, najpoštennejših, a najbednejših sinov, ne zaveda, ni vreden njihovih darov.

Groharjevi tovariši še žive, vsi več ali manj v razmerah, sličnih njegovim. Med njimi je tudi eden, ki je vse svoje življenjsko delo posvetil in vse svoje sile žrtvoval umetnosti svojega naroda. Doslej zgodovinska slovenska upodabljaljoča umetnost ne pozna sličnega primera. Koga mislim, ni težko uganiti. Ali tudi njega čaka slava in priznanje šele po smrti? Ali ni žrtve dovolj in preveč? Groharjeva razstava je glasen memento.

K. D.

Meštrovičev mavzolej v Cavtatu

Povestnica postanka te monumentalne zgradbe je žalostna, toda brez nje ne bi bilo mavzoleja.

Račič so bili štirje: oče, Ivo Račič, mati Mara, hči Marija in sin Edi. Bili so imoviti že po tem, kar so podedovali, a to, kar so podedovali, so še pomnožili z lastno pridnostjo in vtrajnostjo. Pa pride nenadoma smrt in ugrabi očeta, l. 1918. ga je v Zagrebu zadela kap. Hčerka in sin sta odpotovala v Rim, kjer je baš tisti čas razsajala epidemija gripa: usoda je hotela, da sta oba zbolela v tujini in v kratki dobi zaporedoma umrli. Mati je živela v Trstu, kjer ji je žalost tako ostrpila srce, da je čutila, kako se trže nit njene življenja pod strašnimi udarci. Napisala je oporoko ter volila del premoženja za postavitev rodbinske grobnice v Cavtatu.

Na podlagi testamentarnega določila je bila izvršitev dela poverjena kiparju Ivanu Meštroviču. Umetniku je bila s tem prvič v domovini dana prilika, da pokaže polno silo, genialno stvariteljsko izveščino, pa tudi materialno obvladovanje snovi. Lotil se je gradbe. Kamen je dohajal z otoka Brača in pri izvrševanju glavnih del je pomagal Meštrovičev naš rojak, kipar prof. Peruzzi iz Splita. Mavzolej je rasel, v čast rodbine Račičev, v diko Cavtatu in v slavo Meštroviču. Pozicija zgradbe je dominantna in umetniški, ki je postavil grobnico na mesto nekdanje kapele, je kronal Cavtat kakor ne bi mogel tega izvršiti nihče drugi.

Pismo iz Londona

V Londonu, 14. julija.

Odkar sem zadnjič pisal, sem bil spet v tolikih raznih umetnostnih galerijah in razstavah, tako da imam slik zaenkrat dosti. Reči pa moram, da so stari mojstri zares nad vse. Posebno kar je tipično angleških velikano stare šole, ki jih pri nas skoro ne poznamo, so me silno navdušili. Sijajni so Hogarthovi satirični slikarski cikli, ki čepav okrog dvesto let stari, učinkujejo čisto sveže in nekako sodobno. Take so zbirke »Ženitev po modici« v National Gallery, »Življenje razuzdane«, »Volltice« in druge, ki se nahajajo po raznih zasebnih galerijah. Izborna portretist nekam klasične smeri je bil Josiah Reynolds, ki je v veliko ljubeznijo in znanjem slikal portrete lepih dam. »Modrega deklica« Thomasa Gainsborougha pozna po reprodukcijah cel svet. Toda morda so njegove pokrajine, ki sem jih tu videl, še znamenitejše, vendar je bil eden prvih slikarjev v Evropi, ki je okrog l. 1800 začel naravo, luč in zrak res študirati in za se osvojevali starega, rjavega galerijskega tona, šele J. Constable. Nekaj sijajnih, solnčnih pejzažov Williama Turnerja sem tudi obdvojil v Narodni galeriji, kjer visi dolga vrsta njegovih del. V skupini tekočih »prerazdelitve« v ugalj prav originalnih in globokih umetnikov. Ugalj mi je neznani Dante Rossetti. Enega viskov novega angleškega pokrajinarstva pa nedvomno predstavlja John Mc. Whistler s svojimi čudovitimi beneškimi, londonskimi

Mavzolej ima v notranjosti obliko kapele s tremi oltarji. Srednji oltar krasi znana Meštrovičeva Mati božja, skulptura mnogo občudovane majke z detetom, ob vsaki strani oltarja pa so trije polji in svirajoči kerubimi in serafimi. Pod kipom matere je Jagnje, še nižje spodaj pa relief »Pietà«, polaganje Jezusa v grob. Ob obeh straneh oltarja so kamniti postavitki za sveče.

Na desni strani grobnice je skulptura sv. Roka s peom, ki liže odprto rano, a sv. Roku nasproti je oltar z Razpelom v kamnu, v nadnaravni velikosti, nekoliko drugače izvršeno kakor Meštrovičev Razpel v lesu.

Mavzolej končuje v kupoli, pod katero so v masivne stranske zidove položena trupla štirih pokolnikov. Nad počivališčem vsakega Račiča je relief umrlega, v višji legi pa angel, ki se dviga v nebo, noseč dušo na rokah. Vtis eteričnosti duše je s temi simboli popolnoma dosežen in baš v teh kipih je ideja mavzoleja najgloblje poudarjena.

Zvoklina kupole je posojana z angelskimi glavicami, s stiliziranimi združenimi golobi in s cvetovi. V vrhnji lini visi zvona, v kamenitih tleh pod kupolo pa so štiri stilizirane svetopisemske figure iz kombinirane raznobarvne marmornje: evangelist Marko v podobi leva, evangelist Matevž z glavjo angela, evangelist Luka v podobi vola ter evangelist Janez z glavjo orla. Desno od vhoda je v kamen vrezan napis: Na čast Gospoda (postavila) svojemu možu Ivo Račiču, dragi deci in sebi Mara Račič, MCMXXII.

Vrata mavzoleja so masivna, izborna patinirana in bogato okrašena. V glavnem polju kraljuje štirje svetniki, sv. brata Ciril in Metod, sv. Sava in blaženi škof Gregor Ninški. Ob strani je v paralelni liniji od zgoraj navzdol vpodobljen dvanaest apostolov in dvanaest mesecev v simbolih.

Pred vhomom v mavzolej sta dve karjatiidi s prekrizanimi rokami, pod njima je nizko stopnišče, na vrhu kupole počiva masivna figura nadangela Gabrijele iz bronza z razpetimi peroti. Fasada mavzoleja je okrašena s figurami jagnjet ter jo deli na dvoje glava ovna.

Mavzolej stoji na takem mestu, da je viden daleč na okoli z zemlje in morja, kar pa neprijetno dirne gledalca pri ogledovanju grobnice, je počrneli relief matere. Njegova počrnelost izpira pač od asfaltna žile, katere niso opazili, ko so lomili kamen. Madaž se je pokazal šele potem, ko je imel kamen končnoveljno obliko in je bil že viden.

Na cavtatskem pokopališču, par korakov od mavzoleja rodbine Račič, je pokopan tudi slikar Vlaho Bukovac, čigar cavtatski atelje (ki je vsakomur dostopen), hrani Bukovčeve poslednje slike in stvari iz rodbinske zapuščine. Med njimi je slovita »Masterada«, dalje umetnikova leva roka s knjigo (s sprejeto knjižnico Vlaho Bukovca na pariško slikarsko Akademijo), kopija Murillove Madone, cela vrsta del iz prve Bukovčeve dobe in mnogo rodbinskih portretov. Bukovac počiva v rodbinski grobnici tik učenjaka Bogišča, in ena njegova freska se nahaja tudi v cavtatski cerkvi poleg pristanišča. V Cavtatu lahko vidiš še Bogiščeve knjižnico in slednjici — če ti je sreča naložena — tudi pevca Tina Pattiero, člana draždanske opere, ki se vsaj v poletnem času spominja rojstnega kraja s tem, da prihaja domov na počitnice.

Miran Jarc:

Romanopisec Blasco Ibanez

V času, ko se »veliki« španski junak, dik-tator Primo de Rivera, tako vzgledno proslavlja z doslednim preganjanjem velikih mož, kakor da mu je v mozeg in kri prešla stara Platonova rečenica, da so pesniki državni nevarni, v času, ko je Primo de Rivera stopil ponosito v Pariz, kjer ga je ljudstvo sprejelo z žvižgi in poraznimi kliči, živi v istem Parizu kot pregnanec sloviti španski romanopisec Blasco Ibanez, čigar premoženje je španska vlada sekvestrirala, zanj pa pripravila v domovini ječo, kot se spodobi vsakemu pesniku v današnji državi, kakor si jo predstavljajo razni Primo de Riveri. Blasca Ibaneza so kmalu po njegovem prebegu obiskali množičevinski prijatelji, časnikarji in založniki, med njimi tudi znani francoski publicist Lefèvre, ki je zabeležil svoj razgovor s proslulim romanopisecem. Ibanez mu je pravil: »... težko je dandanes svobodnemu duhu. Toda vsak pravi človek mora biti silno širokega duha, a sam v svetu svojih misli mora biti povišen... Zanimam se posebno za zgodovinske napisje, sicer sem pa predvsem vnet za dejanstvenost in knjige so mi le za oddih. O svojih delih vam ne bi mogel dosti govoriti, ker jih sproti pozabljam, rajši vam bom pripovedoval o svojem življenju, ki je bolj zabavno in pestro: Rodil sem se v Valenciji l. 1867, kot otrok srednjeimovnih meščanov. V šoli sem kazal malo darovitosti. Ko sem si hotel izbrati poklic mornarja, sem spoznal, da nisem nikak računar, zato pa sem moral misliti na kak drug stan. Postal bi odvetnik, ker je v Španiji običajno, da si zbereš baš ta poklic, če hočeš živeti štirinadajset ur na dan brez dela. Šestnajstleten sem se odpravil v Madrid, v kovčku s seboj pa sem imel rokopis obsežnega zgodovinskega romana. S tem roko-

pisom sem prišel v glavno mesto in sem postal — pisatelj. Založniki sem zelo razveselil in kmalu mu je sprejel za tajnika sloviti španski romanopisec D. Manuel Fernandez y Gonzales.

V letu 1882. sem bil že polnokrven republikanec. Zapleten v neko zaroto sem moral pribežati v Pariz, kjer sem ostal pol-druugo leto. Ko sem se vrnil v domovino, sem ustanovil radikalni dnevnik El Pueblo, ki sem ga urejeval dvanajset let. Ob neki vstaji sem spoznal, da me rojaki nič ne preveče ne pogrešajo in sem jo mahnil v Italijo, ki mi je zelo povečala obzorje, narekovala mi je delo: »V deželi umetnosti.« Po povratku domov sem bil izvoljen za poslanca, ki sem zastopal Valencijo v španskem parlamentu. Leta 1899. pa sem prišel do izvrstne misli, da je boljše, če odložim poslansko čast, kajti — sem si mislil — gotovo je 20.000 Špancev, ki so zmogni za izvrševanje poslanskih dolžnosti, dočim jih je gotovo manj, ki bi znali pisati vsaj kolikor toliko dobre romane, poleg tega pa sploh nočem biti »uradno« priznan zastopnik katke kor-poracije, ali kake politične stranke, ker so vse takozv. struje, šole in stranke le zato-šišča črednikov, ki nimajo nobenih svojstvenih zmognosti. Balje je biti mišla glava kot pa levji rept... Da, pisatelj sem! Poznam dve vrsti pisateljev: eni pišejo zato, ker so tudi drugi pred njimi pisali. Drugi pišejo zato, ker ne morejo drugače, ker je to izraz njihovega življenja. Jaz grem med druge, ker sem rojen romanopisec, ki bi hotel neprestano pripovedovati lepe zgodbe, ki pojo v meni, in če bi ne imel nobenega poslušalca, bi jih pripovedoval potokom, rastlinam, pticem, drevesom... Moj vzornik, moj veliki kazipot je Cervantes. Da, Cervantes, ki je bil vojak, mornar, suženj, davkar, kaj vem, kaj še... pa so ga za njegovih let omalovaževali kot srednjeveškega pisatelja, dočim so slavili akademične in oficijelne pevce-laznike. Drugi so ustvarjali lepo zveneče fraze, on je oživil varjal tipe človeštva. Vse, kar ni nastalo iz življenja za življenje, je blede literatura. Kajti baš umetnost je tista rešilna možnost, ki utegne polagoma preroditi človeštvo. Verujem, da bo prišla doba, ko človek ne bo več človeku volk, ampak prad. Mi smo šele na pragu predzgodovinske dobe v razvoju človeštva...

Moje uspešno leposlovno udejstvovanje mi je zgradilo ličen dom na obrežju Malvarossa, o katerem so moji nasprotniki trdili, da je to, da je potrato razkošno opremljen. V tem času sem se zelo zavzel za vzajemnost med južno Ameriko in svojim narodom, ki je vendar pramati ondoinih novih držav. V Patagoniji sem se naselil in osnoval celo kolonijo, nazvano Cervantes. Malo pozneje sem razširil še drugo kolonijo (Nueva Valencia), obsežno 5000 hektarjev. V juliju l. 1914 pa sem se povrnil v Pariz. Francija mi je draga zato, ker je domovina revolucije, onega prevrata, ki je ustvaril novo Evropo. A spet bi bil potreben tak prevrat, ki bi razvezal ujetnike XX. stoletja, ki bi stili strašnega zmaja — sodobno laž državnikov in krmarjev narodov...

Da, moje veliko delo je boj proti Alfonsu z XIII. Svoje borbeno pismo »Razkrinkanje Alfonza XIII.« sem natiskal v dveh milijonih izvodih in jih utihotal v Španijo. Med mano in kraljem Alfonzom je bil na življenje in smrt. Povrnem se v Španijo preko razpadajočega trupla monarhije. Če pa bo zmagal kralj, se ne povrnem nikoli več. Toda visoko je moje upanje, in tudi moji prijatelji še niso izrekli poslednje besede. Vse sem žrtvoval, toda ni mi žal. Moj krik je prebuditel vseh celemu narodu. To je moja obtožnica!

Imenujejo me španskega Zolaja. Morda upravičeno. Zolaja sem osebno poznal in mi je bil zelo ljub. Sploh je name močno uplivala struja naturalistov. Pa naj nosim to značko na hrstu, saj zgodovinarji ne morejo živeti, ne da bi vsakemu prijatelju pripeli na hrbet kakršnokoli, četudi neresnično izvesno deščico. Morda je bil temu vzrok moj prvi roman »Dežele prokletstva«, sicer pa kaj mi mar: prevajajo me v vse jezike in množice prihajajo k meni kot svoj čas v Buenos Airesu...

Pa, kaj bi govoril samo o sebi. Naj vam rajši omenim pokrovitelja španskih roman-cierjev starega mojstra Palacio Valdes-a, ali pa Pio Baroja, V. Inclana, ali pa F. Flovez-a, Zamacois-a, Insua, Hoyosa...

Kip Ivana Meštroviča. Ameriška umetnica Miss Malvina Hoffmann je izdelala kip v bronzi, ki predstavlja našega umetnika Ivana Meštroviča. Kip je kupil nedavno tega Brooklynski muzej za svojo trajno kolekcijo. Isti muzej je kupil tudi Meštrovičev kip »Andrejo Gabriel«. Miss Malvina Hoffmann se je delj časa zanimala za našo umetnost in je l. 1919. obiskala mnogo naših mest kot zastopnica družbe »American Relief Administration«, da prouči naše kulturne prilike.

Akademski zbor »Balkan« v Nišu. Moški zbor akademskega pevskega društva »Balkan« iz Zagreba je priredil pred kratkim dobro uspel koncert v Nišu v dvorani Učiteljskega doma. Na sporedu so bili zastopniki skladatelji Bojič, Binčič, Gotovac, Konjevič, Krstić, Mokranjac in drugi. Iz Niša je »Balkan« odpotoval v Knjaževac.

čajanki. Za danes popoldne me je povabila, da se peljeva v Hyde-park gledat enega naj-modernejših angleških spomenikov, ki je izval mnogo debat v javnosti. Izvršil ga je ekstremni kipar Epstein, ki je za tukajšno katoliško katedralo izdelal križev pot v marmoru. Malo me je spominjal na plastike bratov Kraljev.

Lady Dunedin mi bo tudi pripomogla, da razstavim te dni serijo svojih akvarelov, ki sem jih prinesel s seboj. Predstavljajo motive z Gorenjskega, iz Dalmacije in Bosne, ki sem jih že v Ljubljani razstavil. Tukajšnji umetniki so mi že parkrat rekli, da smo mi Slovenci, kot južnejši narod, bolj topli in močnej, tudi precej ekotični in bolj artistični — da nam ni glavno samó predmet.

Uredil sem tudi vse potrebno za slovensko kolektivno razstavo, ki naj bi se priredila tu v Londonu. Naš poslanik g. minister Gjurič mi je ponovno obljubil svojo pomoč pri prireditvi razstave. Pokazal sem mu svoje stvari, kar imam pač s seboj, in to niso ravno najboljše, pa se je o njih zelo ljubavno izrazil. Poudarjal je, da se tu, v tem čisto drugem miljeju, šele prav izrazito vidi naš južnjaški, gorki in čustveni karakter, barvito in neka monumentalnost. Dejal mi je, da se bo vršila razstava s sodelovanjem londonskih univerzitetnih krogov. Zanimanje za nas Slovence je tu veliko, tudi za našo upodabljaljočo umetnost, ki je Angležem prav malo znana. Saj so naši »Savanci« na svojevaki znani razstavi tu veljali za — Avstrijce. Bolje poznajo ostalo jugoslovansko umetnost, posebno Meštroviča, ki je že večkrat tu raz-

Radio

Izveček iz večernih programov

DUNAJ (531 m. 7 KW), BERLIN (504 m. 10 KW), BERN (435 m. 6 KW), LEIPZIG (452 m. 10 KW), FRANKFURT (470 m. 10 KW), RIM (425 m. 12 KW).

Nedelja, 25. VII.

DUNAJ 19.30: »Der fidele Bauer«. Opereta v dveh dejanjih s predigro.
BERLIN 20.30: Plesi. — Liszt, Ritter Weingartner, Brahms, R. Strauss, Klenau, Hindemith, Dvořak.
22.30: Plesna godba.
BERN 20: Pesmi in orkester.
LEIPZIG 19.45: Ples v klasični godbi.
FRANKFURT 20.30: »Geschäft ist Geschäft«. Komedija.
22.30: Plesna godba iz Berlina.
RIM 21.25: Odlomki iz Verdijeve opere »Trubadur«.

Ponedeljek, 26. VII.

DUNAJ 20: Rahmaninov večer.
BERLIN 20.30: Bernard Shaw. Proslava njegove 75letnice.
21.30: Sonata za vijolino in klavir.
BERN 20: Humoriščno potovanje po Švici. Vmes igra orkester.
LEIPZIG 19.45: »Cuj kitaro!« (Petje s spremljanjem kitare; recitacije).
21.15: Koncert dresdenskega orkestra kitara.
FRANKFURT 19.30: Bernard Shaw. Proslava njegove 70letnice.
20: »Adrienna«. Opereta v treh dejanjih.
RIM 21.25: Vokalni in instrumentalni koncert. Vmes dve enodejanski komediji.

Torek, 27. VII.

DUNAJ 20.30: Schubert: »Zimsko potovanje«. (Zbirka pesmi).
BERLIN 20.30: Johann Sebastian Bach. Proslava obletnice njegove smrti. (Orkester, orgle in petje).
BERN 20.30: Uganiti treba komponiste skladb, ki se izvajajo. (Iz Zürich).
22: Orkestralni koncert.
LEIPZIG 19.45: Zabaven večer. (Orkester in recitacije).
21: Plesna godba.
FRANKFURT 20: Pevski koncert.
RIM 21.25: Vokalni in instrumentalni koncert; Skandali na toskanskem dvoru. (Zgodovinske zanimivosti).

Sreda, 28. VII.

DUNAJ 20: A. Sortizing: »Der Waffenschmied«. Komična opera v treh dejanjih. Nato lahka večerna glasba. (Iz Burggartena).
BERLIN 20.30: Bachova proslava.
BERN 20: Sežiganje čarovnic v Švici. (Predavanje).
20.30: Orkestralni koncert.
21: Komorna glasba.
LEIPZIG 19.45: Sinfonični koncert.
FRANKFURT 20.15: Koncert kvart. Prisca.
21.15: Ruske pesmi.
RIM 21.25: Odlomki iz Bellinijeve operete »La Selvaigla«.

Četrtek, 29. VII.

BERLIN 20.30: Združeni zbori mandolin izvajajo: »Sempre vivo«, »Sinfonija«, »Domati glasi«, »Santa Lucia«.
22.30: Plesna godba.
BERN 20: Orkestralni koncert klasične godbe ter angleške in francoske pesmi.
LEIPZIG 19.45: Schumannov večer.
21: Nove zanimive zgodbe iz Dunaja.
FRANKFURT 20.15: Orkestralni koncert iz Wormsa.
22.30: Plesna godba iz Berlina.
RIM 21.25: Vokalni in instrumentalni koncert.
DUNAJ 20: Beethoven: Sinfonija št. 6. (Pastorale). — Pesmi. Wagner: Uvertura iz opere: »Pevci mojstri nürnbergski«. (Iz Burggartena).

Petek, 30. VII.

BERLIN 20.30: Franc Liszt. Proslava 40. letnice njegove smrti.
DUNAJ 20: Dunajski večer. (Orkester in solisti).
BERN 20.30: Orkestralni koncert; vmes recitacije.
LEIPZIG 19.45: Iz Lisztove lirike in skladb za klavir.
21: Poljuden orkestralni koncert.
FRANKFURT 19.45: »Zločinec in družba«. (Predavanje).
20.15: Program iz Kassela.

Sobota, 31. VII.

DUNAJ 19.30: »Plesalka Katja«. Opereta v treh dejanjih. Nato lahka večerna glasba.
BERLIN 21: Večer humorja.
22.30: Plesna godba.
BERN 20: »Jodlerski« dvojni kvartet »Echow«.
20.30: Orkestralni koncert; nato zopet »Jodlerji«.
LEIPZIG 22: Orkestralni koncert, vmes petje in recitacije.
FRANKFURT 18.30: Wagner: »Der Bärenhäuter«. Muzikalna drama v treh dejanjih.
RIM 21.25: Vokalni in instrumentalni koncert.

stavljal, prav tako tudi posamezne druge Hrvate in Srbe. — G. poslanik mi je zagotovil svojo naklonjenost naši umetnostni prireditvi, tako da je upanje, da bo razstava doseglja zaželjeni uspeh. Zelo ljubeznivo in dosevolje se je zavzel za ta načrt tudi g. poslan. tajnik dr. Subotić, ki bo pomagal pri pripravi in ureditvi. O tem sem na našem poslaništvu govoril tudi z znanim publicistom in velikim prijateljem vseh Slovanov, g. Seatonom Watsonom (Scotus Viator) in našim odličnim zagovornikom izza časa koroškega prebiscita, g. Jopsonom, ki govori prav izvrstno slovenski, tako, da se nisem mogel dovolj načuditi. — Protektorat nad razstavo je prevzela lady Dunedin prav rada. Njej, kakor tudi g. ministru, sem poklonil dva akvarela, eno »Brezec« in »Sarajevsko džamijo«, ki visita zdaj v sprejemni dvorani, kjer se nahaja njena grafična zbirka. Za sprejemne prostore poslaništva sem pa določil »Motiv iz Dubrovnička« in »Pogled iz Mojstranec«. Na obeh krajih se zbira najodličnejša družba — zato je to z ozirom na nas maloštevilne in nepoznane Slovence, čisto prav.

Naša splošna razstava naj bi se vršila po zimi, decembra ali januarja. Zainteresiral sem zanj že razne klube in posamezne ljubitelje osebnosti, ki kažejo kaj zmlisa za umetnost. Povedati pa moram pri tej priliki, da sem spoznal Angleže s čisto drugačnimi nasti, nego jih navadno gledamo mi, skoz napadna nemška očala. So to simpatični, uljudni in takti ljudje, čisto drugi, niti ne podobni tistim puhlim karikaturam, ki jih

Tudi za vremenske neizgode se plača taksa!

Finančnemu ministru in Narodni skupščini v razmišljanje.

Zemljiški pridelki, trud in delo enega cellega leta so vedno ogroženi vsled raznih vremenskih neizgode (poplave, toče, suše in dr.). Da se je mogel vsaj deloma omiliti težak položaj kmetovalca, se je do leta 1916. v slučaju vremenskih neizgode odpisala zemljarina z dokladami vred. Neizgode je bilo treba z nekolikovan vlogo prijaviti pristojnemu davčnemu oblastu. V izrednih primerih je došla oskudovancem tudi državna podpora.

Z naredbom z dne 16. marca 1917, drž. zak. št. 124, se je določilo postopanje mnogo predurjenih ter odpis zemljarine z raznimi pogoji zaključevala. Izvršila naredba bivšega finančnega ministrstva je datirana z dnem 25. decembra 1917 in razglašena v drž. zak. št. 516.

Ni verjetno, da bi se bil bivši minister z naredbom, za katero je imel časa 9 mesecev, ukvarjal resno in po nepotrebnem strokovnjakemu znanju na bojiščih dan. Pa bilol? Z naredbom je bilo določeno, da mora oskudovancem naznaniti škodo v 8 dneh po neizgodi, sicer se odreče davčni popust (§ 6.). Pred zaključkom leta, najkasneje pa do 31. decembra, pa mora oskudovancem se posebej zaprositi za odpis davka (§ 7.). Ako torej ne predloži dveh vlog, je odpis na zemljarini nemogoč. Tudi sicer je v § 1. zaključevalan odpis zemljarine zaradi poškodb, ako elementarne katastrofe uničijo zemeljske pridelke tako, da to izdatno sega čez okvir navedenih vremenskih škod, ki se po izkušnji ponavljajo z nekorektnostjo, četudi ne vsako leto, in ako se polake, da je škoda bistveno oskudovanje prirodne donosa dotičnih gospodarstev. V § 2. pa: «Taki vremenski dogodki morejo povzročiti, da se dovolj davčni popust le tedaj, ako nastopijo tako, kakor jih po strokovnjakem mnenju povprečno ni pričakovati v desetletni dobi.»

Končno določa § 14., da se predpis na dokladah vsled odpisa državne zemljarine ne spremeni. S § 20. seje uvedel poseben pribitek z 2 % čistega katastralnega donosa, ki bi naj bil pokrtil odpis na zemljarini. To je neke vrste zavarovalnina na vzajemni podlagi.

Po prevratu se je opustilo nadaljno pobiranje navedenega pribitka. Nastale pa so nepravilne radi ukinutve takšnih olajšav.

Oskudovancem mora kolikovati naznanilo o elementarni neizgodi s 5 Din ter priložiti kolek za 20 Din za odločbo. Ako se v letu pripeti več vrst elementarnih neizgode, je potrebnih več naznanil, torej izdatke tolikokrat po 25 Din, kolikor je bilo elementarnih neizgode. Vrh tega mora naznaniti pred zaključkom leta uspeh celoletnega gospodarstva ter preračunati izpad na donosu ter vlogo seveda tudi kolikovati.

Bujtar, ki ob ugodnih prilikah komaj sam sebe preživlja, nima toliko predpisa za zemljarino, kolikor se zahteva od njega takš, da doseže malenkosten odpis. Primer: Mali kmet ima posestvo po posostni poli 1.71 ha njive s 9002 K, 0.43 ha travnikov s 10.76 K, 0.93 ha vinograde s 21.36 K, 0.58 ha pašnika s 3.44 K ter 0.53 ha host s 3.08 K, skupno 4.50 ha s = 69.16 k katastrskim čistim donosom. Na to odpade predpisa na zemljiškem davku z državnimi pribitki in okrajnini in obdajskimi dokladami vred 284.20 Din. Državna zemljarina z edinstvenim in 500 % izrednim pribitkom vred znaša 207.48 Din.

Imenovani je spomladni imel poškodb v vinogradu vsled pozebe (smode), junija mu je bilo seno poplavljen; julija mu je toča oklestila pšenico in rž ter koruzo. Jetmen je bil že spravljen, koruza pa se je pozneje popravila. Avgusta je razsajalo v dotičnem kraju hučno neurje s točo in poplavo. Prizadeta je bila koruza, oves, krompir ter otava in deloma vinograd. V jeseni je vsled dolgotrajnega deževja se pričakovani donos vinograde skoraj popolnoma uničila peronospora in gozdna plesnoba.

Koncem leta se je izkazalo, da je prizadeti kmetič dobil v tekočem letu na pričakovane donosu svojega posestva vsled raznih elementarnih poškodb le 40 %, 60 % pa mu je neurje pokončalo. Škoda se je petkrat naznanila ter posledek neizgode z obračunom dokazal. Poleg raznih potov je imel na takšah 130 Din poravnati, odpis davka pa znaša 60 % od 207.48 Din to je 124.49 Din.

V okraju pa večkrat razsaja toča, mnogokrat so tudi hudi nalivi, peronospora je v zadnjem desetletju tudi že parkrat poškodovala vinske pridelke.

Pri izbiri zakonitih določb imenovani sploh ne more pričakovati odpisa na zemljarini.

Gospodje poslanci si naj iz predstojajočega napravijo sliko o bednem položaju današnjega kmeta s posebnim ozirom na letošnje poplave. Uzakoni se naj takoj z veljavnostjo od novega leta 1926 takšno olajšava za naznanilo o elementarnih neizgodeh ter odpis davka v smislu zakona z dne 12. julija 1898, drž. zak. št. 118 z dopolnitvami in brez omejitve po kategorizaciji raznih neizgode. Poškodbe po § 2. točka 2. naj se smatrajo isto vrstnim z onimi v § 2. točki 1. mateti.

Uvidevamo, da davčna oblast mora po-

stopati po zakonitih določbah. Kruta je naredba ter pravilnik iz leta 1917., jako obuten pa je vrhu tega še takni zakon.

Poslovni davek tudi na vzgojne institucije

Vidovičev klub v Ljubljani nas naproša za objavo sledečega dopisa:

Vidovičeva dopisna šola v Sarajevu, ki je zgolj vzgojna institucija brez vsakih dobičkanosnih namenov, je dobila te dni od davčne oblasti odlok, s katerim se ji je predpisalo 47.000 dinarjev ppslovnega davka s pripombo, da sledi v enem mesecu rubež, ako se znesek ne poravnava.

Predpis tega poslovnega davka na vzgojno institucijo pomenja kulturen škandal, katerega mora ožigosati vsa poštna in kulturna javnost. Tudi grozi ta davek uničiti to prepotrebno šolo, ki nudi odraslim višjo vzgojo in širi med ljudstvom moralno - etični pokret.

Z ozirom na predpis poslovnega davka na to institucijo je Vidovičev klub v Ljubljani imel v četrtke protestno zborovanje v Narodnem domu. Na zborovanju je klubov tajnik g. Kravos opisal delo Vidovičeve dopisne šole v Sarajevu in ožigosal napad na to šolo s tem, da se je šoli pred-

pisal poslovni davek kot kakšni gostilni ali žganjetoču. Po njegovem poročilu so zborovalci soglasno sprejeli naslednjo resolucijo:

«Člani Vidovičevega kluba v Ljubljani, zbrani na protestnem zborovanju v četrtke dne 22. julija 1926 v Narodnem domu v Ljubljani, so z ogorčenjem vzeli na znanje, da se je Vidovičevi dopisni šoli v Sarajevu kot strogo vzgojni instituciji predpisal poslovni davek v iznosu 47.000 dinarjev, kar pomenja strahovit udarec za ta prekoristni vzgojni pokret. — Z ozirom na delstvo, da Vidovičeva dopisna šola v Sarajevu ni ustanovljena iz spekulativnih namenov, temveč je zgolj ljudskovzgojna institucija, morajo zborovalci najodločneje protestirati proti predpisu davka in pozivljajo merodajne činitele, predvsem ministrstvo financ in prosvete, da podvzamejo potrebne korake, da se ta predpisani davek ukine, odnosno odpiše. Predpis davka vzgojni instituciji pomenja v današnjem času tudi kulturno sramoto, ker se na tak način uničuje prepotrebno prosvetno delo.»

Resolucijo je klub odposlal ministrstvu financ in prosvete, klub pa je podvel tudi druge korake v obrambo te prepotrebne šole, ki pomenja novo dobo in novo življenje našega naroda.

Sport

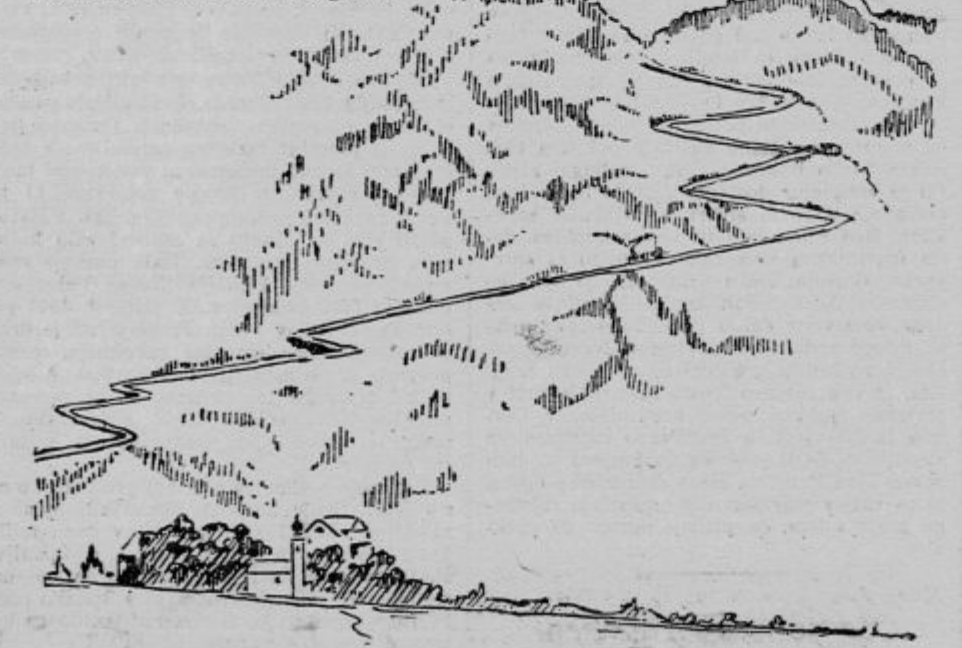
Ljubelj

V jasnih dnevih zadnjega tedna se je razvil na Ljubelju živ promet trenirajočih vozil. Avtoklub je preskrbel vozačem prost dovoz do vrha Ljubeljskega sedla, le pri povratku se morajo javiti carini. Cariniki so prijazni in grede vsakemu vozaču na ro-

in ker menda niso dosti pazili, se je del cestnega banketa odtrgal, baš pod vrhom na nemški strani grozi ob zapadni strani skrajno izpodmiti cesti isto usoda.

Med konkurenco je dovoljena vožnja s poljubno hitrostjo, za motorje je predpi-

LJUBELJSKA CESTA.

ko v kolikor je morejo. Znana jim je že skoraj vsaka tipa in važno ocenjujejo vozače in vozila. Tuji, ki se pričenujejo po lagoma udeleževati treninga, se pa ne morejo zadosti načuditi divotam terena. Vedno znova ogledujejo nebotično kipeče stene Begunjske in Babe, vedno znova ne morejo verjeti, da je Ljubelj tam gori, kjer ga jim kažemo; ko pa smo prispeli na vrh pa gledajo vsi začuden krassen razgled v Trškiško dolino.

Cesta je že lepo izvožena, obeta biti pa še lepša, ko bo popravljena, pometena in nasuta pod strokovnim vodstvom funkcijonarjev avtokluba samega; na nemški strani jo je pa dež zadnjih mesecev nemilo izpral.

Službene objave LLAP.

Glasom sklepa JLAS-a se morajo vsi pri podsevnih prvenstvih medklubskih tekmovanj med prvimi in drugim najmočnejšim klubom v vsakem mestu. Za mesto Ljubljano bo to razvidno šele pri podsevnstvu. V Mariboru pa se bo vsililo to tekmovalstvo med ISSK Maribor in SD Rapid, ker sta samo ta dva kluba v Mariboru člana LLAP-a. SK Celje naj po možnosti priredi medklubski turnir s SK Ptuj, SK Trzin pa z ZSK Hermes in SK Jadran. Kot datum teh tekmovanj določa LLAP 11. in 12. septembra. V svrhu propagande lahko atletskega sporta naj bo vstopnina k tem tekmovanjem čim nižja. Program je glasom saveznega sklepa isti kakor pri podsevnem prvenstvu, redosled točk isti, kraj tekmovalja isti. Za srečanje Maribor : Rapid, Ptuj : Celje, Trzin : Jadran : Hermes naj klubi sporazumno določijo kraj. Število tekmovalcev za vsako točko dva od vsakega kluba, stateta po ena. Klasifikacija, 5, 3, 1 za prvo, drugo in tretje mesto, statete se štejejo dvojno. Katerekoli spre-

san minimalni čas po kategorijah od 40 do 22 minut, za avtomobile od 45 — 20 minut, diskvalificira pa voz šele pri večji zamudi.

Vozači bodo razdeljeni v tri skupine: seniore, to so taki, ki so že dobili kako nagrado ali darilo na dirkah, juniorji, ki so se že udeležili dirk, a niso dobili nagrad in slednji novinci, ki prvič dirkajo.

Občinstvo in vozače opozarjamo še enkrat na cestno policijski predpis; hodnik je za pešce — to naj pomni tudi avtomobilist — česta je za vozila, kar naj upoštevajo tudi pešci.

Ljubljana : Maribor

Danes, v nedeljo, se odigra revanšna med mestna tekma, ki vzbuja iz raznih vzrokov precejšnje zanimanje. Ljubljansko moštvo, ki ga je določil pods kapetan in ki bo najbrž z malimi izpremembami tudi nastopilo v tekmi za kraljev pokal, smo večer objavili. Mariborsko moštvo pa je sestavljeno sledeče: Geyer-Koren, Barlovič-Ber-

gant, Korošec, Pernat L-Leschnik B., Vodeb, Hreščak II., Bertonec, Pernat II. K. Kor je razvidno iz te postave, bo Maribor za ljubljansko reprezentanco zelo trd oroh. Vendar so Mariborčani toliko handicapirani, ker so igrali Rapidovi igralci večerj tekmo proti Villacher Sportvereinigung.

Tekma se vrši na igrišču SK Ilirije s pričetkom ob 18.

OPOZORILO. Zadnjič se opozarjajo vsa sportne organizacije, da bodo vse objave, pisane s svinčnikom ali na obe strani papirja romale brezpogojno v koš.

Službeno iz LNP. Sporoča se SK Iliriji, da se predtekma ob 16.30 ne more akceptirati. Pač pa se lahko ista odigra s pričetkom ob 15. uri, a po odigranju mora Uprava izprazniti igrišče. — Tajnik I.

Službeno iz LLAP. Nadaljevanje izpiztov za savezne sodnike se vrši v ponedeljek 27. in torek 28. t. m. v Emoni, damska soba. Ponedeljek ob 20.30 gg. Svetliš, Balasar, Betetov, Torek ob 20.30 gg. Kandare, Pelan, Rybaf, ing. Debelak.

Villacher Sportvereinigung v Mariboru. Danes popoldne nastopi na Mariborskem igrišču koroški prvak Villacher Sportvereinigung proti kombiniranemu moštvo Maribor-Rapid, ker so najboljši igralci obeh klubov zaposleni v medmestni tekmi Maribor : Ljubljana. Postava kombiniranega tima je sledeča: Dolinšek-Kurzman, Jakovljevič-Hreščak I., Frangeš, Kirbiš-Skrobar, Tergletz, Venko, Koschell, Lesnik. Pričetek tekme ob 16. uri.

Kolesarska dirka ASK Primorje. Danes se vrši na progi Ljubljana - Kranj - Radovljica - Lesce - Bled okrog jezera in po isti progi nazaj (km 106) velika kolesarska medklubška dirka, prirejena po kolesarski sekciji ASK Primorje. Start dirkačev je točno ob 13. pri km 2 na Celovski cesti. Cilj istotam približno ob 16. Na podlagi dosedanjih prijav, je pričakovati, da bo ta prva letošnja daljša dirka jako zanimiva. Tekmovalci bodo naši najboljši dirkači. Tudi od zagrebških klubov se pričakuje obilna udeležba, vsled tega bo na cilju gotovo zanimiva borba za končno zmago.

Planinski dan v Kranjski gori

Hrvatski turistički klub »Sljeme« v Zagrebu priredi 7. in 8. avgusta t. l. sporazumno s podružnicami SPD v Kranjski gori šteti planinski dan. Namen planinskih dnevo je vzbuditi veselje za turistiko, vzbuditi smisel za prirodno lepoto, za potvanje in spoznavanje naših planin. »Sljeme« je lani in letos pridelilo že več dobro uspelih planinskih dnevo, tako na Triglavu, na Pohorju, Medvedjaku in v Celjski koči pod Tolstim vrhom. Letošnji gotovo ne bo zaostajal za svojimi predniki, za to jamči klub sam, predvsem pa kraj, kjer se bodo zbrali srbski, hrvaški in slovenski turisti. Kranjska gora leži v slikoviti gorenski do-

Vremensko poročilo

Meteorološki zavod v Ljubljani 23. julija 1926

Višina barometra 308,8 m

Kraj	Cas	Iarom. Temper.	Rel. vlažn. %	Smet. vetra in brzina v m	Oblačn. 0-10	Vrsta padavine	
						po opazovanju	mm c. ure
Ljubljana (dvorec)	7	16.7	14.2	90	NE 0.5	10	meža
	8	16.8	15.0	89	NNE 0.5	10	meža
	14	16.3	24.9	54	SW 1.5	0	
	21	16.2	21.7	65	SW 1	0	
Maribor	8	16.7	17.0	82	mirno	0	
Zagreb	8	16.2	19.0	70	mirno	0	
Beograd	8	16.5	19.0	76	mirno	3	
Sarajevo	8	16.5	14.0	81	mirno	10	
Skoplje	7	17.4	21.0	48	W 3	0	
Dubrovnik	7	16.0	00.0	00	0	0	
Praga	7	16.1	16.0	—	SSW 1.5	0	0.1

Povprečni barometer v Ljubljani je nižji kot včeraj za 0.6 mm.

Solnce vzhaja ob 4:35 zahaja ob 19:37

luna vzhaja ob 19:16 zahaja ob 03:21.

Naše vreme je stalo v glavem pod učinkovanjem visokega zračnega tlaka, zato se je zjasnilo in ogrelo; dobili smo vrsto poletnih dni s pravo vročino.

Ali gospostvo visokega zračnega pritiska vendarle ni niti posebno močno niti stanovito. Tudi ta teden se je enkrat temeljito prekinilo. Maksimum visokega zračnega tlaka je ležal poprejšnjo soboto jutraj nad morjem med Anglijo, severno Francijo in zapadno Nemčijo. Toda potoval je tako naglo proti vzhodu, da se je njegovo središče že v nedeljo jutraj nahajalo nad Češkoslovaško in Poljsko, a v ponedeljek jutraj že nad Rumunijo in južnozapadno Rusijo. Ta nagla nemirnost je bila slab znak; za visokim tlakom je s prav tako naglo pritiskal nizek zračni tlak, katerega središče je bilo v ponedeljek jutraj nad Anglijo, v torek jutraj nad Dansko in južno Skandinavijo, a že v sredo jutraj nad Latiško in sosedstvom.

Od glavne depresije sta se spustila dva dolga zatoka proti jugu tja do Sredozemskega morja; prvi je drvel čez naše kraje v noči od toka na sredo, drugi v četrtak; kakor je običajno v takih situacijah, sta bila depresijska

zatoka središče zelo slabega vremena, neviht in nalivov. Sreča le, da sta bila oba tako urna, ne pa počasna, kakor so bile domače vse depresije, ki so se motale preko Evrope v poslednjih tednih, oziroma mesecih. Val slabega vremena je šel seveda prav tako tudi preko ostale Evrope.

Za depresijskim območjem je pritisnil od jugozapada, preko Španije in Biskajskega morja, znova visok zračni tlak ter privedel zopet lepo vreme. Severni zrak, ki je za odhajajočo depresijo planil z morja med Islandijo in Skandinavijo na jug in preplaval vso zapadno polovico Evrope, je prinesel obilno hlad, ali zrak se je v krepki insoluciji hitro segel.

Hvaležno bi bilo napovedovati trajno lepo vreme. Ali zdi se, da bi bilo tako napovedovanje nepravilno, zakaj stalnosti vremenskih situacij vendarle še ne obeta.

Dunajska vremenska napoved za nedeljo: Bolj oblačno, zelo toplo.

Tržaška vremenska napoved za nedeljo: Lahki vetrovi, nebo jasno, temperatura od 19 do 28 stopinj, morje mirno.

vidimo v raznih nemških humorističnih listih, pa celo na našem odru. Posebno je očividna njihova absolutna solidnost in poštenost, tudi napram tujci, ki je neznan v drželi in ne zna niti njihovega jezika. Mnogokrat sem se ob takih prilikah moral spomniti na večno, tako mučno in ogabno izražanje, kateremu si kot popotnik izpostavljam v bližini Mussolinija.

Kar se pa tiče življenja v Londonu, je to višek, ki si ga sploh moreš misliti. Že en sam sprehod po ulici ti nudi več, nego ne vem koliko modernih razstav. Tu sem šele videl vzroke, zakaj je v velikem mestu umetnost zadobila te, nam malomeščanske tako tuje, nepojmljive oblike. Samo gibanje, povod, sam nemir, hrust, krova barv in oblik — cel Babilon! Mnogiče drve mimo tebe, avtobusi, tramvaji v predmetnih železnicah, pot iz zemlje in visoko nad njo, tuljenje ladijskih sirev, povod hrum in ropot. Vsek nerazumno hitro, počasne kretanje ne vidiš nikjer. Poleg avtomobilov, ki polnijo ulice, zagledaš nenkrat voz s tremi pari vpreženih konj, kot pri nas pri gala - pogrebu. Na vrhu voza sedi zadaj rdele livran sluga na trobi od časa do časa. Kolosalen je pogled s strehe premikajočega se avtobusa, kadar se ustavi vsa ulica — vse stoji par sekund, množice pešcov bite na natančno določenih mestih preko ceste in na policistov migljajo — hajdi! zopet dalje. Vožnja je prav poceni za dva pennyja (2 dinarja) se voziš lahko 100 daleč. Pod zemljo je promet hitrejši. Ves obrat se vrši silno enostavno in gladko. Stopiš v lift in se spustiš dol do podzemel-

ske postaje, tam pa moraš paziti, da se v številnih hodnikih ne izgubiš. Ko izstopiš iz voza, stopiš na desko, deske se začne vzvi-gavati v stopnice in kmalu si v hodniku, nato spet v lift, ki te potegne na dan.

Vse ulice so čiste, kakor črna lakirana in se svetijo. Menda jih mažejo z nekim posebnim oljem proti prahu, ki ga tu sploh ni opaziti. Čevlje imajo vedno čista, a vsakokrat, ko prideš domov, si ves črn kot dimnikar; take so od silnega dima tudi hiše po Londonu.

Najzanimivejše je ob vsakem času vrvenje na Piccadilly - Circus Placeu. Množice ljudi, ki se drenjajo v kino - gledališča, varijeteje in restavrate. Mnogo možkih v frakih in s cilindri. Anglež se vsaj dvakrat na dan preobleče. Na obleko zelo pazijo, a niso preveč moderni. Eleganti, kričehni, modni ženski oblik, kakor jih je videti tudi pri nas (in v Parizu seveda), ne boš opazil, ali pa so to damice iz polsveta. Tu se loči samo dvoje vrst ljudi, če jih sodiš po obleki: bogataše in maso povprečnih meščanov.

Restavracije so sila elegantne, mnoge v več nadstropjih, vse je v marmoru in perzjskih preprogah. Povod ti doni na uho godba. Mnogo, a ne preveč, se čujejo glasovi divje neubranih, a zelo ritmičnih jazz-bandov. Gledališča so, kar je najboljših, deloma zaprta, deloma pa tako draga, da z mrim proračunom ne morem misliti nanje. Bil sem v nekaterih manjših, pa mi ni bilo všeč. Ljubše mi je pohajkovanje po ulicah, ki so polne vseh mogočih eksotičnih pte-

men. Največ srečam Hindov, dosti Japoncev in Kitajcev, zelo mnogo seveda Zamoncev. Vsi ti pisani polti ljudje ne vzbujajo nobenega zanimanja, preveč jih je. Tudi v našem hotelu stanuje mlad Japonec, ki dvori prav iztočno ljubezljivo našim damam. Mislim, da jim je ta elotična pozornost po godu.

Zvečer je najživahnejše na Piccadillyskem trgu. Tu je mesto sestankov in promenade, kot pri nas v Ljubljani pred pošto. Tu vidiš častite domačine, ki se prihajajo po tekem dnevnem delu zabavati in odpočit, še več pa tujevc, ki jih radovednost privablja v ta hrumni del mesta. Stranke, temne ulice so pa polne nočnih več, vsiljivih in nadležnih, kakor v tržaškem Stermu mestu. Vse to barrantanje za kupljivo ljubezen se vrši sredi ulice, zoperne in neokusno, takorekro pred očmi policije. Stražnik, tudi ženskih policemanov je mnogo videti, stopa mirno naprej, gleda vse to in ne reče ničesar. Zanimivo je, da noben policist nima tistih slovittih pendrekov, ki so Ljubljancem tako prijetno znani.

Grozno vplivajo name tudi tesne, visoke in mestoma obokane ulice, ki se kakor kleti razpletajo vsmakoliki ogromne katedrale sv. Pavla. To je orjaška zgradba, menda največja cerkev na svetu, sezidana pred dobrimi 200 leti v baročnem slogu. Zgradil jo je slavni arhitekt Cr. Wren, deloma po Berninijevem vzoru; toda zadnji čas so se začeli prikazovati opasni znaki razpadanja in preti nevarnost, da se orjaška kupola zruši.

z njegovim oceanom gorja ne bilo. Do treh jutraj, do belega dneva prodajajo reveži vžigalice po uličnih kotih; tudi otroci so med njimi... Kakšni kontrasti, kakšna nesoglasja!

G. Giacobi:

Sokrivce

Gospod Deli je imel jedva toliko časa, da je skočil na stopnice vagona prvega razreda. Brzovlak se je premaknil med sikanjem pare in ropotanjem koles. S torbo v roki je korakal z. Del li po hodniku držeč ravnotežje svojega malega, rejenega telesa. Potniki so spali v polmračnih kupejih. Vstopil je v enega, ki se mu je zdel prazen in je zaprl steklena vrata. Ali takoj se je namrgodil in je nakrmilil svoja dobrodušna usta: na sedežu je ležal človek obrnjen z obrazom proti zidu. Svetloba svetiljke je igrala na njegovih lakastih čevljih, osvetljevala njegovo lepo sportno obleko in dragoceno popotno torbo v mreži nad sedežem.

«Jaz pa sem plačal prvi razred da bi bil sam! je pomislil lezno gospod Deli. Ozlovoljen je sedel v kot Mračno nebo, polno zvezd se je premikalo izpred oken, enolično škripanje osi je oteževalo oči z lahko dremito.

Gospodarstvo

Tedenski borzni pregled

Zagreb, 24. jula.

Pretekli teden je dinar završil v Curihu ob čvrsti tendenci na povprečni višini 9.12. Na tej višini je ostal ves teden, iz česar se vidi, da se je popolnoma stabiliziral.

Od drugih deviza je bilo močnejše valovanje v Parizu in Italiji, belgijski frank pa je vedno tendiral zelo slabo. Belgijka vlada bo imela še obilo truda, preden ga popolnoma stabilizira in popravi. Francoski frank je začetkom tedna padel v Curihu na najnižjo stopnjo in je v ponedeljek notral 10.70. Ves čas reševanja vladne krize na Francoskem je bil slab. Ko pa je prišla vest, da je Poincaré sestavil novo vladu, se je takoj začel popravljal in se je včeraj povzpela v Curihu na 11.625 s tendenco nadaljnega porasta. Čim je Poincaré sestavil svoj kabinet, je porastel tedaj franka na vseh mednarodnih tržiščih. Včeraj je bil v Curihu že na 12.15. Ako se potrdi današnja vest, ki se nanaša na prihod ameriškega zakladnega tajnika Mellona in bančnika Morgana v Pariz, da bo namreč Amerika znatno pomagala Franciji, se bo frank prav kmalu povrnil na svojo staro višino, to je na 16-17 v Curihu. Na tej višini se tudi Francija sama želi stabilizirati. Na naši borzi je frank predvčeršnjim notral 115, včeraj pa je bil tedaj že čvrstiji, 128, davi pa je bil denar 188, toda brez ponudbe.

Lira je bila tudi ves teden zelo slaba na vseh tržiščih in je v Curihu zopet padla za nekaj točk. Pri nas se je spustila na 181 do 183. Na tej višini se je tudi trgovala ves teden, ali brez posebnega zanimanja. Računajo, da bo popravek franka vplival tudi na liru. — Razen teh deviza ni bilo na našem tržišču večjih sprememb v drugih devizah. Blaga je bilo, kakor ponavadi v predizvojni sezoni, zelo malo na razpolago. Zato je Narodna banka krila povpraševanje. Na dan je bilo prometa za 10 do 12 milijonov dinarjev.

Ukrajinski je bilo ves teden skoraj popolno mrtvilo. Bančni papirji beležijo vsak dan iste cene, namreč skoraj same zaključke, samo da se obdržijo tedaj. Pri industrijskih ni bilo niti tega, ker ni bilo zanje prav nikakvega zanimanja. Le v Slavoniji je bilo nekaj zaključkov. V Kulisi je bilo ravno tako vse mrtvo. Le Litorale je zbujal ta teden nekaj pozornosti, ki je padel v blagu na 10. Skoraj ves to velja tudi za državne papirje. Vojna škoda je s malimi spremembami ostala na tečaju 801.50—803. Za posejilo je bilo prav malo interesa, v agrarnih pa sploh ni bilo zaključkov.

Na današnjem prostem prometu je bilo vse zanimanje koncentrirano na francoski frank. Na vest o močnem porastu v Curihu je tudi naša borza takoj reagirala in je denar takoj poskočil na 188. Kasneje se je dvignil na 188 do 140, blaga pa ni bilo dobiti. Sporodno s Parizom je tudi liru nekoliko porasla in je notrala denar 185.50. Za ostale devize so beležile te-le takse: Dunaj 801.50—0, Praga 187.90—168, Berlin 1851 do 1852, New York 56.60—56.625, Curih 1096.50 do 1097.50, London 275.65—0. — V Vojni škodi ni bilo prometa in je ostal tedaj nespremenjen na 800—801.

Kiseljak

K svojemu tozadevnemu navodilu je Jutro od 15. t. m. glede pokončevanja kiseljaka pristavil, da bo še najbolje izvedljivo, najceneje in še najbolj učinkovito na Niževavstriskem z uspehom rabljeni dr. Sturmov prašek, s katerim se spravi trta in zlasti grozdje z navadnim žveplanim, enako kot žveplo proti grozdnim plesnobi.

Po poročilih z Niževavstriskega, kjer ima jo v pokončevanju kiseljaka in grozdnega sukača ali grozdnega molja največje in v večtem izkušnje, gre delo z uporabo dr. Sturmovega praška hitro od rok in je najpozitivnejše radi tega, ker se prašek enakomerno na vseh, tudi notranjih grozdnih delih, zlasti pa še na jagodah. To se s škropljenjem z zelenilom »Uranica« in drugimi takimi tekočimi sredstvi ne more vedno doseči, ker se tekočina na masloboh jagodah tako ne prime in jo vsak dež hitro izpere. Za tako prašenje je še vedno čas, dokler jagode ne prične dozorevati.

Ako bi se odzvalo več odjemalcev tega prašnega sredstva, bi Kmetijska družba za Slovenijo še letos izvršila primerno naročitev dr. Sturmovega praška. Koliko bo stal kilogram tega praška, ni znano, vsekakor je pa ceneje kot vsako drugo sredstvo.

Gosp. J. Strekelj omenja strigalice ali škarije kot dobre pokončevalke trtaške škodljivca in tudi krvave uši ter nasvetuje, da se posveča tej zatiralki večja pažnja. No, zelo dvomim, da bi se pri kakem vinogradniku ali sadjarju zbudila vera, upanje in ljubezen do tega res osvoječega mrčesa.

Fr. Gombač.

Točenje alkoholnih pijač stoječim gostom

V predpisih in naredbah o točarinskih taksi se neprestano ponavlja precej nerodni izraz »točilci iz pripombe 4. k. tar. post. 62.« pod katerim se razumevalo okrepčevalnice ali bifeji, prodajalne užičkih proizvodov, vina in žganjane, delikatesne, slaščičarske in ostale njim slične trgovine, ki točijo alkoholne pijače v odprtih ali zaprtih posodah za konzum v poslovnih prostorih ali pa glasom točke 13. člena 18. novega pravilnika o točarinski pravici — za konzum izven poslovnih prostorov (čez ulico). Vsi ti obrati plačujejo drugačno, v pretežni večini slučajev mnogo višjo točarinsko takso nego gostilničarji in kavarnarji. Zato pa po členu 16. novega taksnega pravilnika o gostilnah ne potrebujejo kraljevine pravice.

Ako vprašamo, kaj je za našete obrate ono karakteristično, kar jih medsebojno drži in veže v eno posebno skupino ne dobimo v citiranih pripombi 4. nobenega odgovora. Tam so bifeji in še nekateri drugi obrati imenovani našeti s pristavkom »in njim slične obratovalnice, ki točijo pijače v odprtih ali zaprtih posodah za konzum v poslovnih prostorih«. Toda prave notranje zveze tu ne najdemo. Saj končno tudi gostilna ni nič drugega nego obratovalnica, v kateri se točijo alkoholne pijače v odprtih ali zaprtih posodah za konzum v posebnih prostorih. Splošno je znano, da se gostilne na železniških postajah, v gledaliških tidi, kaj rade imenujejo »bifeji«, ki so pa našeti v pripombi 4.

Odgovor na gornje vprašanje nam da šele člen 83. novega pravilnika o gostilnah, ki pravi, da v bifejih in drugih v pripombi 4. naštetih obratovalnicah ne sme biti ne miz ne kakršnihkoli sedežev za posetnike ter da se sme v teh lokalit strelci samo gostom, ki stoje. To je torej ona notranja zveza, ki drži vse našete obratovalnice v eno celoto in iz te omejitve glede točenja moramo presojati vprašanje, katere obratovalnice spadajo med pripombo 4. samo na splošno omenjene »slične obratovalnice«. »Točilci iz pripombe 4. k. tar. post. 62.« mogli bi se zato mnogo prikladneje imenovati »točilci stoječim gostom«.

Kaj je torej »bife« ali okrepčevalnica? Za bife se smatra po taksnih predpisih samo ona obratovalnica v kateri se smejo prodajati poleg mrzlih jedi tudi alkoholne pijače v zaprtih ali odprtih posodah do najmanjše količine (tudi na štamperle), toda samo stoječim gostom in v lokalit ne sme biti nobenih miz ali sedežev za goste. Kako nazivlje podjetnik svojo obratovalnico, je postranska stvar. Merodajno je edino to, kaj on sme in kaj ne sme. Gostilničar sme imenovati svojo obratovalnico »bife« ali v pogledu taksnih predpisov se mora ravnati po predpisih za gostilne, to je ako hoče točiti sedečim gostom, si mora pridobiti kraljevno pravico za dotično posloje kakor vsak drug gostilničar.

Prepoved točenja sedečim gostom v bifejih in drugih gori omenjenih obratovalnicah je tako ostra, da je podjetnik že kaznovan, ako se v njegovem lokalit najdejo mize ali kakršnikoli sedeži (klop, soščki, zaboji itd.) za posetnike. Dokazovanje, da gostje v lokalit ne pijejo sede, ni ne pomaga. Ugodnost, da za bife ni treba kraljevine pravice, je torej zelo drago odkupljena. Plačevati se mora višja točarinska taksa in točiti se sme samo stoječim gostom.

Ako se kdo, ki sme točiti samo stoječim gostom, založi, da ima v obratovalnici mize ali sedeže, se kaznuje po členu 89. novega pravilnika o gostilnah, s plačilom redne take se za kraljevno pravico (2000, 2500 ali 3000 dinarjev po kraju, kjer se je točilo) in kaznijo od 1000 do 3000 Din Vendar s tem še ne dobij kraljevine pravice. Ako hoče dobiti gostilniško pravico, mora plačati takso za kraljevno pravico iznova.

Poleg bifejev so omenjene v pripombi 4. tudi prodajalnice užičkih proizvodov. Pod tem imenom razumemo prodajalce prekajenega mesa. Ime izvira od mesta Užice v Srbiji, kjer se največ bavijo s sušenjem mesa. Seveda niso vsi užički proizvodi izdelani v Užicah, kakor niso vse »kranjske klobase« izdelane na Kranjskem.

Pod »žganjarnami« niso morda mišljeni žganjekuharji, temveč samo točilnice žganja. Pravilneji bi bil torej izraz »žganjarije«. Ta izraz se na deželi tudi dejansko rablja. Kam pa naj vrstimo trgovce, ki tudi po novih predpisih ne smejo prodajati žganja

in vina v odprtih steklenicah, temveč samo v zaprtih toda smejo polniti steklenice sami?

Ako bi prodajali vino ali žganje samo v originalnih zaprtih steklenicah, kakor jih dobijo napolnjene iz tovarnice ali od veleprodajalca, ne bi plačali niti točarinske take se, niti bi jim bila potrebna osebna pravica. Ker pa sami polnijo steklenice, morajo po naredbi generalne direkcije posrednih davkov z dne 29. oktobra 1924. št. 55602 (Fin. služba stran 489/1924) plačati točarinsko takso in imeti osebno pravico za točenje stoječim gostom po točki 5. člena 46. novega pravilnika o gostilnah. Naravno je, da tudi oni ne smejo imeti v svojih lokalit niti miz niti sedežev za kupce, ker oni vobče ne smejo prodajati žganja v odprtih steklenicah ali za konzum v prodajalnicah. Ako bi kdo imel sedeže ali mize bi bil kaznovan enako kakor bifejer, ki ga zalotijo da ima mizo ali sedež v svojem lokalit.

Opozarjamo trgovce, ki sami polnijo steklenice z vinom, žganjem, pivom, rumom itd., pa jih zaprite prodajajo, na omenjeno prepoved, kjer se lahko zgodi, da kdo iz same nevednosti zakrivi sam po sebi malenkosten taksi prestop, za katerega pa mora plačati preko 3000 Din globe.

Ljubljanski trg

Vsled lepega vremena zadnjih dni je bil trg zelo dobro založen in tudi obiskan. Cene so v glavnem ostale na isti višini. Opačilo se je mnogo zgodnega sadja in sočivja. Cene so bile:

Meso in masi: govedina Din 15—19, telatna 17—20, svinjina 22—25, slanina 20—22, mast 25, šunka 85, prekajeno meso 30—32, koštrunovina 13—14, konjsko meso 6—8, klobase kranjske 83—85, suhe 67, brezovke 85, prekajena slanina 28—30 za kg. — Perutnina: piščanci mali 12—13, večji 20—25, kokoši 25—35, petelin 30—40, race 25, domači zajci, manjši, 5—15, večji 16—20 za komad. — Ribe: krapi 23—30, ščuke 28, linji 25, postvri 55—60, klini 15, mrene 15, pečenke 15. — Mlečni proizvodi: mleko 2.50—3, maslo surovo 40, čajno 50—55, kuhano 45, bohljski sir 38, sirček 9—10 za kg, jajca par 1.75—, — Sadje: jabolka 6—10, hruške 4—12, orehi 12, luščeni 30—32, češnje 5—10, suhe češnje 10, marelice 12—18, ringlo 8, grozdje 24 Din za kg, borovnice 2 za liter, maline 6 do 650 kg. — Specerijsko blago: kava 48—76, pražena 58—100, sladkor 18.50, v kockah 15.50, kavina primes 22, riž 8—12 Din kg, olje namizno 20, jedilno 18, kis vinski 4.50, navadni 2.50 liter, sol morska 3.50, kamena 4.25, testenine 10—12 kg, petrolej 7 za liter. — Mleški izdelki: moka »O« 6.25, »1« 5.75, »2« 5.50, »3« 5, »5« 4, ržena 5, ajdova 8—9, koruzna 8.50—4, zdrob pšenčni 7, koruzni 4—5, kaša 6—7, ješprenj 6—8, ješprenček 10—13, otrobi 2.50 za kg. — Zito in stročnice: pšenica 360—380, riž 250—280, ječmen 230—260, oves 250—260, proso 285—300, koruza 260—260, ajda 310—320, fižol ribnični 350, prepeličar 350, grah 400—500, leča 600 za 100 kg. — Krma: seno sladko 100, posladko 80, kieno 75, slama 50 za 100 kg. — Zelenjava in sočivje: solata glavna 4—6, štruncata 4—6, ajerica 6—7, endivija 3—4, zelje zgodnje 6—7, rdeče 8, kisel 2.50—3, ohrovi 6—7, karfiola 6—8, kolerabe 4, podzemljica 1, špi nača 6, paradizniki 6—8, kumare 6—7, buče 6—7, grah v strožu 2, luščeni 24, fižol v strožu 4—6, češula 3—4, česen 5, krompir novi 1.25—1.50, repa 4, kislja 2—2.50, korenje 4, peteršilj 5, zelenjava za juho 5, zelena paprika 40 za kg. — Kurjava: premog 43.50 za 100 kg, drva trda 150, mehka 75 za kubični meter.

Mariborski trg

Sobotni trg je bil vsled lepega vremena zelo dobro založen in obiskan. Ker je vsled neprestanega deževja in poplav letošnja ržnje bolj slaba, se je cena pšenice nekoliko dvignila. Slaninariji so pripeljali na trg 20 vov mesa, ki so ga prodajali na debelo po 10.50—27 Din in 57 vov zaklanih svinj v ceni po 15—17 Din. Krompirja je bilo na trgu 34 vov v ceni 0.75—1.25 in 22 vov češule po 3—5 Din. Ostale cene so bile v dinarjih: Perutnina: kokoši 85—40 za komad, piščanci par 20—55, race 20—25, gosti 30—40, purani 20—25 Din za komad. Domači zajci: 10—20 Din za komad. Zelenjava in sočivje: fižol 2—2.50 Din liter, v strožu 1 Din za kg, grah luščeni 4—4.50 Din za liter, kumare 1—4, karfiola 0.50—5 Din komad, česen 8—15, ohrovi 0.50—2, sveže zelje 1—3, Din glava, buče 1—4, paradizniki 8 Din kg, peteršilj šopek 0.50, zelena 0.25, zelenjava za juho 0.50, endivija 0.25—1 Din, glavna solata 0.25—1 Din komad, špična 1, gobe 1 Din za kupček. — Sadje: borovnice 1.50—1.75, maline 5—6 Din za liter, jabolka 4—8, hruške 4—8, alive 5—6, brešnje 18, marelice 10—16 Din kg. — Mlečni

proizvodi: mleko 2.50—4, smetana 2.50 do 3, maslo, surovo 40, čajno 55—65, kuhano 50 za kg, sir 4—8, jajca 0.75—1 Din za komad. Med: 22—25 Din za kg. Zito: pšenica 3—3.50, riž 2, ječmen 1.75, oves 1.75, koruza 2.50—2.75, ajda 1.75, proso 3.50 Din za liter. Krma: seno sladko 70—75, kieno 60 do 65, slama 42.50—50 Din za 100 kg.

Tržna poročila

Novosadska blagovna borza (24. t. m.). Pšenica: baška, 2 vagona 317.50, banatska, 77 kg, 2—3 %, Bjela Crkva, 1 vagon 307.50, okolica Kikinde, 1 vagon 310, baška, nova, 12 vagonov 267.50—270; koruza: baška, 5 vagonov 213, sremska, za avgust, 8 vagonov 200, banatska, 3 vagona 185; moka baška, »O« komb., 4 vagona 470—475, baška, »2«, eksport milin, 1 vagon 450, »6«, nova, za 10. avgust, 2 vagona 280; fižol: baški, beli, Palanka, 1 vagon 180; otrobi: banatski v jutajstih vrečah, 2 vagona 120.

Dunajska borza za kmetijske produkte (23. t. m.). Notirale so včevši blagovnoprometni davek brez carine za 100 kg v šilingih: pšenica: domača 45.50—46, madžarska, potiska 49—50, seno: 18—19.50.

Carinski azijo v nekaterih evropskih državah. V Jugoslaviji znaša carinski azijo za en zlati dinar 11 papirnatih dinarjev, v Avstriji 1 zlati krona = 1.44 šilingov, Italiji 100 zlatih lir = 536 papirnatih, Madžarski 1 zlati krona = 14.500 papirnatih, Rumuniji 1 zlati lej = 40 papirnatih in Španiji 1 zlati pezeta = 1.2508 papirnatih.

Nova tovarnica v Dravski dolini. Neko inozemsko podjetje, ki ima za Jugoslavijo v Mariboru že stalno zastopstvo, se bavi z malijo, v Dravski dolini ustanovi večjo tovarno za pločevino in pločevinaste izdelke. Podjetje bo delniška družba.

Izvoz jaje. Zbrani so že podatki o izvozu jaje za prvih pet mesecev 1926. V tej dobi je bilo izvoženih v inozemstvo 1791 vagonov jaje v vrednosti 386 milijonov dinarjev.

Fordove tovarne v Jugoslaviji. Kakor se čuje, je znani ameriški industrijec Henry Ford prošil trgovinsko ministertvo v Beogradu za dovoljenje, da sme zgraditi pri nas velike tovarne avtomobilov za ves Balkan. Ako bi bila ta prošnja ugodno rešena, bi Ford na lastne stroške tudi zgradil v Jugoslaviji moderne prvovrstne ceste za avtomobile.

Borze

CURIH. Beograd 9.1125, Berlin 122.0625, New York 516.625, London 25.125, Pariz 12.625, Milan 16.9125, Praga 15.2925, Budimpešta 0.007230, Bukarešta 2.37, Sofija 3.725, Varšava 58, Dunaj 73.0875.

Dobra gospodinja

ki pozna zdrava načela štedenja s časom, denarjem in perilom, rabi za pranje samo pristno

Zlatorog terpentinovo milo

ki napravi perilo snežnobelo in dišeče in jo vrhu tega tu pa tam prijetno preseneti s

PRISTNIM ZLATNIKOM!

Bilo jih je čez dvajset.

Nastala je mrtva tišina.

Mož in žena sta se gledala; obema se je groza zrcalila v očeh.

»Poslušaj, da ti pojasnim...«

Pogoltnil je pljunec.

»Ta znesek mi je zaupal trgovec, kateremu sem naročil blago... On igra na borzi. Samo prošil me je, da o tem nikomur ne govorim...«

Poskusil se je nasmejati.

»Zdaj grem, draga moja. Cel dan imam opravke. Vrnem se šele zvečer.«

Poljubil je svojo ženo na čelo in odšel.

Dan se mu je zdel dolg, brezkončen. Neprestano ga je mučila misel, da se mora osvoboditi ukradenega denarja.

Ali kako?

O tem je razmišljal cel dopoldan in tudi pri obedu. Naposled se je domislil.

V neki trafiki je kupil kuverto in napisal z natisnanimi črkami naslov: »Polijsko ravnanje...«

Pismo je spustil potem v poštni nabiralnik.

Zdaj ni ostalo ničesar več od zločina. Vse to je bil grad sen, ki ga bo polagoma pozabil in potem bo zopet pošten clovek, kakršen je vedno bil. Samo to mu je bilo žal, da je opustil svojo ženo.

Neki prodajalec novin mu je pomnil večerni list. Odprl ga je in obstal, ču-

teč kako se mu noge tresejo. Na prvi strani je bilo natisnjeno z velikimi črkami: »Zločin v lionskem brzovlaku...«

V dvajsetih vrstah, ki so mu plesale pred očmi, je stalo, da ni bilo mogoče ugotoviti, kdo je umorjeni in da morila niso še našli. Pazljivo je prepoznal novice in jih vtnil v žep. Stopajoč po stopnicah se je trudil, da napravi ravnodušen obraz in si je odrgnil lica, da bi dobila rdečo barvo.

Ko ga je žena zagledala je vstala in ga pogledala vsa prestrašena. V roki se ji je tresel razgrnjen list.

Gospod Deli je obstal na pragu, potem je skočil k nji in zavekal:

»Draga moja... Prisegam ti, da ga nisem jaz ubil!«

Ali v očeh svoje žene je videl, da mu ne veruje in da mu ne bo nikoli verjela.

Malo po malo ga je prevzemal neki čuden občutek. To mračno nebo, ta blede svetloba okrog svetilke, to neprestano škripanje koles in veliko, nepremično telo na sedežu nasproti njemu, vse to se mu je zdelo kakor strašna slika nekega težkega sna, ki se ga je trudil odgnati od sebe.

Odprl je oči in se zagledal v svojo sosedo. Tedaj prvokrat je šele opazil, da se neznanec ni še prav nič zganil. Prisihihni je in ni slišal ničesar.

Gospod Deli je naglo vstal in se sklonil nad potnikom. Odstopil je in se mu potem zopet približal. Izpod čepice, ki mu je zakrivala oči, so se videle kaplje krvi, ki so tekale po obrtem obrazu in curile izpod brade. Gospod Deli je stegnil roko in prijel neznanca za ramo; najprvo ga je nalahko stresel, potem močnejše. Izpod čepice se je videla široka rana na senci. Potnik je bil mrtve. Nikjer ni bilo nobenega sledu o borbi; moral je biti ubit v snu. Rop? Osveta?

Gospod Deli je dvignil najprvo roko k zvoncu za zasilno zavoro, potem pa je stopil k vratom. Ali pogled mu je nadomagal zastal. Iz odpete suknje je hotel konec rane kože. Gospod Deli jo je oprezno izvlekel. Bila je listnica. Odvrti jo je. V listnici je bila slika neke

ženske, ki se mu je zdela mlada in lepa, odrezek iz časopisov in sveženj bankovcev. Gospod Deli je vtnil bankovce v svoj žep, listnico pa je položil na prejšnje mesto. Potem je odrinil s prstom šop las, ki mu je padel na znojno čelo. Pazljivo je pregledal svoje roke in videč, da so krvave, jih je obrisal ob zavesi na oknu. Potem je vzel svojo torbo, otvoril oprezno vrata in stopil na prazen hodnik. Izvlekel je uro in videl, da je dvanaista in petindvajset minut: za štirideset minut bo v Parizu. Vsi potniki v vagonu so spali: priče torej ni bilo nobene. Ali v tistem trenutku mu je strašna misel oledenela srce. In morilec? Ako je bil on tu? Ako se je skril v sosednem kupeju, potem ko je izvršil zločin. Ako je skrit za zaveso videl svojega sokrivca? Gospod Deli se ni mogel niti premakniti... Ropot koles je postajal vse močnejši. Voz je skoro branil hojo. V mraku so se prikazale svetilke. Potniki so začeli izstopati na hodnik s svojo prtljago. Glasovi so se mešali z ropotanjem koles. Gospod Deli je stopil k vratom pripravljeno, da skoči prvi ven, čim se voz ustavi. Čez nekoliko minut je bil že na peronu in hitel k izhodu na postaji. Roka mu ni zadržala, ko je pomolil svoj listek vratarju, ki ga ni niti pogledal.

Ko je stopil na ulico, je najel taksa-meter in povedal svoj naslov. Gospoda Delija je šele tedaj začela navdajati groza.

Odklenil je vrata svojega stanovanja. Vstopivši v svojo spalnico je odprl električno svetiljko. Njegova žena se je v snu obrnila in odprla oči. Pogled je začuden obstal na obrazu gospoda Delija. Naglo je sedla.

»Za božjo voljo, kaj pa se je zgodilo?«

»Prav nič, svoj posel sem izvršno opravil.«

»Ali vendar, ti si bolan... Ti si ranjen!« Pokazala je s prstom.

Gospod Deli se je ogledal v zrcalu in videl, da je bil njegov obraz mrtvaško-bled; preko čela mu je tekla rdeča li-sa. Tedaj se je spomnil, da je s krvavim prstom odrinil s čela šop las.

»Nič hudega; opraskal sem se.«

Molčeč se je slekel, ugasnil svetiljko in legel.

Ko je jutraj vstal, je povedal obširno svoji ženi kakšen posel je opravil v Milanu.

»Zares, mala moja, dobil sem tisoč in petsto frankov!«

Vzel je iz žepa listnico in izvlekel iz nje sveženj bankovcev. Ali roka mu je zadržala. Po mizi so se usuli tisočaki.

Potovanja po Švici.

Vsakovrstna pojasnila in znižane vozovnice pri Amliches Schweizer Verkehrs-bureau Wien I., Schwarzenbergplatz 18.

Prostovoljna družba
v pripravi prostora, za vsako
poslovanje, ob 2. uri v Mestni
Kupci se vabijo. 2706

Gostilno
v pripravi prostora, za vsako
poslovanje, ob 2. uri v Mestni
Kupci se vabijo. 2706

Hišo
na lepem prostoru, za vsako
poslovanje, ob 2. uri v Mestni
Kupci se vabijo. 2706

Enodružinsko hišo
v vrtu, na periferiji Ljubljane,
kupiti. Ponudbe na oglasni
oddelek »Jutra« pod št. 2706.

Enonadstropna hiša
v Mariboru, s gostilno,
18 sob, električno, vodovod,
se radi družinsko razpro-
stati. Ponudbe na oglasni
oddelek »Jutra« pod št. 2706.

Gradič »Grumljevo«
med postajo St. Vid pri
Šiški in Radovljani, v
vrtu, travnik, horta, njive,
približno 3 orole. Lega su-
ha in zdrava, razgled krasen.
Več interesu pisarne.
No. J. Veseli, pošta St. Vid
pri Šiški. 2706

Lokal
Znova znižana
je najemina za lep
poslovanje lokal v pritličju
Kopališkega zavoda v Ljubljani.
Gledalci, ki imajo
lokal, obvestijo iz 2 poslo-
vni prostorov, ki se od-
daja tudi posamezno. Ki
semu spada stranska soba.
98

Trgovino
na prometni točki v Ljubljani,
braz konvencije, pod
ugodnimi pogoji oddam
v najem, eventualno s prejemom
družinske. Cenj. ponudbe
pod »Prometni točka« na
oglasni oddelek »Jutra«
2706

Lep hlev in remiza
za vozova, 86 v sredini
mesta takoj odda. Naslov
pove oči. pošta St. 2706

Pisarno
2 sobi oddam v centru me-
sta. — Naslov v oglasnem
oddelku »Jutra«. 2706

Trgovino
s malim blagom v Sloveniji
iškem v najem. Dopolni naj
se pošljejo na oglasni oddelek
»Jutra« pod št. 2706.

Lokal
oddam na prometnem kraju.
Naslov v oglasnem oddelku
»Jutra«. 2706

Gostilno v Kranju
št. 170 oddam takoj v na-
jem. 2706

Gostilno
v prometnem kraju v zvezi
z najem ali na račun.
Ponudbe na oglasni oddelek
»Jutra« pod »Gostilnikar in
mesar«. 2706

Gostilno
staroznana, v prometnem
kraju na Dolenjskem, oddam
v najem ali na račun.
Naslov v oglasnem oddelku
»Jutra« pod »Gostilna 92«. 2706

Engrostrgovina
galanterije in drobne ro-
be, v pritličju Ljubljane, po
svojo ugodno prodajo
proda. — Prodajni lokal na
daljino dohodno brezplačno na
razpolago. Več se izve v
trgovini H. Kenda, Ljubljana,
Mestni trg 17. 2706

Gostilno
na prometni točki oddam
proti muhni odstopni go-
stinskih inventarja takoj
v najem. Naslov pove po-
srednika »Jutra« v Mariboru
2706

Trgovino
s malim blagom, dobro
lokal, prodam takoj v
gostilniški prostor, na Hrva-
skem. Ponudbe na področju
»Jutra« v Mariboru pod
»Dobro blago«. 2706

Stanovanje
v vili, vsake 2 kuhinje, pri-
stojnosti, vrtu, soprovo-
kopalnice in pralnice, eno s
2 sobama, drugo s 3 sobami,
odlična takoj ob Dunajski
cesti na Brinji Pokojniški
razvod, za namembnost v
Ljubljani. Aleksandrova c.
180

Stanovanje
separirano, 3 sobe s pred-
stojno, s plinasto, soprovo-
kopalnice eno kot pisarno,
druga spalnica, oddam. Na-
slov v oči. oddelek »Jutra«
2706

Prazno sobo
svečo, soprovo kuhinje,
v bližini Kolodvora-Tabora
iškem. Ponudbe pod »Mlada
skopca« na oglasni oddelek
»Jutra«. 2706

Lepo sobico
opremljeno, s posebnim vho-
dom, v sredini mesta, oddam
posredniku. Ki ima lastno po-
stojno perilo. Naslov pove
oglasni oddelek »Jutra«. 2706

Stanovanje v vili
10 minut od glavne pošte,
solinčno, sobo, 2 veliki sobi,
poselska sobica, kuhinja in
prilika, 1600 Din mesečno.
Ponudbe na oglasni oddelek
»Jutra« pod »Ljubljana«. 2706

Stanovanje v vili
10 minut od glavne pošte,
solinčno, sobo, 2 veliki sobi,
poselska sobica, kuhinja in
prilika, 1600 Din mesečno.
Ponudbe na oglasni oddelek
»Jutra« pod »Ljubljana«. 2706

Sostanovanje
s dobro hrano, bolj v sru-
dini mesta, iše za 15. av-
gusta. Ponudbe na oglasni
oddelek »Jutra« pod
»Sostanovanje«. 2706

Opremljeno sobo
s uporabo kuhinje, oddam
v bližini Tabora zakonske
paru. Naslov v oglasnem
oddelku »Jutra«. 2706

Prazno sobo
s posebnim vhom, iše s
solinčno, sobo, 2 veliki sobi,
poselska sobica, kuhinja in
prilika, 1600 Din mesečno.
Ponudbe na oglasni oddelek
»Jutra« pod »Mlada skopca«. 2706

Opremljeno sobo
lepo, s elektriko razsvet-
ljavo, oddam. Naslov pove
oglasni oddelek »Jutra«. 2706

Stanovanje v novi hiši
Ena ali dve sobi in
kuhinja se v zvezi v
najkrajšem času v na-
jem. Resne ponudbe
se prosijo na upravo
»Jutra« pod Resni re-
flekant. 2706

Sobo
s posebnim vhom in elek-
trično razsvetljavo, oddam.
Naslov pove oglasni oddelek
»Jutra«. 2706

Opremljeno sobo
s uporabo klavira oddam.
Naslov v oglasnem oddelku
»Jutra«. 2706

Sobico
svečo opremljeno, na Re-
ljevi cesti, oddam takoj
mirni gospodini. Naslov v
oglasnem oddelku »Jutra«. 2706

Sostanovanko
sprejem. Naslov v oglas-
nem oddelku »Jutra«. 2706

Prazno sobo
iškem za takoj. Pisarne po-
nudbe na oglasni oddelek
»Jutra« pod »Cel dan od-
sotna II«. 2706

1 ali 2 sobi
svetli in hladni, iškem s 1.
ali 15. avgustom za 2 so-
bina gospoda, ki sta čez
dan odsotna. — Ponudbe na
oglasni oddelek »Jutra« pod
»Mir 62«. 2706

Majhno sobo
iškem gospod, odr. gre kot
sostanovalec. Cenj. ponudbe
na oglasni oddelek »Jutra«
pod »Oedna 66«. 2706

Stanovanje
Odda se velika soba in ku-
hinja s pritlikinami vred ter
v novi vili v Rožni dolini
(pod Rožnikom) X/S. Infor-
macije tamkaj od 16. ure
popoldne. 2706

Dva dijaka
srednješolske, sprejme na
hrano in stanovanje urad-
niška obdela. Vrtič. Mar-
ibor, Goposka ulica št. 2706

Za dijaka
iškem stanovanje z domačo
hrano v bližini tehn. sred.
šole. — Ponudbe s svedbo
cerne na oglasni oddelek
»Jutra« pod »Dijak 20«. 2706

Stanovanje
1-3 sob in pritlikin, iškem
mirna stanovanja soprovo
kopalnice in pralnice, eno s
2 sobama, drugo s 3 sobami,
odlična takoj ob Dunajski
cesti na Brinji Pokojniški
razvod, za namembnost v
Ljubljani. Aleksandrova c.
180

Stanovanje
1-3 sob in pritlikin, iškem
mirna stanovanja soprovo
kopalnice in pralnice, eno s
2 sobama, drugo s 3 sobami,
odlična takoj ob Dunajski
cesti na Brinji Pokojniški
razvod, za namembnost v
Ljubljani. Aleksandrova c.
180

Stanovanje
1-3 sob in pritlikin, iškem
mirna stanovanja soprovo
kopalnice in pralnice, eno s
2 sobama, drugo s 3 sobami,
odlična takoj ob Dunajski
cesti na Brinji Pokojniški
razvod, za namembnost v
Ljubljani. Aleksandrova c.
180

Opremljeno sobo
lepo, iše boljši gospod, po-
močnost s vpravo kopalni-
ce. Pogoj: posebnih vhom.
elektrika in čistost. Ponudbe
pod št. »Jutra« pod »Jutra«
na oglasni oddelek »Jutra«. 2706

Opremljeno sobo
s posebnim vhom in stop-
nišča oddam gospodini. —
Naslov v oglasnem oddelku
»Jutra«. 2706

Prazno sobo
ceno oddam. Naslov pove
oglasni oddelek »Jutra«. 2706

Stanovanje
(soprijatelj) sobo, kuhinjo in
prilika, v kratkem oddam
v sredini mesta. Informacije
daje iz prijaznosti pisarna
v Kolodvorski ulici št. 26
v ponedeljek od 8. ure na-
prej. 2706

Sobo in kuhinjo
s pritlikinami oddam za
zakonske paru brez otrok
s 1. avgustom. Naslov pove
oglasni oddelek »Jutra«. 2706

Stanovanje
2 sob, kuhinje, kopalnice in
prilika, iškem hančni urad-
nik v centru mesta. Nujno
ponudbe na oglasni oddelek
»Jutra« pod »štev. 57«. 2706

Stanovanje
2 sob, kuhinje, kopalnice in
prilika, iškem hančni urad-
nik v centru mesta. Nujno
ponudbe na oglasni oddelek
»Jutra« pod »štev. 57«. 2706

Stanovanje
2 sob in kuhinje iškem. Je
lahko oddajeno do pol-
ure od Ljubljane. Plačam
din 600 mesečno. Ponudbe
pod »September 18«. Na
oglasni odd. Jutra. 20318

Stanovanje
3 sob, solinčno, v Ptuj, se
zamenja s jednaki stan-
ovanjem v Ljubljani. Ponudbe
pod »Zamena 96«. Na
oglasni odd. Jutra. 20318

Veliko sobo
za enega ali dva gospoda, s
delst. razsvetljavo in po-
sebnim vhom, oddam na
Starem trgu št. 21/1, dno. 2703

Družinsko stanovanje
dobi brezplačno za razšir-
janje vstopnega strojnika ali
slično. Nastanove ponudbe
pod »Posten 70«. Na oglas-
ni oddelek »Jutra«. 2704

Stanovanje
2 veliki sobi, kuhinjo in
prilika, s elektriko raz-
svetljavo, blizu mesta, oddam
na 600 Din mesečno. —
Naslov v oglasnem oddelku
»Jutra«. 2711

Mesečno sobo
lepo in sračno, s elektriko
razsvetljavo, oddam s 1. av-
gustom. Naslov v oglasnem
oddelku »Jutra«. 20627

Stanovanje
2 veliki sobi na ulico, ka-
binat, ki se lahko preuredi
v kuhinjo, predelava in po-
sebnost, prostorno postre-
ženo, klet in vrt, oddam proti
polletnem predplačilu. Ponudbe
na oglasni oddelek »Jutra«
pod »Vodmat«. 20635

Sobo
priprasto opremljeno, svetlo
in čisto oddam. Naslov pove
oglasni oddelek »Jutra«. 20628

Opremljeno sobo
elegančno, s posebnim vho-
dom, oddam na Kongresnem
trgu samo boljšemu gospodu.
Naslov v oglasnem oddelku
»Jutra«. 20632

Sobo
s posebnim vhom, iškem
gospod. Ponudbe na oglasni
oddelek »Jutra« pod »Zna-
čilo 38«. 20583

Opremljeno sobo
zračno, s elektriko raz-
svetljavo in posebnim vho-
dom, v sredini mesta, iškem
mirna gospodina. Ponudbe
na oglasni oddelek »Jutra«
pod »Mirna 82«. 20588

Opremljeno sobo
oddam s 1. avgustom. Na-
slov v oglasnem oddelku
»Jutra«. 20643

Gospoda
sprejem na stanovanje in
hrano na Vidovdanski cesti
št. 1. Pojanca daje vsta-
rica. 20646

Stanovanje in brano
sobi s sostanovalec oddam
gospodu 1. avgusta.
Tavčarjevi ulici 4/III. —
Vstop ob delavskih od 9.
do 12 in od 13. do 17. —
Fr. Pirc. 20637

Opremljeno sobo
lepo, s posebnim vhom in
stopnišča, parketirano in s
elektr. razsvetljavo, oddam
poletnega kolodvora.
Naslov v oglasnem oddelku
»Jutra«. 20629

Lepa prilika
Samostojen moč v najboljši
dobi, s dobro vplivom go-
stinskih podjetij, ločen
se po lastni krivdi, iškem
gospodini ali samostojno go-
spo za družico. — Potreben
grimeren kapital za razšir-
janje obrata. Resne ponudbe
pod »Gostilnikar 1880« na
oglasni oddelek »Jutra«. 20635

40letna vdova
želi znanja s boljšim, dobro
sinuiranim starejšim gospo-
dom. Dopolni s polnim na-
slavom na oglasni oddelek
»Jutra« pod »Dobro staro«. 20450

Mart...
Odim v avgustu. Oglasi
se takoj, ko se vrne! —
Poljub. Mut. 20591

Blondinka
32 let stara, vajena trgovin-
e in gostinstva, s nekaj premo-
žnostjo, se želi poročiti s
mehanim gospodom. Vdavec
niso izključeni. Samo resne
ponudbe, po možnosti s sli-
ko, na oglasni oddelek
»Jutra« pod »Blondinka«. 20626

Gospodična
srednjega leta, murega in
dobrega značaja, neomade-
ževane preteklosti, s nekaj
gostinstva, večja gospodinj-
stva in življenja, želi poročiti
državnega uradnika ali tr-
govca od 35-40 let. Di-
skretnost zadržana. Dopolni
poslati upravi »Jutra« v
Mariboru pod št. »Blondinka«. 20626

200-300.000 Din
posojila ali pa tihga, odr.
molekulnega družinskega
Ponudbe na oglasni oddelek
»Jutra« pod »posojila«. 20604

Brezkonkurenčno podjetje v Ljubljani
sprejme v svojo razširjenost
obrata. 20606

4000 Din posojila
za dobro enega leta iškem
poslati sigurni garancijski
1500 Din obrestim ter po-
šteni vrnitvi. — Dopolni se
prosi pod št. »Ljubljana 5500«
na oglasni oddelek
»Jutra«. 20604

Družabnika
s najmanj 300.000 Din ter
sodelovanjem pri trgovini,
iškem v svojo povečanje
obrata, na zelo prometni
točki v Ljubljani. Prednost
ima trgovske konvencije
se zmožni. Cenj. ponudbe
na oglasni oddelek »Jutra«
pod »Sigurna bodočnost 2«. 20602

Posojilo
Din 80.000 se iše na po-
sestvi sedemkratne vred-
nosti proti vknjižbi ali
eventualno bančni garanciji.
Dopolni s oglasno obe-
leži pod »Posojilo«. Na
oglasni odd. Jutra. 20594

Klavir
dobro ohranjen, ceno na-
prodaj. Interesni naj pri-
javijo svoj naslov na oglas-
ni oddelek »Jutra« pod št. 20461

Kratek klavir
dobro ohranjen, poceni
prodaj. Naslov v oglasnem
oddelku »Jutra«. 20657

Gosli Ficker
120 let stare, napredaj. —
Ponudbe na upravo »Jutra«
v Mariboru pod »1907«. 20631

JURIJ LEVOVNIK
adm. poročnik
JAKOBINA LEVOVNIK roj. KOUBE
poročena
LJUBLJANA
24. julija 1926.
5 96

SLAVKO JENKO
trg. uradnik
MARA SAJE
poročena
Trbovlje Ljubljana
5 93 a

Dr. Breskvar
ordinira zopet
Mijšerjeva ulica št. 7.

Družabnika
k delikaten trgovini in
buletu, na najpomembnejši
točki Maribora, iškem. Po-
gost ugodni. Event. se pro-
da delikaten trgovina. —
Lepo stanovanje na razpo-
lago. Vse odhoda k voja-
kom je poslati ponudbe do
1. avgusta t. l. na področ-
je »Jutra« v Mariboru pod
»Krasna prilika«. 20457

Posojilo
35.000 Din rabim za dobo 1
do 2 mesecev proti dobri
garanciji. Po dogovoru. —
Ponudbe na oglasni oddelek
»Jutra« pod št. »Posojilo 25.000«. 20678

Kdo posodi
6000 Din uradniku a lepo
plačo in lastnim pohištvom
2 sob, proti menici in ga-
ranciji. Vrne mesečno. —
1000. Pod »Nujno« — visoke
obresti na oglasni oddelek
»Jutra«. 20641

Kateri gospod
bi posodil gospodini 3000
Din. Ponudbe pod »Zna-
čilo 38«. 20583

Družabnika
najraje sodelujočega, s ka-
pitalom od 100-200.000 Din
iškem dobro vzdrževano in
moderno reorganizirano tr-
govsko podjetje. Zaslugek
lep in sigurne. Ponudbe na
upravo »Jutra« v Mariboru
pod »Sigurna ekstenzija«. 20623

Dama
mlada, s nekaj premo-
žnostjo, želi resnega znanja
s mladim, zdravim in na-
čajnim gospodom. Pred-
nost imajo zdravniški ali
sodobni strojniki. Cenjene
ponudbe s sliko in natan-
stnim naslovom se pošlji na
oglasni oddelek »Jutra«
pod »Poletje 2026«. 20286

Ločena gospa
srednjega leta, želi znanja
s dobrih situiranim gospodom
od 40-45 let. Ponudbe na
oglasni oddelek »Jutra« pod
»Stalni prijateljstvo«. 20647

Lepa prilika
Samostojen moč v najboljši
dobi, s dobro vplivom go-
stinskih podjetij, ločen
se po lastni krivdi, iškem
gospodini ali samostojno go-
spo za družico. — Potreben
grimeren kapital za razšir-
janje obrata. Resne ponudbe
pod »Gostilnikar 1880« na
oglasni oddelek »Jutra«. 20635

40letna vdova
želi znanja s boljšim, dobro
sinuiranim starejšim gospo-
dom. Dopolni s polnim na-
slavom na oglasni oddelek
»Jutra« pod »Dobro staro«. 20450

Mart...
Odim v avgustu. Oglasi
se takoj, ko se vrne! —
Poljub. Mut. 20591

Blondinka
32 let stara, vajena trgovin-
e in gostinstva, s nekaj premo-
žnostjo, se želi poročiti s
mehanim gospodom. Vdavec
niso izključeni. Samo resne
ponudbe, po možnosti s sli-
ko, na oglasni oddelek
»Jutra« pod »Blondinka«. 20626

Gospodična
srednjega leta, murega in
dobrega značaja, neomade-
ževane preteklosti, s nekaj
gostinstva, večja gospodinj-
stva in življenja, želi poročiti
državnega uradnika ali tr-
govca od 35-40 let. Di-
skretnost zadržana. Dopolni
poslati upravi »Jutra« v
Mariboru pod št. »Blondinka«. 20626

200-300.000 Din
posojila ali pa tihga, odr.
molekulnega družinskega
Ponudbe na oglasni oddelek
»Jutra« pod »posojila«. 20604

Brezkonkurenčno podjetje v Ljubljani
sprejme v svojo razširjenost
obrata. 20606

4000 Din posojila
za dobro enega leta iškem
poslati sigurni garancijski
1500 Din obrestim ter po-
šteni vrnitvi. — Dopolni se
prosi pod št. »Ljubljana 5500«
na oglasni oddelek
»Jutra«. 20604

Družabnika
s najmanj 300.000 Din ter
sodelovanjem pri trgovini,
iškem v svojo povečanje
obrata, na zelo prometni
točki v Ljubljani. Prednost
ima trgovske konvencije
se zmožni. Cenj. ponudbe
na oglasni oddelek »Jutra«
pod »Sigurna bodočnost 2«. 20602

Posojilo
Din 80.000 se iše na po-
sestvi sedemkratne vred-
nosti proti vknjižbi ali
eventualno bančni garanciji.
Dopolni s oglasno obe-
leži pod »Posojilo«. Na
oglasni odd. Jutra. 20594

Klavir
dobro ohranjen, ceno na-
prodaj. Interesni naj pri-
javijo svoj naslov na oglas-
ni oddelek »Jutra« pod št. 20461

Kratek klavir
dobro ohranjen, poceni
prodaj. Naslov v oglasnem
oddelku »Jutra«. 20657

Gosli Ficker
120 let stare, napredaj. —
Ponudbe na upravo »Jutra«
v Mariboru pod »1907«. 20631

Otroka
od zanesljive osebe v zvezi
v dobro oskrbo proti me-
sečni plači 250 Din. Naslov
pove oglasni oddelek »Jutra«. 20687

Loterijo
»Kalligra Vera«, ki je
održana a prodajo slike
»Kmeti sretniki« ali »Sto-
vanskega sv. Izidorja«, je
ministrstvo za kmetijstvo
odobrilo s odlokom št.
20.378-1 s dne 23. junija t. l.
I. Kakez smo ima ta lo-
terija več srebrnih in starih
ur za dobitke.

Ležalni stol
samo Din 170- raz-
pošlji po povzetju
Rudolf Radovan, tapetnik
Krekov trg 7.

Lepe in polne grudi!
more doseči
vsaka žena in
dekle v naj-
krajšem času s
preparatom
»Junos«. — Po
zdravilnih pri-
stojnostih v najkrajšem
času s »Eto«, kopeli vroko
jutro in večer po 5 minut
vporabe, nakar izgine rde-
čica, pa naj bo radi kate-
reholi bolezni ali prehlada.
Mnogo priznanj. Din 85. —
Lepo obliko nos vam daje
»Grasella«, ne zadržuje
krvi, a se ne vidi niti is-
pod najtanjših flor-nogav-
ic — za gleženj 85 Din, za
moča 150 Din. »Eto«, ka-
mijka tvornica Berlin. —
Skladisti na RRS Milana S.
Hojka, Zagreb, Maribor
trg 3. Zahtevajte brezpla-
ne cenike in navodila! 140-a

Psa španiela
čistokrvnega, vršenega 16/III
t. l. od Bistrice Pohorke, ki je
dobila drugo darilo v Hajdu-
burgu in Mariboru, oddam
za 500 Din. — Dr. Goršek,
Sv. Lenart. 20317

Ovčjake
(volčke pse) čistokrvne, dva
meseča stare, s rodovnikom,
proda grad Volčki potok
Hella Souvan. 20496

Mlado kozo
možno, kupim. Naslov pove
oglasni oddelek »Jutra«. 20669

Zlat uhan
drag spomin, se je izgubil
od Vodnikovega trga do
kolodvora. Pošten najdišči
se naproša, da ga izroči
proti nagradi v oglasnem od-
delku »Jutra«. 20709

Denarnico
s 100 Din, zlat prstan, ključ
in medaljo sem izgubila od
2-4 od Gospodstva, po
Bleisovci do Dunajske ce-
ste. — Pošten najdišči naj
odda v oglasnem oddelku
»Jutra«. 20709

Amerikan. potni list
se je izgubil. Po

SEDAJ SAMO SE 75 Din

TRETJE ZNIŽANJE CEN

»» PEKO ««

CEVLJEV

NAJFINIJEJSI BELI
PLATNENI
PRVOTNO
DIN 100—
POTEM DIN 95—

BEŠ
OV DRUGIH
BARVAH
PREJE
DIN 85—

SEDAJ SAMO SE 75 Din

Francoska linija, Cie. Gle. Transatlantique
157a
Havre - Newyork
samo 6 dni čez morje.

Cie Chargeurs-Réunis,
Sud Atlantique,
Transport - Maritimes

za pomorske vožnje v Južno
Ameriko, Avstralijo, Ar-
gentinijo in Kanado.

Tozadevna pojasnila in vozne
listke daje zastopnik

Ivan Kraker, Ljubljana
Kolodvorska ulica št. 35.

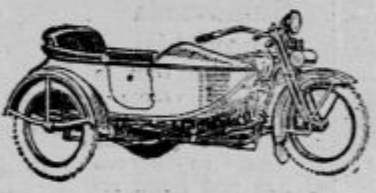

Večja tovarna na deželi sprejme
v stalno službo dobro izvežbanega

ŠOFERJA

za osebni auto, ki je prvovrsten vozač, vsestransko zanesljiv
in trezen. Izkazati se mora s prvovrstnimi spričevali in refe-
rencami ter biti izučen mehaničar, zmožen samostojnih
popravil.

Ponudbe pod „STALNO 123“ na upravo „Jutra“.

Harley-Davidson

Dospela zopet večja pošiljatev svetovno poznanih kvaliteten
motociklov **Harley Davidson** 3 1/2, 7/9 in 10/12 HP.
Oglejte si iste ali zahtevajte cenik pri Generalnem
zastopstvu za Jugoslavo

O. ŽUŽEK, Tavčarjeva ulica 11. Tel. 461.

**Kdor oglašuje,
ta napreduje!**

REVMATIZEM.

ZAHVALNA IZJAVA.

Velespoštovani g. dr. Rahlejev, Beograd, Kosovska 43.

Podpisani se Vam lepo zahvaljujem za Vašo iznajdbo
proti revmatizmu, ki je imela pri meni posebno dober uspeh.
Sedaj Vas lepo prosim, da pošljete eno steklenico „Radio
Balsamika“ po povzetju na naslov: Ilija Jakulov br. 5, Jase-
novo, Banat. — Z odličnim spoštovanjem

Svetozar Nikolić, kolar, Jasenov, Banat
Jasenovo, 25. avgusta 1925.

Zdravilo „Radio Balsamika“ izdaje, prodaja in razpošilja
proti povzetju laboratorij „RADIO BALSAMIKA“,
Beograd, Kosovska 43.

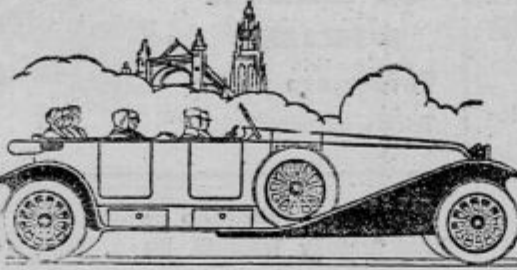
Ali ste si že kupili Maksim Gasparjevo sliko „Kmeta
svetnika“ ali „Slove skega sv. Izidorja“?

Ako še ne, storite to takoj, da ne zamudite
izredno ugodne prilike zadeti poleg nje v sliki, ki
je oblastveno dovoljena, dragoceno srebrno ali
celo zlato žepno uro.

Slika stane Din 30 —, s pošto vred pa Din 31, ka-
tere je potreba poslati knjižarni „VERA“ v
Ljubljani na Aleksandrovi cesti 8.

4 sedežni avto samo Din 48.000—

Renault!

najsolidnejši voz.

Nove zdatno znižane cene!
Zahtevajte ponudbo pri zastopstvu
A. LAMPRET,
Ljubljana, Družnjska cesta 22

Knjigovodja- bilancist

z 10 letno prakso v industriji, lesni trgo-
vini in na veleposredstvu, dober organi-
zator, večje popolnoma slovensčine, srbo-
hrvaščine, nemščine in italijanščine ter
deloma francoščine, stro episeč, vesten
in popolnoma samostojen delavec, sa-
mec, išče primerno službo. Spričevala
na razpolago. Cenjene ponudbe na upra-
vo lista pod „Bilancist 27“.

Lipski velesejem
največji velesejem sveta

11.000 razstavljalcev iz 21 dežel
160.000 kupcev iz 44 dežel

Jesen 1926:
29. avgusta do 4. septembra

Tudi za Vas je obisk velikega pomena!

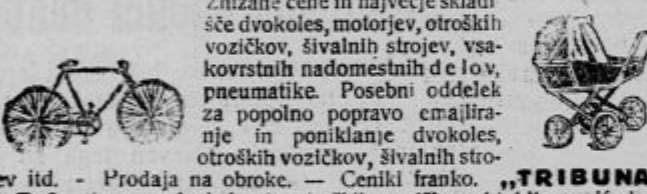
Podrobna pojasnila daje:
Castno zastopstvo
Stegu in drugi,
Ljubljana,
Gledališka ulica šte. 8.

KUPIMO

za sukcesivno dobavo do konec tekočega leta
6000 m³ smrekovega (z največ 15% jelovega)
celuloznega lesa, letošnje sečnje. Les mora biti
popolnoma obeljen, v dolžinah od 1 do 7 m in
v premeru od 10 do 24 cm na tankem koncu.
Upošteva se tudi ponudbe manjših partij. Ponudbe
z navedbo množine in cene franko vagon nakla-
dalna postaja do najkasneje 15. avgusta t. l. pod
„Celulozni les“ na upravo lista.

Znižane cene in največje skladi
šče dvokoles, motorjev, otroških
vozičkov, šivalnih strojev, vsa-
kovrstnih nadomestnih delov,
pneumatike. Posebni oddelek
za popolno popravilo emalir-
anje in ponikanje dvokoles,
otroških vozičkov, šivalnih stro-
jev itd. — Prodaja na obroke. — Ceniki franko.

„TRIBUNA“
F. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozičkov, Ljubljana, Karlov-
ska cesta 4.

„Spectrum“ d. d.
Inž. Kopista, Dubsky in Krstić
tvornica ogledal in brušenega stekla
LJUBLJANA VII,
Medvedova ulica 38, telefon 755

82 Zagreb, Beograd, Osijek.
Sredlšnja **Zagreb.**

Zrcalno steklo, portaino steklo, mašinsko
steklo 5-6 mm, ogledala, brušena v vseh
velikostih oblikah, kakor tudi brušene
prozorne šipe, izbočene plošče, stekle-
vanje v med. Fina, navadna ogledala

Pohištvo

elegantno v formi
najfinije v kvaliteti
zmerno v ceni
priporoča

A. AMANN, Tržič,
tovarna pohištva.

Pravi pergament papir

za uuhavanje sadja, obite na cene pri trvd
LAVOSLAV STEINER, Zagreb,
Jelačićev trg 25.

Postrežba so dna brza in cenena.
Zahtevajte ponudbe.

LOROMOBILE

MOTORJI DIESELOVI in na sesani plin

JAREMNIRI PINI & KAY kompl. žage

Povoljni plačilni pogoji

Braća Fischer d. d.
Zagreb, Pantovčak 1b.

SREČKE

2 1/2 % državne loterijske rente za
vojno škodo (ratna šteta)

na obroke

nudi pod najugodnejšimi pogoji

Zadružna hranilnica
reg. pos. in gosp. zadruga z o. z.
Ljubljana. Sv. Petra c. 19.

†

Stareširska zveza J. A. D. Triglav naznanja
tužno vest, da je starešina gospod

Otmar Golob

notar

po mučni bolezni preminul. Pokopan je bil dne 23. t. m. v
Mariboru.

Blagemu tovarišu ohranimo časten spomin.

Maribor, dne 24. julija 1926.

†

Slovenski lekarniški gremij, v Ljub-
ljani naznanja, da je tovariš, gospod

Mag. Ph. Karel Rebul

lekarnar v Slovenjem gradu

dne 22. julija ob pol 3. popoldne preminul.

Pogreb se vrši v Slovenjem gradu v nedeljo
dne 25. t. m. ob 4. uri popoldne.

Blagega pokojnika ohranimo v častnem
spominu.

V Ljubljani, dne 24. julija 1926.

Zahvala.

Za številne izraze globokega sožalja, ki sem
jih prejel ob nenadni izgubi mojega nepozabnega
brata, gospoda

Franc Pleterskija

za poklonjeno krasno cvetje in vence, ter za mno-
gobrojno častno spremstvo na njega zadnji poti,
se vsem prav pristočno zahvaljujem.

Posebno me veže dolžnost izreči iskreno
zahvalo gg. tovarnarju Srečko Potniku, Tone Gor-
ancu, Vinku Rauberju in Jožko Badiuri, ki so
pokojniku pomagali na mestu nesreče.

Dalje nai sprejmejo srčno zahvalo gospod
gerent Josip Turk za njegovo blagonaklonenost,
„Sokolsko društvo“ na Taboru za častno sprem-
stvo, gg. pevcem za ginjlive žalostinke in končno
vsi, ki so blagopokojnika v tako častnem številu
spremili k večnemu počitku.

V Ljubljani, dne 24. julija 1926.

Josip Pleterski.